

CAISSANIEUWS

oud-redacteurs

In dit nummer:...een zwanezang

.... we gaan verhuizen!... Robbert Kikkert kampioen ... whatever happened to ... ACT 2006 ... de laatste 'Het middenrif'...

409

september 2006

Heren, Om maar even met het *geHERIMIEER* (en niet met het gejerimieer, Pim!), te beginnen, hierbij een prachtig verslag van Gert van 't Hof dat in CN409 had moeten staan. Helemaal vergeten, mijn schuld, ik schaam me diep. Dat zei ik ook tegen Gert en Wim Suyderhoud. En erger nog ook heb ik een heel mooi stuk van Gert en Chris Leenders over onderlinge partij in ACT vergeten. Zie mijn volgende mail.

Om het weer enigszins goed te maken beloofde ik Gert dat ik zou zorgen voor napublicatie op de website of per e-mail. Daar ga ik zelf voor zorgen. Jeroen bood aan om beide stukken op te nemen in de webversie van CN409. Dat lijkt me ook een goed idee.

Ach, ik begin nu al het redacteurschap van CN te missen.

groet, Ed Leuw

opmerking Jeroen Hoogenboom: nu dit werk er opeens weer bij komt, mis IK dus helemaal niks! Bovendien ontbrak óók een mooi stukje van Niek Narings. Hoe dan ook: hier staat het nu allemaal. Ook Tony Lith, die al evenzeer ontbrak, terwijl Tony juist nooit mag ontbreken!

Verslag Caissa 6 - Vas 6

Betreft : Verslag Caissa 6 - Vas 6

Datum : 16-05-2006

Auteur : **Gert van't Hof**

Caissa 6	1724 - VAS 6	1676	5-3
1. Hamilton Mc Millan	- Jef Hamburg	1678	1 - 0
2. Geert Veldhuis	1952 - H.P.de Casparis	1643	½ - ½
3. Jop Dekker	1845 - Benno Drewes	1696	0 - 1
4. Wim Suyderhoud	1692 - Reinoud Jongsma	1660	½ - ½
5. Frans Roes	1754 - Henri Francois sr.	1740	1 - 0
6. Chris Leenders	1754 - Tom Prent	1650	1 - 0
7. Gert van 't Hof	1635 - Jerry Pieter	1652	0 - 1
8. Lesley Gebhard	1439 - Peter de Leeuwe	1685	1 - 0

Op een zonnige dinsdagmiddag, 9 mei rond 18.30, zitten wij daar op het terras van eethuis Siempre. Caissa 6 – reeds kampioen.

‘Geert is er niet?’

‘Nee, maar hij komt straks wél spelen.’

Gelukkig maar want wat moeten we zonder Geert. Tijdens de hap eten wordt er gezellig geconfereerd in Nederlands en Engels (want Hamilton is er weer. Gelukkig maar want wat moeten we zonder Hamilton) over maggi, schaken, zingen. En zo. Sommigen wagen zich zelfs aan een partijtje blindschaak maar dat is wat te moeilijk en de strijd wordt gestaakt. Saillant detail: in het team is een principieel-niet-drinker-voor een wedstrijd (om volledig geconcentreerd te kunnen spelen) en principieel-wel-drinker-voor-een-wedstrijd (om wat losser te worden). Respectievelijk Gert en Frans.

Wij spoeden ons naar de club. En inderdaad - daar is Geert. Terug van vakantie zo blijkt. Had ik van te voren geweten dat ik dit verslag zou schrijven dan had ik hem natuurlijk uitgebreid geïnterviewd. Nu kan ik u slechts vertellen dat hij het naar zijn zin heeft gehad.

Wij schuiven aan. Frans' tegenstander een half uurtje later. Mijn tegenstander heet... even denken... gelukkig heb ik een archiefje ... Jerry Pieters. U zult zo zien waarom ik die naam heb verdrongen. Hij heeft wit, ik dus zwart. Hij speelt 1.e4 en ik dus 1...c5. Hij 2.d4. Oeps - een Morra-gambiet. Even denken - dat is iets met ♖c6, d6, e6, ♗f6 en zetvolgorde doet er niet zoveel toe. Gewoon even oppassen voor ♙xf7 en zwart staat een pion voor. Hoe anders kan de werkelijk zijn dan de verbeelding. Het loopt als volgt.

Gert van 't Hof
Jerry Pieter

1.e4 c5 2.d4 cxd4 3.c3 dxc3 4.♘xc3
♙c6 5.♙c4 d6 6.♘f3 ♘f6 7.e5
dxe5

(natuurlijk niet 7...♘xe5 8.♘xe5
dxe5 want 9.♙xf7+)

8.♙xd8+ ♘xd8 9.♘b5

en hier gaat het al mis - ik had
gerekend op ♘g5 waarna zwart wel
kan keepen

9... ♘c6

dat paard op a8 haal ik wel op, dacht
ik ...

10.♘c7+ ♔d8 ...

maar eigenlijk is het al niet leuk meer
(voor zwart)

Afijn - toch nog maar even ploeteren.

11.♘xa8 ♙e6 12.♙xe6 fxe6
13.♘g5 ♙c8 14.♘xe6 ♘b4 15.0-0
♘bd5 16.♙e3 ♙b8 17.♖ac1 ♘e8
18.♖fd1 ♘d6 19.♖xd5 ♙xa8
20.♖xd6

1-0, na 1 uur spelen

Chris, naast mij gezeten, schudt hierover zijn hoofd.

‘Gert, Gert’.

Even later:

‘Jammer voor je.’

Nog even later:

‘Jij hebt nu alle tijd – schrijf jij het verslag?’

Hoe kan ik hier nee op zeggen.

Alvorens me op de partijen van mijn teamgenoten te
storten eerst nog even kletsen met ... eh Jerry.

‘Heel belangrijk is ‘t om e6 te spelen. En a6 om ♘b5 te
voorkomen. ♘f6 is bijna altijd fout.’

Ik geloof hem niet maar durf hem niet tegen te spreken.
Mijn legitimatie, de openingsencyclopedie, ligt thuis en
hij is de winner en ik de loser nietwaar. Dan komen Jop
en zijn tegenstander naar beneden en herinner ik me mijn
plicht. Uit het non-verbale gedrag van het koppel heb ik
opgemaakt dat Jop heeft gewonnen. Even controleren.
‘Gewonnen?’

‘Nee, verloren.’

Oeps – 0-2 achter is niet fijn voor ons. Ik spoed mij
naar boven. De partij van Geert is het meest spannend:
hij heeft materiaal gewonnen maar kampt met een
nare koningsaanval. Zijn tegenstander weet er, tot zijn
teleurstelling, eeuwig schaak van te maken. ½-2½. En de
overige partijen in evenwicht – gaan we dan toch nog een
keer verliezen dit seizoen?

De suggestie is mij onwaardig - dit is een team van
winners. Ik moet bekennen dat ik de volgorde van de
gebeurtenissen kwijt ben geraakt maar: Frans wint, krijgt
een hand van zijn opponent die woordeloos z’n koffer
dichtslaat en terstond vertrekt; Lesley profiteert van een
blunder van zijn tegenstander; Chris ziet zijn toenemende
pressie beloond met de winst (zie hierna), Hamilton heeft
een pionnetje gesnaaid en wint een meesterlijk gespeeld
eindspel (zie hierna); in Wims partij worden fraaie
manoeuvres afgewisseld door zetten die mijn begrip te
boven gaan en als hij rond 23.20 in ongeveer gelijke
stelling remise aanbiedt accepteert zijn tegenstander.
Ziedaar: 5-3.

Chris (later – per email na mijn vraag om input voor het
verslag): ‘Je mag een stukje uit mijn partij tegen Tom
Prent hebben, niet omdat het zo bijzonder is, maar omdat

het teamplay weergeeft. Het stond 0-2 toen Tom remise
aanbood, bij zijn 22ste zet. Normaal zou ik akkoord zijn
gegaan, maar met zo’n teamachterstand speel je door.
En ja, 6 zetten later gaat hij in de fout, niet eens onder
tijdsdruk. De stand was toen nog steeds in het voordeel
van VAS: 1½ - 2½.’

Wij zullen eens zien of het ‘niet zo bijzonder’ is. Ziehier
de stelling en het vervolg. Met commentaar van mij dus
wees op uw hoede.

Chris Leenders 1754

Tom Prent 1650

Tom Prent met zwart speelt 6. Chris Le

22...♖f5

en biedt remise aan. Ik begrijp weinig van dit soort
isolani-stellingen. Het lijkt me dat wits e-pion geïsoleerd
en dus potentieel zwak is maar dat de witte stukken ook
door Nimzowitsch gehanteerd zouden kunnen zijn: beide
(half)open lijnen zijn bezet en de hangende pionnen van
zwart netjes geblokkeerd. Wit heeft ook meer ruimte.
Fritz weet het ook niet zo goed: evaluatie 0,5 op 10 ply
diepte en 0,22 op 15 ply. Chris beoordeelt de stelling als
gelijk. Waarschijnlijk speelt hij als een Fritz-op-15-ply;
niet slecht.

23.♔g1 ...

dekt de toren

23... ♖af8

verdubbelen op open lijn - altijd

fijn. 't Idee is wellicht 24...♙xf3

25.♖xf3 ♖xf3 26.gxf3 wat lekker

materiaal ruilt, wit isolanii en

onbeschermdde koning geeft

24.♙e2 ♖b7

zwart heeft meer ambitie dan

ruilen met 24...♖xf1; nu ontstaat

waarempel wat druk op de witte

koning

25.♖xf5

wit wil de koningsstelling intact

houden. Iets als 25.a3 ♙xg2 verliest

geen pion ivm 26.♖xf5 ♖xf5

27.♖xb6 maar ziet er griezelig uit

25...♖xf5 26.♖g3

verdedigt g2. Misschien was

26.♙d3 een idee. De toren moet

wijken van de 5e rij en het ♖g5-

idee dat hierna komt is niet aan de

orde; ook staat de loper mooi te

kijken naar h7

26... h6

met als doel ♖g5 maar 't is wel een

verzwakking van de koningsstelling

- ihb van g6 en de lichte velden

27.h4

tegen ♖g5. Ook dit is een

verzwakking van de koningsstelling.

De grap is echter dat zwart niet

goed kan profiteren maar dat wit

de dreiging ♙d3 gevolgd door

Dg6 heeft; dus wit dreigt wel te

profiteren van de zwakte. Zwart

moet daarom nauwkeurig spelen.

27...♖a8?!

Met als idee ♖f8? Maar wat dan?

Hoe dan ook - de zet is te passief en hier komt'ie:

28.♙d3!

De dreiging is ♖g6 en is het is

begrijpelijk dat zwart daar geen zin

in heeft

28...♙e4?

Maar dit is niet goed. Nu is er een

tactische wending:

29.♖xd7!

Wint een pion en, na zwarts enige

verdediging tegen mat 29...♖f7

30.♖xf7 ♙xf7 31.♖f4+, ook de

loper. Zwart geeft op 1-0

Wellicht moet je een rating hebben

van ongeveer 1800 om dit af te doen

als 'niets bijzonders' - ik zou graag

zo spelen!

En hier is de partij van Hamilton

- met commentaar van hemzelf

(kwalificaties als bij zet vier zal ik

onze sterspeler niet aanmeten).

Jef Hamburg - Hamilton McMillan

1.e4 e5 2.♙c4 ♘f6 3.d4 exd4 4.♘f3 d5

Deze stupide zet geeft een pion weg.

4...♙c4+ zag er niet goed uit maar c5

en ♘c6 lijken speelbaar.

5.exd5 ♙e7 6.♖xd4 0-0 7.♙g5

♙f5 8.♙b3 ♘bd7 9.0-0 a5 10.♘c3

♙g4 11.♘e5 ♘xe5 12.♖xe5 ♙d6

13.♖d4 c5

Ter verlichting van de druk op f6

alsmede ter voorbereiding van de

pionnenwals op de damevleugel. En

passant slaan verliest na ♙xh2+.

14.♖xg4 ♘xg4 15.♙xd8 ♖fxd8

16.g3

Misschien niet de beste manier om h2

te verdedigen.

h5 17.♘e4 b5 18.♘d6 ♖xd6 Nu

wint zwart de pion terug.

19.c4 a4 20.♙d1 bxc4 21.♖c1 ♖b8

Om de toren te activeren en ook om de

röntgenaanval over de lange diagonaal te voorkomen.

22.♖xc4 ♖xd5 23.h3 ♘f6 24.♖xa4

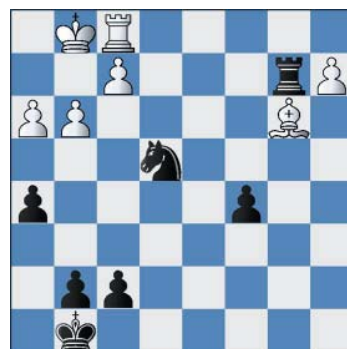
♖xb2 25.♙b3 ♖f5

Indachtig de kwetsbaarheid van f7 en

de gewenstheid om f2 aan te vallen.

26.♖c4 ♖e5 27.♖f4 ♖e4 28.♖xe4

♘xe4

Wit heeft een tweevoudig probleem.

Ten eerste is zijn toren inactief en

dat zal hij ook blijven. Ten tweede is

zwarts vrijpion verder opgerukt dan

de witte.

29.♙d5 ♘c3 30.♙c4

Weldra zal blijken dat c4 geen goed

veld is voor de loper.

30... h4

Een schijnaanval op de

koningsvleugel om die te

verzwakken. Op 30...♘xa2 volgt

31.♖a1 gevolgd door ♖a7.

31.gxh4 ♖b4 32.♙b3 c4 33.♙c2

♖b2 34.♙f5 g6 35.♙g4 ♘xa2

36.♖a1 c3

Wit geeft op. Hij zal z'n loper moeten

geven voor de c-pion resulterend in

een verloren stelling. 0-1

Tenslotte de correlatie tussen drinken

en resultaat. Die is overduidelijk:

drinken geeft winst en niet-drinken

leidt tot verlies. Ik weet wat ik doen

moet - toch tevreden naar huis.

§

Bloedlink

Tony Lith

Hoewel er nauwelijks reden toe is, toch maar een terugblik op mijn resultaat tijdens het ACT. Het zal kort zijn, want er was weinig resultaat. Vooraf was ik van plan tenminste vijftig procent te scoren. Dat heb ik bij lange na niet gehaald. Na twee ronden was ik met nul punt op een soort van strafbankje terechtgekomen. Gelukkig won ik daarna wel wat partijtjes, maar dat kwam vooral door sufheid van de tegenstanders. Zo was de aardigheid er al snel van af. Tijdens dit toernooi is me iets overkomen wat uiterst zeldzaam is: ik heb remise aangeboden omdat ik me te moe voelde om verder te spelen. Dat was na vier en een half uur spelen tegen H. Boom zonder dat ik het idee had iets verder te zijn gekomen. Waar lag dat aan? Remise aanbieden? Ik? Wat was er aan de hand met mijn probleemoplossend vermogen? Waren er misschien externe factoren werkzaam?

Wat de zaak er niet beter op maakte was mijn spel tegen de plaag van dit toernooi: jongetjes van circa tien jaar. Ed Leuw had al gezien dat zo'n jongetje na een snelle overwinning hoofdschuddend het spel van zijn vijftig-

plus-tegenstander beoordeelde. "Zo hoort u deze stelling niet te spelen", kreeg het slachtoffer van de stappenmethode te horen. In de laatste ronde kon ik nog op vijftig procent komen als ik Mostertman junior zou verslaan. Na 12 zetten stond de volgende stelling op het bord:

Vas - Caïssa 1 Ronde 9 - 22 april

VAS	2192	-	2211	6	-	4
1.	Sybolt de Boer	2269 -	Niek Narings	2304	1 - 0	
2.	Aran Kohler	2194 -	Coen Janssen	2207	½ - ½	
3.	Kick Langeweg	2313 -	Michael Wunnink	2206	½ - ½	
4.	Cyriel Pex	2094 -	Hajo Jolles	2168	½ - ½	
5.	Hilke van den Berg	2208 -	Martijn van Maanen		0 - 1	
6.	Ton Timman	2238 -	Paul Schipper	2104	1 - 0	
7.	Rob Hartoch	2221 -	Robert Kikkert	2190	½ - ½	
8.	Vincent Ouwendijk	2055 -	Arno Bezemer	2346	1 - 0	
9.	Enrico Vroombout	2139 -	Ron Nep	2218	0 - 1	
10.	Han Sinke	2189 -	Hugo van Hengel	2158	1 - 0	

Opnieuw beginnen

Niek Narings

Het had een prachtige dag moeten worden. Ondanks het wisselvallige en vaak matige spel van dit seizoen zouden PaNiek en zijn jongens tegen buurman VAS het verblijf in de Eerste Klasse kunnen bestendigen, waarna de wankel gang die het afgelopen jaar kenmerkte in de komende jaren omgezet kon gaan worden in een stevige tred in de één na hoogste landelijke klasse. PaNiek's gedachten dwaalden de voorafgaande week al af naar de glorieuze ontknoping van het vorige seizoen. Met een glas champagne in de hand had hij toen zijn manschappen toegesproken ter viering van de na drie jaar bereikte promotie en nimmer had hij zich als aanvoerder van het team zo trots gevoeld. Wat zou het mooi zijn nog éénmaal het woord te nemen, te klinken op de handhaving en met het juiste gevoel voor pathos zijn afzwaaien bekend te maken. Zijn karwei zou na vier zware jaren geklaard zijn.

In de voorbereiding op die laatste wedstrijd moest PaNiek nogmaals flink aan de bak om het team in optimale staat aan de start te laten verschijnen. Sterker nog, nimmer werd

zijn sportief, ja zelfs zijn moreel leiderschap meer op de proef gesteld dan voor die laatste wedstrijd.

Al enige ronden kondigde het dilemma zich aan. Zou het tot een allesbeslissende laatste ronde komen, zou dan het Eerste ten koste van het Tweede versterkt moeten worden om de dreigende degradatie van het vlaggenschip af te wenden?

PaNiek houdt niet van dit soort dilemma's. Maar wie wel? Al eerder, zo halverwege het seizoen, hadden zijn oren zich gespitst en geluiden binnen de club opgevangen waarin dramatisch presterende eerstelingen plaats dienden te maken voor voortreffelijke supersubs dan wel tweedelingen. In het bestuur werden er zelfs vragen gesteld of zo iets wel binnen de Caïssa-cultuur zou passen. PaNiek verzekerde de bezorgde bestuurder dat wat hem betreft alleen in het uiterste geval dergelijke noodmaatregelen overwogen zouden worden.

Maar wanneer is het uiterste geval bereikt? PaNiek is er

zo één van samen uit samen thuis en dus was hij blij dat in eerste instantie een enkele wisseling als vanzelf zich aandienende toen voormalige rots in de branding Albert Riemens zich afmeldde en supersub Robert Kikkert bereid bleek zijn plaats in te nemen. Daarmee leek de gewenste versterking een feit. Totdat bleek dat Gerard Rill een klassiek conflict tussen gezinsleven en sportieve aspiraties in zijn nadeel beslist wist en Ponypark Slagharen hem opeiste. Er diende overwogen te worden.

Het wege viel PaNiek als verwacht zwaar. Het Tweede had zich op bewonderingswaardige wijze in een positie gevochten waarin *against all odds* het vege lijf gered kon gaan worden. Als er een team verdiende om op volle kracht de ultieme laatste ronde in te gaan, dan was het niet het rammelende Eerste, maar het dappere Tweede, zoveel was duidelijk. Maar hoe zat het met het clubbelang, welk gewicht diende daar aan gehangen te worden? Tja, we zijn natuurlijk bezig met sport en daarin staat het bereiken van het hoogst mogelijke centraal. Bovendien wordt aan het verblijf in de Eerste Klasse statusverhoging en een zuigende werking op sterke spelers toegeschreven. PaNiek worstelde.

‘Zeg, waarom vraag je Martijn van Maanen niet gewoon?’, dat lijkt me wel zo logisch.’ Aan de stamtafel in de Quibus waren twee voorname Tweedelingen het roerend eens. ‘Appeltje eitje’, zogezegd. Natuurlijk moest het eerste voorgaan, dat was toch veel belangrijker voor de club? OK, wel jammer voor het Tweede, maar helaas. Waarom heb je dat nog niet geregeld? Na deze eenvoudige analyse voelde PaNiek zich ietwat knullig. Zijn getwijfel leek opeens overbodige sentimentaliteit in het licht van het gemak waarop direct betrokkenen het Eerste voor lieten gaan.

En dus benaderde PaNiek collega Tom Spits. Hij baalde, maar kon er mee leven zijn topscorer af te staan. Maar opeens bleek deze zelf echter niet zo happig te zijn. Martijn kon zich niet voorstellen dat het ijzersterke Eerste zich niet zelf kon redden, maar vooral sprak uit zijn reactie zijn totale commitment aan het Tweede. PaNiek was geroerd, maar zijn plichtsbesef was inmiddels aangewakkerd en hij haalde Martijn over het clubbelang te laten prevaleren. Alle neuzen stonden nu dezelfde kant op. Het versterkte Eerste moest de klus kunnen gaan klaren.

Hoe kon het toch mis gaan?

Verwacht was dat er wel enige remises zouden vallen tegen stevige oude cracks, en zo geschiedde. Zo werd supersub Robert geconfronteerd met een snel remise-aanbod van Robbie Hartoch. Tja, wat doe je dan. Samen met Kick Langeweg zorgde hij dit seizoen voor een 100% score 12 remises uit 12. Goed, die remises werden dus maar gepakt.

Een fikse tegenvaller was de nul op bord 1. Een goed voorbeeld van een contraproductieve halve voorbereiding. Topschorer Niek had zich suf bereid op de Kan-Siciliaan van Sybolt de Boer ondanks waarschuwingen dat deze met 1.e4-e5 bezig was. In het zijvariantje waar hij op gokte toen deze zetten inderdaad op het bord verschenen werd

hij vervolgens zelf verrast.

Maar goed, besloten was door enige extra gewicht te verplaatsen naar de lagere borden VAS in de staart te grazen nemen, om tenminste de vereiste 5-5 te bereiken. Maar helaas, het tegendeel geschiedde. Het ontbolsterende talent Vincent Ouwendijk versloeg ons Elo-kanon Arno en gaf daarmee de wedstrijd een beslissende wending. Het doek was gevallen. Finito. Terug naar de Tweede Klasse.

En invaller Martijn? Hij liet zien waarom hij zich dit seizoen zo’n aanwinst voor Caissa is gebleken.. Als invaller raapte hij op bescheiden wijze een punt op.

Martijn van Maanen - Hilke van den Berg Commentaar Martijn van Maanen

1.d4 f5 2.c4 ♗f6 3.g3 e6 4.♗g2 ♗e7 5.♗c3 0-0 6.♗f3 d6 7.0-0 ♗e4 8.♖c2 ♗xc3 9.♖xc3 ♗f6 10.♖d1 ♖e8 11.♗g5 ♗c6 12.♗xf6 ♖xf6 13.d5 ♗d8 14.dxe6 ♗xe6 15.b4 a5 16.a3 ♗d7 17.♗d4 ♗xd4 18.♖xd4 ♗c6 19.♗d5+ ♗h8 20.e3

Ik had de opening zonder veel pretenties gespeeld, ervan uitgaande dat remise genoeg was. Voor mijn tegenstander was dat niet genoeg, reden waarom hij nu iets van een aanval begint.

20...♖h5? 21.b5 ♗xd5 22.♖xd5 ♖h6 23.h4 ♖e8? 24.♖xb7 g5 25.hxg5 ♖xg5 26.♖f3

Einde aanval. Wit staat een gezonde pion voor.

26...♖h4 27.♖d5 ♖xc4 28.♖xf5 ♖g7 29.♖d1 ♖g4 30.♖f8+

Een belangrijk alternatief was dameruïl en een dubbel toreneindspel. Waarschijnlijk wint dat ook. Maar met nog 15 minuten te gaan leek mij een serie schaakjes, gevolgd door een grote afruïl de beste oplossing. De extra pion wordt meer waard als er minder stukken op het bord staan en Zwart heeft minder kans op tegenspel.

30...♖xf8 31.♖xf8+ ♖g8 32.♖f6+ ♖g7 33.♖d8+ ♖g8 34.♖xg8+ ♗xg8 35.♖b1

Beter was 35.b6 Na 35...cxb6 36.♖xd6 ♖c1+ 37.♗g2 ♖b1 kan Wit met zijn pionnen naar voren en blijft de zwarte koning passief. Zwarts verbonden pionnen op de damevleugel zijn niet zo gevaarlijk als ik dacht.]

35...♗f7 36.b6 cxb6 37.♖xb6 ♗e6 38.♖b7 ♖c3 39.♖xh7 ♖xa3 40.♗g2 d5 41.♖a7 ♗f5

Hoe moet Wit nu verder komen? Na ♗f3 volgt d4.

42. ♖f7+ ♜e6 43. ♖f4

Daarmee is het zwarte tegenspel geneutraliseerd en kan de witte koning met de g-pion naar voren. De f-pion blijft gewoon staan.

43... ♖a1 44. g4 a4 45. ♜g3 ♜e5 46. ♖d4 a3 47. ♖a4

Zetdwang. Na 47... ♖a2 volgt 48. ♜f3 en de zwarte koning moet wijken. Op 47... ♖g1+ volgt 48. ♜h4.

47... ♜e6 48. ♜f4 ♜f7

48... ♖f1 49. f3 ♖a1 50. ♜f5 helpt niet.

49. ♜f5 ♜e7 49... ♖f1 50. ♖a2: en de f-pion is gedekt.
50. g5 a2 51. g6 1-0

Had hij nou maar meegespeeld met het Tweede, dat een halfje tekort kwam om zich te handhaven.

En zo werd die avond het avondmaal gedeeld in New King. Iedereen had een pils voor de neus. PaNiek stond aan het hoofd van de tafel en begon te praten. Maar wat een troostvol relaas over de degradatie in het juiste perspectief had moeten worden verwaterde al snel tot een hakkend onzeker gemompel. Aan het eind van de tafel verdiepte men zich nog eens uitgebreid in de kaart met chinese lekkernijen. Dichterbij keek men vragend zijn kant op: 'Ben je met een speech bezig of zo?' 'Eh, laat ook maar.'

PaNiek had het zich allemaal anders voorgesteld.

§

Gert van 't Hof (1684) – Chris Leenders (1794)
ACT 2006 Amsterdam (4), 18.07.2006

Chris: Ik was een paar minuutjes te laat en kwam hijgend naar ons tafeltje gewandeld. Vanuit de verte zag ik 1.e4 staan en pufte blij: 'Heb ik niet voor niets Muzio gambietjes na zitten spelen gisteravond.' En speel 1...e5. Volgens mij zette ik Gert voor het blok. Hij had zich voorbereid op CaroKann, maar werd nu uitgedaagd Koningsgambiet te kiezen, wetende dat ik me daarop heb voorbereid.

1.e4 e5

Een verrassing. Inderdaad had ik de Caro Kann voorbereid.

2. f4 ..

Gert: Toch maar gewoon koningsgambiet spelen - al was het maar omdat dat de enige opening is die ik een beetje ken.

2...exf4 3. ♖f3 d6

Chris: Als je op Muzio gambiet uitbent, moet je 3.. g5 spelen. Na 4. ♖c4 g4 5. O-O gxf3 6. ♖xf3 is de variant bereikt. De weerlegging is simpel: 6... ♖f6 Gert: 3...d6 is het Hanstein-gambiet met de zetvolgorde van Fischer. Het idee is dat zwart z'n extra pion verdedigt met h6, g5, ♖g7.

4.d4 ..

Gert: Bij deze vierde zet moest ik even nadenken. Ik meende me vaag te herinneren dat er zetvolgorde-subtiliteiten zijn maar kon me niet herinneren of ik 4.d4 of 4. ♖c4 moet spelen. Achteraf nagekeken: ♖c4 leidt typisch tot bovengenoemde opstelling. 4. ♖c4 h6 5.d4 g5 6. 0-0 ♖g7 etc.

4...g5 5. ♖c4

Chris: ? Dit begrijp ik niet. Je hoort te weten dat alleen 5.h4 speelbaar is. Maar het logische vervolg is natuurlijk niet leuk voor een aanvalsspeler: 5.h4 g4 6. ♖g1 oeps

5...g4

Chris: Zet Gert meteen het mes op de keel. Hij vond vooraf 5.Bc4 speelbaar, maar ik hoop dat deze partij hem op andere gedachten heeft gebracht.

Gert: Ziedaar - er is dus wel degelijk iets aan de hand met de zetvolgorde. Ik had 'gewoon' 5...h6 verwacht en niet meer gerekend op een Muzio-achtige opstelling. Wat te doen? Vergeleken met het echte Muzio-gambiet, zie commentaar van Chris bij zet 3, heeft wit de extra zet d4 en zwart de extra zet d6 gespeeld. Als ik de theorie goed begrijp is dat gunstig voor zwart maar ik zag er tijdens de partij ook kansen in voor wit. Want wit kan het centrum geheel te openen en dat is

fijn voor de aanval.

6.0-0 gxf3 7. ♖xf3 ♖f6

Chris: Zo zijn we toch in de Muzio beland, althans de gedachte erachter. Zwart moet kost wat kost f7 beschermen.

8.e5 ..

Gert: er dreigt e 8... ♖xd4+ met verlies van de loper. In de echte Muzio (met de d-pionnen nog op hun beginpositie) lost wit dat ook op door de e-pion te offeren. Dus waarom hier dan niet. En zoals gezegd: hoe opener de partij hoe groter het probleem voor de zwarte koning.

8...dxe5 9.dxe5 ♖f5

Chris: Men zegt dat je hier gerust kan nemen op e5 met de dame. Ik neem niet die proef op de som. Na 10. Nc3, gevolgd door 11. ♕xf4 staat de koning gevaarlijk bloot aan allerlei aanvallen.

10. ♘c3 ..

Wit staat een stuk achter maar heeft een grote ontwikkelingsvoorsprong en een mooi initiatief. De verleiding is groot om direct tot de aanval over te gaan. Maar omdat ik geen concrete plannen kon vinden besloot ik tot ♘c3. Het ontwikkelt een stuk en dreigt direct ♘b5 of ♘d5 met aanval op c7.

10...c6

Chris: ?! 10... Bc5+ 11. ♔h1 Bb6 12. Bxf4 Nc6 {-1.56 Gert: Zwart weerlegt de dreiging ♘d5 en ontnemt de dame het idee ♖xb7 zodat zijn loper kan worden ontwikkeld. Maar het resultaat van de laatste 2 zetten is dat wit's ontwikkelingsvoorsprong nog groter is geworden.

11. ♕xf4 ..

Gert: Dit moet wellicht toch een keer worden gespeeld dus nu dan maar. Alle lichte stukken zijn ontwikkeld en de f-lijn is nu open. Het nadeel van de zet is dat zwart ♕h6 kan spelen en de lopers kan ruilen. Wit moet, als ik het goed zie, stukruil zoveel mogelijk voorkomen.

11...♕h6

Chris: ? Deze is fout, al zagen we het pas bij het naspelen. We keken beiden niet ver genoeg vooruit. Gert dacht een stuk te winnen, ik dacht een kwaliteit te winnen. Als gewoonlijk heeft Fritz (alias Crafty) gelijk. Na 12. ♘e4! moet zwart zijn ongelijk bekennen en met de loper terug naar f8.

12. ♖e3

Chris: 12. ♘e4 !

Gert: Een interessante stelling. Neem een computer en laat Fritz-8 los op de stelling. Je zult zien dat de evaluaties van de zetten 12. ♖e3 en 12. ♘e4 enorm variëren. En het is mede om die reden dat ik dit soort openingen zo graag speel. Het is waanzinnig complex en eist nauwkeurig rekenen van beide spelers. Wit's idee is om dame en loper van de f-lijn te halen zodat toren en ♕c4 beide f7 aanvallen. En inderdaad, ik meende dat wit hier een stuk terug gaat winnen omdat ♕h6 hangt.

12...♖g6

Gert: Goede zet. ♕h6 wordt verdedigd en na ♕xh6 ♘xh6 staat f7 ook afdoende verdedigd. Na lang nadenken meende ik echter dat 13. ♕xh6 ♘xh6 14. ♖f6 met rontgenaanval op ♘h6 alsnog een stuk wint. Spelen dus maar:

13. ♕xh6 ..

Chris: ? 13. Bxf7+ ! Qxf7 14. Bxh6 Nxh6 15. Rxf7 Nxf7 16. e6 {+3. 26 Gert: In het Muziogambiet is een van de thema's dat wit

een tweede stuk offert op f7. Ik kan me niet meer herinneren of ik dat in deze stelling heb onderzocht maar Chris' variant 13. ♖xf7 is helemaal correct - wit wint. Ook 13. ♘e4 was winnend geweest. 13. ♘e4 (dreigt ♖xf7) ♖e6 14. ♘d6+ ♘d8 en ongeveer elke zet wint nu bijvoorbeeld 15. ♘xf7+

13... ♘xh6 14. ♖f6 ♘g4

Chris: Dit had ik allemaal wel gezien, en ik was tevreden. Tot het tot me doordrong dat de koning niet naar f8 kan. Gert: Dit had ik gemist. Van stukwinst is geen sprake meer - sterker nog: zwart wint een kwaliteit. Wat te doen. Hier blijkt een andere reden waarom het zo leuk is om aan de witte kant te spelen. De ontwikkelingsvoorsprong en het initiatief maken dat er onverwachte mogelijkheden zijn. Zo drong tot mij door dat 15. ♖e2! ♘xf6 16. exf6+ ♘f8 (of ♘d8) tot mat leidt! Wat ik wel over het hoofd zag was

15. ♖e2 ♘xf6

Chris: Gelukkig is er nog een tussenzet.

16. exf6+ ♖e6

Gert: !deze zet. Natuurlijk gaat de zwarte koning niet aan de wandel, van mat is geen sprake en wit staat intussen een toren achter.

17. ♖xe6 ..

Chris: De loper terugslaan is uit den boze. De binnendringende dame peuzelt de toren op a8 op. Gert: Het leek me dat het openen van de e-lijn wit nog wat kansen biedt: 17. ♖xe6 fxe6 18. ♖xe6+ en de koning staat penibel - ik geloof niet dat ik hier al had gezien dat wit ♖a8 gaat winnen maar Chris' commentaar is correct.

17...0-0

Gert: ! Deze zet kwam volslagen onverwachts. Nu begon ik het somber in te zien: de zwarte koning staat veilig, wit's loper en pion hangen en bovendien staat wit een toren achter (ik realiseerde me niet dat ik zonet een loper terug had gekregen). En de tijd begon te dringen.

18. ♖b3 ..

Chris: 18. Bc4 {0.00 Gert: Het enige wat ik kon vinden was iets als ♖b3 samen met ♖e7 om druk op f7 te blijven uitoefenen en dat te combineren met ♖a1-f1-f3-g3. Nadat ik deze zet had gespeeld kwam ik er langzaam achter dat de materiaalverhouding niet zo dramatisch was als ik had gedacht.

18... ♘a6 19. ♖e7 ♖ab8 20. ♖f1

Chris: ? 20. Re1 {0.52 Gert: Inderdaad - 20. ♖e1 met hetzelfde plan ♖e3-g3 was nauwkeuriger geweest want het voorkomt zwart's volgende zet.

20... ♖fe8 21. ♖d7 ♘c5 22. ♖c7 ♘xb3 23. cxb3 ♖c2

Gert: Dit plan voor zwart deugt niet. Als de dame de diagonaal b1-h7 verlaat speelt wit ♖g3+ gevolgd door ♖g7#. Aan de andere kant - zwart staat zo goed dat de dame zich dit uitstapje kan veroorloven.

24. h3 ..

Gert: Idee ♖f4-h4; het veld h2 is nodig ivm de dreiging ♖e1+

24... ♖g6 25. ♖f4 ♘h8 26. ♖g4

Chris: ? Geeft onnodig de f6 pion weg. Ineens heeft zwart voordeel. 26. Ne4 ! Gert: In deze fase bakte ik er niet veel meer van. Ik zag de meest triviale dingen over het hoofd. Oorzaken: vermoeidheid?, warmte? maar ook een psychologisch iets. Ik kon maar moeilijk verteren dat de stelling rond de tiende zet, met zoveel mogelijkheden, was ontaard in de huidige.

26... ♖xf6 27. ♖f4 ♖e7 28. ♖xf7 ♖xc7 29. ♖xc7 ♖g8 30. ♘e4 ♖g7 31. ♖xg7 ♘xg7 32. ♘f2 ♘g6 33. ♘e3 ♖d8 34. ♘c5 b6 35. ♘e6

Chris: ?

35... ♖e8

Gert: Mooi gespeeld door zwart: goed verdedigen en vervolgens de partij naar je hand zetten. Dus felicitaties voor Chris! Ik kan er natuurlijk niet omheen om te reageren op Chris' statements over de opening :-). Laat de

partij zien dat een zet als 5.♘c4 fout is, dat het Muzio-gambiet of zelfs het hele koningsgambiet weerlegd is? Het is maar net wat daarmee wordt bedoeld. Op grootmeesterniveau is een opening weerlegd als wit er niet in slaagt om zijn openingsvoordeel vast te houden. Op dat niveau zou het koningsgambiet wel eens bedenkelijk kunnen zijn maar ik ben niet gekwalificeerd om dat te beoordelen. Op clubniveau liggen de zaken echter anders, naar mijn mening. Ik denk niet dat kan worden gezegd dat in deze partij

de openingskeus geforceerd tot winst van zwart heeft geleid. Wel dat de partij heeft laten zien dat het stukoffer leidt tot een mooi initiatief voor wit en dat wit zowel als zwart winstkansen heeft gehad. De minste kwalificatie voor de opening lijkt me dus: 'speelbaar'. Waarom verliest wit dan? Tja - het is toch typisch de sterkste schaker die er beter in slaagt om z'n weg te vinden in de verwickelingen en vervolgens de winst opstrijkt.

0-1 §

Colofon

CaïssaNieuws is het clubblad van SV Caïssa
www.caïssa-amsterdam.nl

Clublokaal: Oranjehuis (clubavond: dinsdag)
Van Ostadestraat 153 06 14559408

Voorzitter: Leo Oomens 020 422 21 20
loomens@xs4all.nl

Wedstrijdleiding interne competitie

Cas Zwaneveld 020 463 2564
caszwaneveld@hotmail.com
Wim Suyderhoud 020 675 5262
wsuyderhoud@planet.nl

Wedstrijdleider externe competitie

Dennis Breuker 020-609 6352
externe@caïssa-amsterdam.nl

Secretaris

Peter van der Werf 020 623 4332
Pete.werf@planet.nl

Penningmeester

Frans Oranje 020 627 7017
foranje@chello.nl
Giro 460 28 82 t.n.v. SV Caïssa - Amsterdam

Jeugdleiders

Tom Spits 020 671 4254 tomspits@yahoo.com
Matthijs de Feber – 06 55815151 matthijs@mdfmaatsoftware.com

Materiaal

Niek Narings 020 422 0753 nnniek@hetnet.nl

Redactie

Ed Leuw – 020 673 0098 eleuw@chello.nl
Pim Zonjee – 020 622 4463 pzonjee@hetnet.nl
Jeroen Hoogenboom – 020-627 1077 hoogen@xs4all.nl

agenda**AUGUSTUS 2006**

15 aug Rapid 6
22 aug Rapid 7
29 aug Rapid 8

SEPTEMBER 2006

05 sep **ALGEMENE LEDENVERGADERING**

geen verdere agenda bekend....

laatste weekend van oktober:

HET EIJGENBROODTOERNOOI

inhoud**Inhoud**

03 redactioneel	Ed Leuw
04 Van de Voorzitter	Leo Oomens
05 We gaan verhuizen	Leo Oomens
06 Robert Kikkert clubkampioen!	Tony Lith
07 match tot 2000	Cas Zwaneveld
09 match tot 1800	Huib Vriens
11 match tot 1625	Ed Leuw
12 Caïssa1	Arno Bezemer
14 Caïssa2	Tom Spits
16 Caïssa4	Robert Jan Schaper
17 Caïssa5	Ed Leuw
18 Caïssa6	Wim Suyderhoud
20 Caïssa7	Huib Vriens
21 SGA Rapidschaak	Martijn van Maanen/ Niek Narings
23 EJPetersma-wisseltrofee	Dennis Breuker
25 Het Middenrif	Leo Oomens
26 Interview met Oscar Ignacia	Ed Leuw
28 De Caïssa-Jeugd	Tom Spits/ Matthijs de Feber
30 Jeugdsnelschaak	Niek Narings
32 Uit 'Micha's Boek'	Hugo van Hengel
35 Schaakvoetbal	Peter van der Werf
35 Van de secretaris	redactie
35 In memoriam Paul de Jager	
Het Amsterdam Chess Tournament 2006	
36	Roel van Duijn
37	Hugo van Hengel
38	Ed Leuw
39	Frans Oranje
40	Leo Oomens
41	Karo Lesman
42	Pim Zonjee
43	Michaël Wunnink
47 Nova toernooi Haarlem	Huib Vriens
49 Ratings, en winstkansen (slot)	Gert van 't Hof
53 Kiril Georgiev – Micha Leuw	Micha
55 Eindstand interne competitie	

BIJ DE OMSLAG

Vanaf dit nummer zijn dit acht oud-redacteuren van CaïssaNieuws. Want de huidige redactie stopt er nu mee.

Boven, vlnr: Willem Grünbauer, Pieter de Jong, Jaap van Oosten, Jeroen Hoogenboom.

Onder, vlnr: Tony Lith, John Könst, Eddy Leuw, Pim Zonjee.

Zoals meen ik ook beschreven in mijn eerste redactioneel, heb ik najaar 2001 in een onbewaakt moment Tony Lith aangeboden op termijn het redacteurschap van CaïssaNieuws over te nemen.

Een aantal motieven speelde daarin mee. Als resultaat van een goed burgerlijke opvoeding in de inmiddels roemruchte, veelgeprezen en veelverguisde jaren '50, voel ik me al snel wat onrustig als ik iemand langdurig en in zijn eentje een klus zie klaren die ook mij aangaat. Dat moet die man zelf maar weten, zegt mijn slechtere ik dan. Maar helaas helpt dat nooit afdoende tegen een kwaaiër wordend geweten. De gretigheid waarmee Tony op mijn aanbod inging had mij te denken moeten geven. Maar wie niet sterk is moet dan maar nobel zijn. Dat was natuurlijk niet het enige. Schoolkrantjes, buurtkrantjes, krantjes van de kinderboerderij en van postzegelverzamelaars floreren meestal uit liefde voor de zaak, zo ook die van het schaken en de schaakclub. Maar ook uit de wens om een altijd beschikbaar podium te hebben waarop de schrijver ongehinderd kan vertellen wat hij vindt. Wie zo ijdel is zo'n podium te willen, die zal het zelf moeten oprichten en dan ook maar zelf de bijbehorende ontberingen lijden. Vandaar dat school- en clubkrantjes altijd weer opgericht worden, maar ook altijd weer door medewerkers worden verlaten, zodra de last van de ontberingen het gaat winnen van de behoefte om gehoord te worden. Een geheel natuurlijke gang van zaken.

Voor deze redactie is dat moment nu aangebroken. We wensen de nieuwe redactie, uit wie die ook moge bestaan, alle goeds met CN 410 en volgende afleveringen.

Ik denk nog wel eens met enige huiver terug aan het eerste jaar, toen ik net als Tony CaïssaNieuws in m'n eentje maakte, een huiver die waarschijnlijk zal worden gedeeld door clubleden die zich die eerste afleveringen nog herinneren. Veel ellende heb ik verdrongen. Wel weet ik nog van het gapende gat van anderhalve pagina in één van die nummers, en van diagrammen die op de meest onvermoede plaatsen bij geheel verkeerde partijen opdoken, en van het paard dat zomaar van elders in een partijstelling van Lucie van der Vecht terecht was gekomen. In die periode heb ik Dennis Breuker beloofd ooit één keer het 'foutloze nummer' te zullen maken en er dan mee op te houden. Die belofte zal ik moeten breken. Zoveel tijd is een mens in zijn leven niet gegund.*

Mijn beste idee bij het maken van CaïssaNieuws was daarom natuurlijk de uitbreiding van éénmansredactie tot een vriendenclub van drie personen, die vaak en met overgave kibbelden, maar die als het er op aan kwam meestal goed samenwerkten en elkaar aanvulden. Pim Zonjee zorgde letterlijk tot in de puntjes voor juiste spelling en correct taalgebruik. Schrijvers en mederedacteuren mopperden wel eens dat die Zonjee

niet zo moest zeuren, maar daar trok Pim zich met grote onverbiddelijkheid niets van aan. Behalve in één geval, waar Niek een keer in Quibus aan Pim had duidelijk gemaakt dat zijn stukken helemaal niet gecorrigeerd hoefden te worden, en Pim besloot die wens in de meest absolute zin te respecteren.

En Jeroen Hoogenboom, je moest altijd maar afwachten of en wanneer hij gedisponeerd was, maar kwam het er van, dan was hij ook een opmaker/vormgever van de bovenste plank.

Met grote creativiteit werden de covers van CaïssaNieuws gemaakt. Ik ben nog verbaasd over een Kerstnummer (nog steeds kan Jeroen kwaad worden over de belachelijke gedachte van een 'Kerstnummer' van een schaakblad) waar op de cover een schaakbord schemerde binnen een kerstbal. Maar al te goed herinner ik mij dan ook de magere resultaten van mijn eigen geploeter met Page Maker en Ventura toen Jeroen nog niet tot de redactie was toegetreden.

Af en toe deden we samen iets aan de opmaak. Gek werd ik van Jeroens perfectionisme. Gek werd hij van mijn slonzigheid.

Gelukkig kregen we ook respons uit de club. De droom van elke redactie om ongevraagd voldoende leesbare kopij binnen te krijgen, waarmee tijdig elke geplande aflevering kon worden gemaakt, werd natuurlijk nooit gerealiseerd. Zonder zeuren geen kopij, zoveel is wel duidelijk. Maar ook waren er steeds weer degenen op wie we altijd konden rekenen, zoals bijvoorbeeld Dennis Breuker, Tom Spits, Matthijs de Feber, Cas Zwaneveld, Wim Suyderhoud, Huib Vriens en Gert van 't Hof. Met name Niek Narings en Michaël Wunnink zorgden vaak voor bijdragen op hoog schaakniveau. En altijd blij waren we met de steeds in gepaste somberheid getoonzette en jarenlang volgehouden schaakcolumns van Leo Oomens: de Middenrifjes. Leo zegt dat hij daarmee aan het eind gekomen is. Maar gelukkig vinden we in deze aflevering weer een heel mooi Middenrifje terug.

Nog een paar tips voor de volgende redactie: probeer wat meer kopij te krijgen in de geest van echte schaakschrijvers zoals Robert Kikkert en Gerard Rill. Ook dit soort talent wacht om ontdekt te worden. En ook hopen we dat de door ons welbewust ingeslagen traditie van aandacht in CaïssaNieuws voor het schaken in de gehele breedte van de club, dus ook het schaak van de lagere regionen, zal worden voortgezet. Natuurlijk is dit ook eigenbelang. Op die manier kan misschien ook de oude redactie nog eens een flesje wijn voor de 'Partij van de Maand' winnen.

§

** Opmerking Jeroen Hoogenboom: het is nu tóch gelukt! In dit nummer staat niet één enkele fout. Hoera! Daarom: een literfles alcoholvrije appelwijn voor degene die er tóch een vindt.*

Voor het laatst

Ik houd op met het voorzitterschap van onze prachtige club Caïssa. Ophouden doe je niet omdat het werk áf is. Zelfs al vind je dat het goed gaat met de club, dan is het noodzakelijk eraan te werken dat het goed blijft gaan.

En bovendien is lang niet alles af. De afgelopen jaren is het idee gelanceerd het Caïssa-archief nu eens echt op orde te brengen. De papiermassa die zich bij Jeroen in dozen bevond is daartoe geordend en compleet gemaakt.

De bedoeling was alles te scannen en op een cd op te slaan. Makkelijk hanteerbaar, makkelijk te vermenigvuldigen en beveiligd tegen vernietiging door brand. Maar het is bij een idee gebleven. De toekomst ... Dichterbij ligt het probleem van de huisvesting. Ik zou de club graag naar een nieuwe behuizing hebben geleid. Nu neemt het nieuwe bestuur dat over. Daarmee krijgt dat nieuwe bestuur het niet gemakkelijk. Temeer daar het ook een oplossing moet vinden voor de eigenaardige stand van zaken dat we enerzijds een paar duizend euro winst maken op de bar en aan de andere kant toch voortdurend inleveren op ons eigen vermogen. Deze zomer leek het er zelfs op dat we het verschijnen van het onderhavige nummer van Caïssanieuws niet konden betalen. Ook dit probleem laat je als vertrekkend bestuurder niet graag na aan je opvolgers. Ik heb dus geen voldaan gevoel bij mijn vertrek als voorzitter. En ik kan me niet goed voorstellen dat de eveneens vertrekkende penningmeester Frans Oranje en de ook al vertrekkende secretaris Peter van der Werf dat wel hebben. Maar niet alleen een gast en een vis blijven maar beperkt fris, het geldt ook voor clubbestuurders. Frans heeft zich in allerlei functies meer dan 20 jaar voor de club ingezet. Peter is al acht jaar secretaris. Zelf ben ik maar vijf jaar voorzitter geweest, maar dat is ook al weer een jaar langer dan ik aanvankelijk van plan was. Wat natuurlijk scheelt is of er zich kandidaten aandienen voor de opvolging.

Ik geloof dat Elwin als nieuwe penningmeester een aanwinst zal zijn. Hetzelfde geldt voor Hugo als secretaris. En ik denk dat het een uitkomst van jewelste is dat Dennis eindelijk door de bocht is en zich kandidaat wil stellen voor het voorzitterschap. Al voordat ik zelf voorzitter werd, vijf jaar geleden, vond ik dat Dennis daarvoor beter geschikt was. In het bestuur heb ik zijn daadkracht en efficiëncy mogen meemaken. Ik denk dat juist in de moeilijke tijden die voor ons liggen Dennis van onschatbare betekenis kan zijn voor de club. Ik neem dus afscheid met enerzijds een gevoel van onvoldaanheid, anderzijds met een sterk vertrouwen op de toekomst.

Ik heb er aan gehecht dat de club meer was dan een faciliteringsorganisatie om de leden te laten schaken. Het moest een vriendenclub zijn. En ik ben van oordeel dat het dat ook is. We schaken, we drinken wat, we praten veel met elkaar, we leven met elkaar mee. We waren betrokken bij de ziekte en het herstel van Johan van der Klauw, bij de ziekte en het hopelijk gunstig verloop van de kwaal van Johan van Hulst. We hebben meegeleefd met het overlijden van leden die ons dierbaar waren Alex Wunnink, Hans Puijker, Jan

Meijer, Arjuna Knoop en vooral ook Micha Leuw.

Ik ben blij dat het gedenkboek dat door vrienden van Micha is samengesteld deze zomer ook echt af is gekomen.

En dat het er zo mooi is komen uit te zien.

In mijn opvatting is Caïssa altijd ook nog meer geweest dan de som van de ingeschreven leden. Wie eenmaal bij Caïssa hoorde, bleef altijd lid van de Caïssafamilie. Het is daarbij echter goed te bedenken dat hoe aantrekkelijk de club ook is voor onze leden, het toch niet zo is dat wie eenmaal lid is ook lid blijft. Er is ieder jaar een behoorlijk verloop: leden vertrekken en dat we licht groeien komt alleen doordat er zich steeds nieuwe leden aanmelden. Dat vertrek heeft allerlei oorzaken. Verhuizingen, ander werk en daardoor geen tijd meer. In enkele gevallen gaat het er echter ook om dat leden zich opeens niet meer thuis voelen in onze club en daarom weggaan. Daar zit dus een probleem. Of de club dat kan oplossen weet ik niet. In de afgelopen jaren heb ik me voor de terugkomst van zulke leden heel wat inspanning getroost. Dat heeft me met die vertrekkers een persoonlijk goede verstandhouding opgeleverd, maar ik heb ze niet terug de club in gekregen.

Een schaakvriend die ik altijd gerekend heb tot de Caïssafamilie was ook Paul de Jager. Zijn tragische overlijden deze zomer maakte een eind aan een leven dat in veel opzichten al even tragisch was. Voor de schakers in Amsterdam en in Caïssa is hij een gevoelig verlies. Ook Cees van Schie is deze zomer overleden. Jaren geleden was hij lid van Caïssa. Trouwe bezoekers van Gambiet zagen hem zo nu en dan binnen komen scharrelen en dan kon je meteen zien dat het niet goed met hem ging. Menashe hielp hem wel eens door het ergste heen, maar na het overlijden van Menashe was er niemand die dat overnam. Maar zonder zulke hulp lukte het Cees niet te overleven.

Het gaat meestal vrolijk toe op de clubavonden van Caïssa. Maar heel soms raakt ons het verdriet om vrienden die we niet meer zullen zien.

En nu een vrolijker noot.

U zou dit niet allemaal kunnen lezen zonder de inspanningen van de redactie van Caïssannieuws. Eddy, Pim en Jeroen hebben weer hun uiterste best gedaan om een prachtig laatste nummer van CN te maken. In de toekomst zullen we flink moeten bezuinigen op de productiekosten van ons clubblad. We zullen nog met weemoed terugdenken aan de afgelopen jaren toen het ons lukte het mooiste blad van de hele SGA te maken, en vermoedelijk ook van de hele KNSB. Redactie, hiervoor past alleen maar dank.

Ik besluit met een blik op de toekomst. Caïssa is de beste club van Amsterdam. We gaan op termijn naar een nieuw clubhuis. Daar moeten we net zo'n warm en gezellig huis van maken als het Oranjehuis meer dan veertig jaren is geweest. §

We gaan verhuizen! ... en wat het kost ...

Na meer dan veertig jaar gaat er een einde komen aan ons verblijf in het Oranjehuis. In april werd ons meegedeeld dat ons huurcontract door de Kerk per 1 november werd beëindigd.

Juridisch gezien was daar niets tegen te doen. Wel stonden ons juridische middelen ter beschikking om uitstel te verkrijgen van de daadwerkelijke uitzetting. Zo geldt hoe dan een termijn van twee maanden uitstel, dus tot 1 januari 2007 en vervolgens kunnen we via de kantonrechter nog extra uitstel verkrijgen. Wel zouden we dan aan de kantonrechter duidelijk moeten kunnen maken dat we erg gezocht hebben naar een vervangende lokatie.

En dat zouden we toch moeten doen, omdat vertrek uit het Oranjehuis op termijn onvermijdelijk is. Er is dus een commissie ingericht die naarstig heeft gezocht naar behuizingen waar Caïssa als het even kan nog jaren zou kunnen verblijven. Op dit moment doen zich twee aantrekkelijke alternatieven voor. Allebei aantrekkelijk maar om verschillende redenen. We zoeken nog door naar mogelijke behuizingen en het is dus niet onmogelijk dat we U op de ALV nog een ander alternatief kunnen bieden, maar ik leg U nu onder voorbehoud de twee actuele alternatieven voor. Dan kunt U daar over nadenken en er op de ALV een keus uit maken. Omdat er hoe dan ook een verhoging van de contributie nodig is, laat ik ook zien welke consequenties de verschillende verhuizingen hebben voor de hoogte van onze contributie.

Alternatief 1

Huize Lydia op het Roelof Hartplein, tegenover café Wildschut. Dit is het voormalige verpleegstershuis van het Onze Lieve Vrouwen Gasthuis.

De commissie was hier aanvankelijk heel erg enthousiast voor. Het gaat om een schitterende ruimte, op een prachtige plaats en ook niet al te ver van ons hartgebied De Pijp. De mensen die daar het beheer voeren willen ons graag hebben. Dus ...

Maar er is ook een bezwaar. De huur is wat hoger dan we nu in het Oranjehuis betalen en vooral: we mogen daar niet de bar in eigen beheer hebben. Dat scheelt in inkomsten ca 3500 euro op jaarbasis en met de hogere huur mee komt het verschil op ca 4500 euro. Die moet worden opgebracht door een hogere contributie. In totaal zou het gaan om een contributieverhoging van 45 euro. En dan zouden we nog alleen maar gelijk spelen met de financiële situatie zoals die nu is. Hier kom ik straks op terug.

Alternatief 2

De aula van het ROC in de Dongestraat. In de rivierenbuurt, dus buiten onze Pijp, maar daar niet ver vandaan. Het is de school waar Wim Suyderhoud heeft lesgegeven. De staf daar is uiterst bereidwillig ons van dienst te zijn. De huur is in de zelfde orde als we nu betalen aan het Oranjehuis. We kunnen er de bar zelf beheren en we kunnen er

ook iets langer blijven, tot 1 uur bijvoorbeeld. Financieel ziet dat er dus hetzelfde of zelfs iets beter uit dan in het Oranjehuis. Iets langer de bar open betekent hoe dan ook meer barinkomsten. En ook meer gezelligheid. Dus ...

Maar ook hier is een (betrekkelijk) bezwaar. De speelruimte is veel minder aantrekkelijk dan die in Huize Lydia. Zouden we daar het idee hebben dat we er op vooruit gaan, in de Dongestraat is dat niet het geval. Binnen de verhuiscommissie zijn de meningen over de aantrekkelijkheid van de Dongestraat overigens verdeeld.

Het is niet onmogelijk dat we er voor nieuwe leden aantrekkelijker op zouden worden in Huize Lydia. Van de andere kant schrikt de noodzakelijke huurverhoging misschien weer nieuwe (en oude) leden af. We zouden, van de andere kant, de enige club worden in de Rivierenbuurt. Het is niet onmogelijk dat we daardoor nieuwe leden zouden aantrekken. Natuurlijk zijn zowel bij Huize Lydia als bij de school in de Dongestraat verwachtingen t.a.v. nieuwe leden erg speculatief. Zonder een actieve inspanning van ons zelf komen er noch in Huize Lydia, noch in de Dongestraat vanzelf nieuwe leden bij.

Nu iets over de contributieverhoging die ik hierboven al even aankondigde. Zoals het nu gaat, met de winst van de bar erbij, lukt het ons niet om financieel gezond te blijven. In de afgelopen jaren hebben we steeds ingeleverd op ons eigen vermogen. Zoveel zelfs dat we deze zomer eigenlijk geen geld hebben om het vergadernummer van Caïssanieuws te laten verschijnen. Dat is natuurlijk te dol.

We hebben een onderzoekje gedaan naar hoe dat toegaat bij andere clubs in de SGA. En we vonden daarbij dat onze contributie gewoonweg te laag is. We konden ons dat de afgelopen jaren nog een beetje permitteren door de inkomsten uit de bar. Maar die zijn dus niet voldoende om onze reële kosten te dekken. Willen we weer een beetje reserve opbouwen van bijvoorbeeld 1000 euro per jaar, dan zullen we gedwongen zijn een hogere contributie te vragen. Dat zou ook gelden als we in het Oranjehuis zouden kunnen blijven. En het geldt dus ook wanneer we verhuizen naar de Dongestraat.

Het voorstel van het bestuur daarvoor is een verhoging van 15 euro naar 90 euro. Die 15 euro zijn dus nodig om onze reserves aan te vullen. U begrijpt wel dat we bij verhuizing naar Huize Lydia aan de hierboven genoemde verhoging van 45 euro niet voldoende zouden hebben. Want dan zouden we nog steeds interen op ons eigen vermogen, en helaas, dat eigen vermogen hebben we niet meer. Daar zou dus nog steeds een onafhankelijke verhoging van 15 euro extra voor nodig zijn. Samen komt dat op een verhoging van 60 euro.

Het bestuur vindt een zo grote contributieverhoging in feite onaanvaardbaar. We vrezen dat zo'n contributie, waarmee we in één klap in plaats van een van de goedkoopste vereni-

gingen binnen de SGA met stip de duurste zouden worden, veel nieuwe en oude leden zou afschrikken. Wanneer het ledenverlies daardoor aanzienlijk zou zijn, zou bovendien de opbrengst van de verhoging weer in het gedrang kunnen komen, zodat een volgende contributieverhoging in zicht zou moeten komen.

Ondanks deze financiële bezwaren wil het bestuur U toch deze twee alternatieven naast elkaar ter beoordeling geven. Dat is omdat Huize Lydia behalve duur ook prachtig is. We zouden een schitterende ambiance voor onze schaakavonden krijgen en meteen de chicste club van Nederland worden. De vraag is of U dat wilt, en of U daar de hogere contributie voor over heeft. Of wilt U liever bescheiden blijven en ziet U vooral de waarde van de eigen bar en

de daarbijhorende gezelligheid en de gunstige financiële voorwaarden waaronder we die kunnen krijgen. De keus is aan de club. Dus aan U.

Het spreekt vanzelf dat het bestuur graag wil dat er zoveel mogelijk leden over deze kwestie mee stemmen. Formeel worden besluiten van deze aard op en door de ALV genomen. Die besluiten zijn bindend voor de hele club. In het verleden kwamen dikwijls echter maar ongeveer 35 leden naar de ALV om de vergadering bij te wonen en mee te stemmen. Geen probleem. Maar deze verhuizing betreft de hele club en de beslissing die we nemen geldt in beginsel voor vele jaren. Het is dus van belang dat U niet passief ondergaat wat een kleine minderheid van de leden op de vergadering voor U beslist. Komt dus allen! §

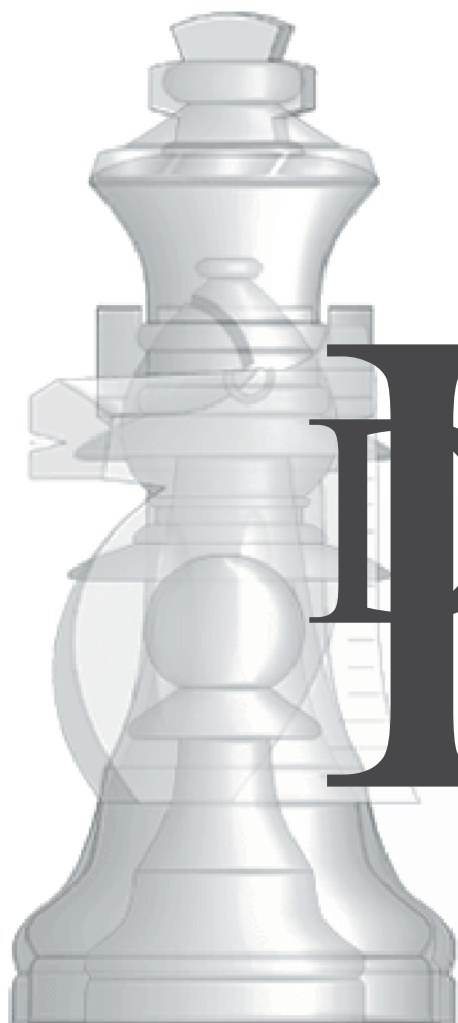
Tony Lith

Robert Kikkert clubkampioen!

Wie is die schaker ?

Met een hartgrondig 'bah!', besloot Robert Kikkert dit jaar de interne competitie. Paul Schipper had op het laatst nog een krasje op Roberts schijnbare onkwetsbaarheid aangebracht. Toch was Robert voor het eerst clubkampioen geworden. En dat pas na een lidmaatschap van jaren. Was er iets veranderd? Een grondiger voorbereiding? Theoretische verdieping of had hij zijn angst om te winnen overwonnen?

Omdat ik meende te weten dat Robert afkomstig is uit de *Biblebelt*, nog altijd de ruggengraat van onze laatmoderne samenleving, vroeg ik me af of hij eigenlijk niet behoort te *dammen*. En inderdaad: Robert heeft een bescheiden damverleden. In zijn middelbare schooltijd was

De Interne

2005 - 2006

hij damkampioen van het Christelijk College Nassau-Veluwe in Harderwijk, de onderwijsinstelling waar ook uw verslaggever een verleden vol uitpuilende klaslokalen heeft liggen. Dat kampioenschap was het voorlopig hoogtepunt in zijn damcarrière want op de lagere school waar hij na Sneek was terechtgekomen, had hij al leren schaken van meester Geesink. Deze gaf na schooltijd schaakles. Dat was een stuk interessanter dan dat platte dammen. Robert zette zijn eerste schreden op het schakerspad in een wereld waarin geloof en autoriteit nauw verweven zijn. Winnen van volwassenen hoorde eigenlijk niet – de schrik was groot als dat toch gebeurde. Zijn lichttraumatische jeugdervaringen daaromtrent beschreef hij al eerder in CaïssaNieuws in zijn bijdrage *Angst om te winnen*. ‘Nederig en klein, dankbaar moet je zijn.’ In het credo van de kleine luyden is weinig ruimte voor triomfantelijke gevoelens. Een liefdevolle remise na een onderhoudende strijd is de sociaal wenselijke uitslag.

Toch werd er ook gevoetbald bij VVOG, de plaatselijke zaterdagamateursclub, waar hij als voorstopper in de weer was, totdat afgescheurde pezen verdere activiteiten in de weg stonden. Zo was er meer tijd voor het schaken. Op de plaatselijke schaakclub won Robert al snel de jeugdcompetitie. In Amsterdam werd het na een jaartje wennen aan de studie biologie, schaken bij Caïssa. Daar begon zijn gestage opmars naar het eerste en de eerste klasse van de KNSB. Vooral het afgelopen jaar was hij onmiskenbaar op de club aanwezig. Klonk vroeger nog wel eens een geïrriteerd ‘ssssssst!’ uit zijn mond wanneer bij het uitpakken van een snoepje het papiertje knisperde, nu is het allemaal

wat meer ontspannen. Zijn betere resultaten achter het schaakbord schrijft hij toe aan een toegenomen inzicht in de psyche van de tegenstanders. Om beter te schaken hoeft je dus niet altijd harder te studeren, het blijft tenslotte een activiteit die zich tussen de oren afspeelt. Bestrijd de *Angst für Gespenster im Kopf!* Om te winnen moet je een rotzak durven zijn, zo schreef hij. Kennelijk gaat er een blanke pit schuil in deze wat ruwe bolster.

Op het ogenblik is hij als medisch bioloog bezig met het uitwerken van zijn onderzoek naar de receptoren die actief zijn bij de herkenning van lichaamsvreemde microbiële producten. Kennelijk gedijt Robert goed in een overzichtelijke wereld. Een keer per week schaken, verder de wetenschap en de zorg voor Rubia en Muriël. Helaas blijft er zo weinig tijd over voor andere boeken en het genieten van muziek blijft beperkt tot af en toe een klassieke cd.

Robert vindt het aardige van een schaakclub het contact met mensen waar je anders niet zo gauw mee in aanraking komt. Onechtheid wekt zijn argwaan. Na afloop van ons gesprek bij De Laurierboom wordt me duidelijk waarom dit café al snel Roberts goedkeuring kreeg na het sluiten van Gambiet. Terwijl types als Aran Köhler, Piet Ruhe en Manuel Bosboom luidruchtig strijd leveren, hoor ik rechts van me een paar mannen praten over de aanleg van de Noord-Zuidlijn, precario, Noord-Korea, de milieupolitie, het ambtenarendom, steigerbouw, geld verdienen en de onbetrouwbaarheid van de overheid. Gewoon is gek genoeg.

Ratinggroep tot-2000

Cas Zwaneveld

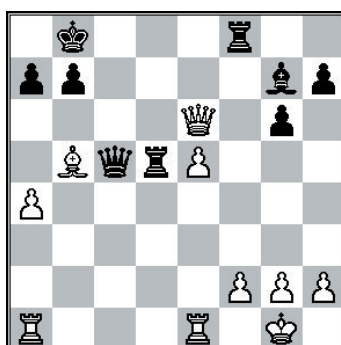
De ratinggroep tot 2000 is een nieuwe categorie in de interne competitie van Caïssa. Oorspronkelijk was de hoogste ratinggroep tot 1800. Het gat naar de absolute top, die tegenwoordig zelfs boven de 2300 ligt, werd echter te groot gevonden, en dus kwam Wim Suyderhoud vorig jaar op het geniale idee om maar eens een extra categorie ergens in het midden van dat gapende gat toe te voegen. De schrijver dezes is hem uiteraard tot op de dag van vandaag daar dankbaar voor.

In de eerste turnus won Wilbert deze groep. Hij versloeg naaste concurrent Cees Visser in ronde 9 en eindigde uiteindelijk 3 plaatsen en 142 keizerpunten boven hem. 142 keizerpunten staan in de top van de competitie voor 1 overwinning, dus we weten precies wanneer Wilbert zijn overwinning

veilig stelde.

In de tweede turnus ging Cas met de zege aan de haal. Van cruciaal belang voor deze zege was de partij in ronde B8 tegen de winnaar van de eerste omloop Wilbert. Alvorens naar de match over te gaan wil ik graag het slot van die enerverende partij aan u tonen:

Cas Zwaneveld – Wilbert de Kruiff
Interne ronde B8

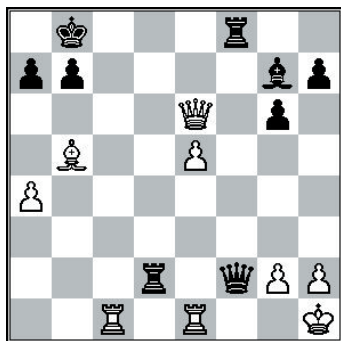

Zwart heeft zojuist met zijn toren van d8 een witte pion geslagen op d5. Hij dreigt nu zowel pion f2 als pion e5 te winnen. Ik wilde de e5 pion niet graag kwijt, en wel om de volgende redenen:

- A. een vrij pion op e5 kan een behoorlijk gevaarlijk ding zijn.
- B. die pion wordt waarschijnlijk met de looper geslagen waarmee zwart een extra stuk betreft bij de aanval tegen mijn koning.
- C. Ik verzoon in tijdnood de duivelse 26ste zet die behoorlijk wat verwarring moest gaan stichtem (in beide kampen overigens).

24. ♖a1 ♜xf2+ 25. ♔h1 ♜d2

zie diagram volgende pagina

Dat dreigt dus mat in één. Passieve verdedigingen zag ik niet zitten, dus ik kwam met de volgende multifunctionele zet:

26.♙c6!?

Mat wordt voorkomen en de loper komt mooi actief op de lange diagonaal terecht, zo hoort dat. Het enige lek is dat die loper geslagen kan worden.

26...♞c8?

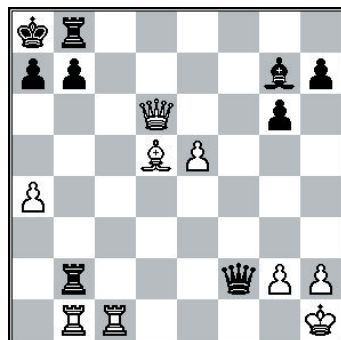
Dit is niet de weg naar succes. Wat het wél is weet ik ook niet, Fritz geeft geloof ik ♞f7, maar da hamvraag is natuurlijk: 'Kan die loper worden geslagen?' 26...bxc6 27.♞b1+ ♙c7 (Na 27...♞b2 was ik van plan 28.♞d6+ ♙b7 29.♞d7+ ♙b6 waarmee ik, materialist die ik ben, in ieder geval de loper terugwin, Fritz vindt uiteraard wel een winstvariant die begint met 30.a5+!) 28.♞e7+ ♙c8 dit is de beste zet, en levert met hulp van de digitale vriend remise op, tja voor wie eigenlijk?! Het alternatief was: (28...♞d7 29.♞b7+ ♙xb7 30.♞xd7+ ♙a6 31.♞xc6+ ♞b6 Dat had ik dus gemist, diep rekenen gaat altijd mis. De computer weet echter op te merken dat het nog houdt, met als sleutelzet ♞d7. Dit dreigt zowel ♞xg7 als ♞d3+ gevolgd door ♞b1. Dat soort dingen zal ik dus nooit zien.) 29.♞b7+ ♙d8 30.♞a8+ ♙e7 31.♞xc6 ♞fd8 32.e6 ♞b2 33.♞c7+ ♙e8 34.♞c6+ ♙e7 met zetherhaling.] **27.♙d5** [27.♙xb7! is meteen uit, na het ruilen van de torens moet zwart ♞c8 voorkomen, waarna wit met ♞b1 de loper dekt en zwart in een naar aftrekschaakje zet, bijvoorbeeld: 27...♞xc1 28.♞xc1 ♞c5 29.♞b1 ♞b2 30.♞e8+ ♙xb7 31.♞xb2+] **27...♞dc2** **28.♞d6+** ♙a8 **29.♞b1** 29.♞d7! dreigt mat op b7 en c8! en de loper op g7 hangt! **29...♞b2** 29...♞2c7 om ♞d7 eruit te

halen is veel beter.

30.♞ec1?

Dit geeft alles nog even weg op de valreep. Na 30...., ♞c2! kan wit opgeven, de onderste rij is niet genoeg gedekt.

30...♞b8?

Laatste kans gemist, ik vind nu wel de directe winst:

31.♙xb7+! ♙xb7

of 31...♞2xb7 32.♞xb7 ♞xb7 33.♞c8+ ♞b8 34.♞xb8#; of 31...♞8xb7 32.♞c8+ ♞b8 33.♞c6+ ♞2b7 34.♞xb7#

32.♞c6# 1-0

Zodoende ontstond er dus een match tussen Wilbert en mij.

In het algemeen valt er over onze onderlinge partijen het volgende te zeggen: Wilbert komt goed uit de opening. Meestal materieel gelijk, soms een pion voor, maar positioneel altijd beter. Vervolgens kabbelt het geheel een tiental zetjes verder waarna Wilbert, in mijn tijdnood, zijn voordeel weer weggeeft en de uitslag hoogst onvoorspelbaar wordt. De punten blijken dan uiteindelijk makkelijker naar mij te komen. Zo ongeveer ging het ook in de eerste matchpartij:

Wilbert de Kruiff - Cas Zwaneveld Match 2000, 1ste partij

1.f4 d5 2.♘f3 ♘f6 3.c3 g6 4.d3 ♙g7 5.♞c2 c5 6.e4 d4?!

Dit geeft pardoos een pion weg. Ik was sowieso al niet tevreden over mijn opzet, maar dat ik het aanstaande pionverlies gemist heb is wel een beetje erg. Gelukkig viel er nog wat compensatie bij te schaken.

7.cxd4 cxd4 8.e5 ♘g4 9.♘xd4

Die had ik dus gemist. Zwart kan uiteraard niet nemen wegens ♞xc8

9...0-0 10.♘f3 ♞b6 11.h3

Ik denk dat gewoon ontwikkelen hier beter is. Dat paard wilde toch wel naar e3.

11...♘e3 12.♞f2 ♞b4+ 13.♘c3 ♘xf1 14.♞xf1 ♞d8 15.♞e2 ♙f5 16.d4 ♘c6 17.♙e3 ♙e6?

Ik wilde graag voorkomen dat wit kort ging rokeren. Er is echter een duidelijk betere voor handen. 17...♙e4 dreigt ♙xf3 en ♘xd4. de enige manier om pionverlies te voorkomen is: 18.a3 ♙xf3 19.gxf3 ♞a5 20.♞f2 e6 waarna wit moeilijk voordeel kan halen uit zijn pluspion

18.♞b5 a6

Beter is toch om zelf te slaan. 18...♞xb5 19.♘xb5 ♙c4 20.♘c3 ♘b4

19.♞xb4 ♘xb4 20.♙d2 ♞ac8 21.♞hc1 ♙f8 22.a3 ♘d5 23.♘d5 ♙xd5 24.♘h4?

Die zal lang buitenspel blijven staan. **24...e6 25.g4 ♙e7 26.g5 b5 27.b4 ♙f8 28.♞xc8 ♞xc8 29.♞c1 ♞xc1 30.♙xc1 h6?**

Deze zinloze verzwakking zal later een pionnendoorbraak mogelijk maken.

31.♙d1 hxg5 32.fxg5 a5 33.♙d2

33.bxa5 leek mij ongezonder.

Het blijkt dat wit met het manke paard op h4 opgescheept blijft, waardoor hij op den duur n tempodwang komt: 33...♙xa3 34.a6 b4 35.♙c1 ♙e8 36.♙xa3 bxa3 37.♙c2 ♙d7 38.a7 ♙c7 39.a8 ♞ ♙xa8 40.♙b3 ♙h1! het paard moet gedomineerd blijven, dus geen ♙c6. 41.♙xa3 ♙c6+

33...♙e8 34.♙e2 ♙d7 35.bxa5?

35.♘f3! bevrijden dat beest!

35...♙xa3 36.♘f3 ♙xf3+?

36...b4! 37.♙e1 ♙xf3+

38.♙xf3 b3 39.♙c3 b2

37.♙xf3 b4 38.♙e4

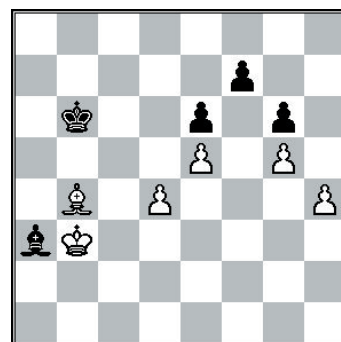
Ik dacht dus dat mijn pion hier doorloopt. Ik wist niet dat ik de regel van het vierkant niet begreep...

38...♙c6 39.a6 ♙b6

40.♙d3 ♙xa6 41.♙c4

Nu gaat zwart volledig de mist in. Beide spelers blijken echter de doorbraak op zet 44 gemist te hebben.

41...♙a5 42.♙b3 ♙b5 43.h4 ♙b6 44.♙xb4?

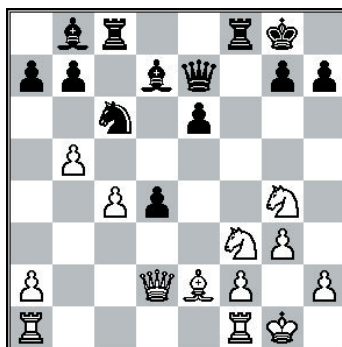
44.d5! een klassieke pionnen-
doorbraak: 44...exd5 45.e6 fxe6
46.h5 gxh5 47.g6
44...♙c1 45.♙c4 ♙c6 46.♙d3 ♙d5
47.♙c2? ♙e3 48.♙d3 ♙xd4 0-1

In de tweede partij weken we toch af
van het stramien. Wilbert kwam weer
beter uit de opening, waarna ik pro-
beerde om in troebel water te vissen,
dat bleek deze keer niet te werken:

Cas Zwaneveld - Wilbert de Kruiff [
match 2000, 2de partij

1.e4 e6 2.d4 d5 3.e5 c5 4.c3 ♘c6 5.♘f3
♙d7 6.♙e2 f6 7.0-0 ♖c7 8.♙f4 ♘ge7
Dit hebben Wilbert en ik ondertussen
vaak uitgevochten. ♖e vorige keer
speelde ik hier ♘a3, dat beviel niet.
De volgende keer nam ik me tijdens
deze partij voor zal ik ♙g3 spelen.
9.exf6 ♖xf6 10.fxe7 ♙xe7 11.♖d2
♖f6

Zwart is prima uit de opening geko-
men. Wit moet een beetje rommelen
om zijn stukken ontwikkeld te krijgen.
12.dxc5 ♙xc5 13.b4 ♙d6
niet 13...♘xb4 14.cxb4 ♖xa1
15.♘c3 en zwart verliest de dame
14.♘a3 0-0 15.♘c2 ♙f4 16.♘e3
♖ac8 17.g3 ♙b8 18.c4
hiermee dacht ik me te kunnen bevrijden.
18...d4 19.♘g4 ♖e7 20.b5

20... e5!

Die had ik gemist, en Wilbert dus goed
gezien. Wit komt in moeilijkheden.

21.bxc6 ♙xg4 22.cxb7

Ik vertouwde ten onrechte op:
22.♘xd4 ♙h3 23.♖fe1 ♖cd8!

22... ♖xb7 23.♘h4 ♙h3 24.♖fe1
♖f7 25.♙d3 ♙h8 26.♖ac1 ♖f6

27.♙e4 ♙g4 28.♖d3? ♖xf2+
gemist!?

29.♙h1 g5 30.♖f1 ♖e3 31.♘f5
♙f3+!

en ik kan opgeven.

32.♖xf3 ♖xc1+ 33.♖f1 ♖xc4
34.♖d1 d3 35.♙xd3 ♖d5+ 36.♙g1

e4 37.♘h6 exd3 0-1

1-1 voor beiden dus.

Twee rapidpartijen zouden gaan be-
sluiten wie er met de titel aan de haal
ging. Veel strijd en slechte zetten le-
verden daarin een 2-0 zege voor mij
op. §

Ratinggroep tot-1800

Huib Vriens

Omdat J. van Hulst kortgeleden een
operatie heeft ondergaan en zijn ge-
zondheid broos is, is besloten de
match in zijn huis af te werken. De
partijen duren 1,5 uur p.p.

H. Vriens - J. van Hulst
1ste matchpartij, 3 juli 2006

1.e4 e6 2.d4 d5 3.e5 c5 4.c3 ♘c6
5.♘f3 ♖b6 6.a3 ♙d7

De laatste zet verwondert me. Moet
zwart niets ondernemen tegen b4?
Zijn stukken worden zo flink inge-
perkt. Volgens Van Hulst kan het al-
lemaal wel. Overigens, de summiere
analyse wordt niet door een compu-
terprogramma ondersteund, er zitten
ongetwijfeld combinaties in, maar de-
genen die ik doorrekende, in het mid-
denspel, bleken voor zwart kloppend
en dus houdbaar te zijn.

7.b4 cxb4 8.cxb4

Na ampel beraad. axb4 ziet er leuk uit,
maar is het niet.

... ♖c8 9.♙e2 f6 10.♙b2 fxe5
11.dxe5

Eerst slaan met ♘f3 verzwakt het
centrum. Nu durf ik het wel aan. De
in potentie vrije d-pion valt te con-
trolleren....

11... ♙e7 12.0-0 ♘h6 13.h3!?

Schermt ♘g4 af en maakt later g4
mogelijk. Echter, ♘f7 verhoogt ook
de druk op e5. Er ontstaan probleem-
pjes.

13... 0-0

Mijn tegenstander heeft het voor el-
kaar, mooie torenlijnen!

14.♘bd2 ♘f5 15.♙h2 ♘fd4
16.♘xd4 ♘xd4

Lastig, dat paard op d4 (♖d7!) en wat
oogt f2 verzwakt. Mijn lopers wil ik
graag nog wat houden, dus

17.♙d3

de zwarte koningsstelling is ook niet
supersafe

17... ♘f5

en zwart onderkent dat

18.♘f3 g6

maar verzwakt hier verder;

19.g4 Komt te vroeg. Het wordt bil-
lenknijpen nu

19. ♘h4 20.♙e2

De enige zet

20... ♘xf3+ 21.♙xf3 ♖c4

Ziet er dreigend uit, maar wit kan tac-
kelen en de kansen keren.

22.♙c1

Dekt f4 af

21... ♖fe8

Het breekpunt van de partij volgens
Van Hulst en daar sluit ik me bij aan.

Beter had de druk op f2 verder opge-
voerd kunnen worden. o.a. met ♙h4!

23.♙e2 Omdat de f-lijntoren weg is,
is deze zet mogelijk nu

21.... ♖4c6 24.♙e3

de d-pion kan niet meer ingrijpen, wit
boekst aanzienlijke ruimtewinst

24... ♖d8 25.♖c1 ♖xc1 26.♙xc1
♖c7 27.♖d4 ♙c6.

De tekstzet lijkt niet goed, maar wat
heeft zwart eigenlijk nog?

28.♙d3 ♖f8

diagram volgende pagina

29.f4

Natuurlijk. Het is moeilijk aan de partij een werkelijk waardeoordeel te hechten. Het is al een klein wonder dat we deze partij spelen. In beginsel is Van Hulst natuurlijk de (veel) betere schaker. Zijn taaiheid maakt deze tweekamp mogelijk, zijn gezondheid kent daarentegen beperkingen. Nu de theoretische uitgangspunten echt achter ons liggen en het aankomt op bloed, zweet en tranen, wordt het moeilijk voor zwart. Van Hulst zag 29. f4 als de winnende zet. De aanval gaat echt beginnen nu. Eigenlijk was ik verrast. Eerder verloor ik eens en speelde een andere keer ternauwernood remise, waarbij ik bij Van Hulst enige ruimhartigheid vermoedde.

Nu ging ik waarschijnlijk winnen en dat had ik vooraf niet verwacht. Weliswaar zit er wat rek in mijn prestaties, maar een Van Hulst in goeden doen zou ik niet kunnen weerstaan. Een remise in een verloren tweekamp was vooraf mijn inschatting.

Maar, nogmaals, de omstandigheden zijn ongelijk. De uiteindelijke uitslag is van minder belang dan deze tweekamp tegen Van Hulst te kunnen en te mogen spelen. Of het uiteindelijke niveau een tot-1800-match waardig is, daar waag ik me maar niet aan. We hebben ervoor gestreden.

Wit combineert wel aardig naar het einde toe, de stelling klopte ineens.

29.... ♖d7

Nu hoeft wit zijn koning niet weg te spelen

30.f5 exf5 31.gxf5 ♕b5

Verrassend, maar het komt te laat. Dameruil was eerder mogelijk geweest en had de kansen nog kunnen keren, nu stormt wit door:

32.fxg6 ♜xf1 33.gxh7+ ♔h8

Met ♜f7 had zwart nog kunnen vechten. Ach ja....

34.e6+ ♕f6

Toch heeft zwart telkens weer een zetje

35. ♖xf6+ ♜xf6 36.exd7 ♜d6

Gedwongen. Mat en damepromotie dreigen beiden

37. ♕xb5 d4 38. ♕g5 d3 39.d8 ♖+ ♜xd8 40. ♕xd8 d2 41. ♕e2* 1-0

Van Hulst -Vriens, tweede match-partij

Huib Vriens

1. e4 d6 2. d4 ♞f6 3. ♞c3 g6 4. ♕e2 ♕g7 5. g4!?

is onderdeel van het plan dat alleen winst telt.

5... ♞c6 6. ♕e3 a6 7. g5 ♞d7 8. h4 e5 9. dxe5 dxe5 10. ♖d2 ♞d4 11. 0-0-0 ♞b6 12. h5 c5 13. ♔b1 ♕e6 14. hxg6 fxg6 15. a3 ♖c7 16. ♞a2 0-0-0 17. ♕a5 ♕f8 18. ♜c1 ♔b8 19. ♞c3??

Verliest materiaal. De dame wordt ingesloten. Ik was zeer tevreden over het verloop tot dusver en nu kon het niet meer stuk, dacht ik.

19... ♞c6 20. ♞b5 axb5 21. ♖xb5 ♞d4 22. ♕a5 ♞xe2!?

Het idee wit de lopers te ontnemen en zelf de lopers te houden is niet verkeerd. Ruilen met een stuk meer ook niet. Maar zijn de zwarte paarden in deze stelling eigenlijk niet sterker dan de witte lopers? Bovendien versnelt de ontwikkeling van wit zich nu. 23. ♞xe2 ♞c4 24. ♖c3 ♞xe3 25. ♖xe3 Dit kan voor zwart toch niet meer stuk?

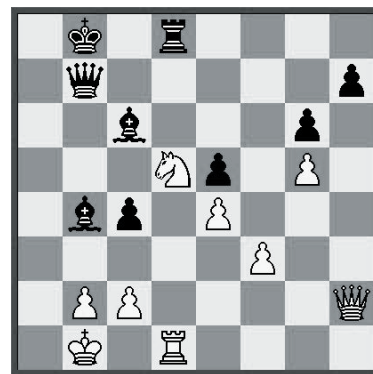
25... c4 26. ♞c3 ♕c5 27. ♖g3 ♖g7!?

Zwart kan en moet rustig spelen. In dit stadium is dat bewustzijn er nog, remise is genoeg. De volgende zet kon lastig zijn, vandaar ook.

28. ♞b5 ♕d7 29. ♞c3 ♕c6 30. f3 b5

met remiseaanbod. Zwart staat gewonnen, maar 2-0 staat me tegen. De verhoudingen zijn ongelijk, dus wil ik uit een misplaatst piëteitsgevoel mijn tegenstander nog dat halve puntje schenken. Van Hulst wijst remise af en speelt stug door. Dat had me moeten manen tot extra voorzichtigheid...

31. ♜cd1 ♜xd1+ 32. ♜xd1 b4 33. axb4 ♕xb4 34. ♞d5 ♜d8 35. ♖f2 ♖b7 36. ♖h2

Wit strijdt voor wat hij waard is en maakt het zwart nog lastig. Met rustig, gecontroleerd spel is er nochtans geen vuiltje aan de lucht.en dat ontbreekt er dus aan. In slaap gesust door de goede stand kom ik tot de volgende afgrijpselijke zet. Bijna a tempo gespeeld.

36... ♕c3?? 37. ♞xc3

Ik ben meteen helemaal de kluts kwijt. Zwart staat nog niet per se verloren, denk ik, maar vanaf nu speel ik alsof ik al verloren heb.

37... ♜xd1+? 38. ♞xd1 ♖e7 39. ♖g3 ♔b7 40. c3 ♖d6 41. ♔c1 ♖d3 42. ♖f2 ♕a4 43. ♞e3 ♕b3 44. ♖d2!

Au. Dat komt aan. Zwart gaat verliezen. En laat ik wit vooral niet te kort doen. Ik krijg een lesje in winstdrang, in harde lessen die leren dat concentratie van begin tot eind van eminent belang is. Dat medeleven niet telt. Dat mentale hardheid ook het aantal overwinningen bepaalt. En nu Van Hulst beet had begon ie goed te spelen ook en bleek zijn schaakconditie opperbest.

44... ♖xd2+ 45. ♔xd2 ♔c7 46. ♞g4 ♔d6 47. ♞f6 ♕a4 48. ♞xh7 ♕e8 49. ♞f6 ♕f7 50. ♔e3 ♔c5 51. f4 exf4+ 52. ♔xf4 ♔b5

Van Hulst noteerde al enige tijd niet meer en ik was de tijd en de kluts een beetje kwijt. De volgende zetten zijn gereconstrueerd en mogelijk afwijkend, maar dat hoeft niet.

53. ♔e5 ♔a4 54. ♔d4 ♔b3 55. ♞d5 ♕g8 56. ♞e7 ♕f7 57. ♞d5 ♕g8 58. e5 ♕f7 59. ♞c7 ♔xb2 60. e6 ♕g8 61. e7 ♕f7 62. e8=♖ ♕xe8 63. ♞xe8 ♔b3 64. ♞d6

en zwart geeft op. 1-0

Dit was onze tweekamp. Ik heb er van genoten, het is toch wel een eer tegen Van Hulst in zijn eigen huis (in-

derdaad, noodgedwongen) te mogen spelen.

Nogmaals, over de kwaliteit wil ik geen pretenties hebben, wel dat we

beiden verrassend onze tot 1800 turnus gewonnen hebben en derhalve gelukkig, want het zag er anders uit,

deze tweekamp konden en mochten spelen. Dat is wat telt.

Ratinggroep tot-1625

Ed Leuw

Ed Leuw wint zijn elogroep, maar vraag niet hoe

Zoals door de wedstrijdleader Interne al eerder opgemerkt: Ed Leuw gaat geen centimeter vooruit in zijn schaakcarrière bij Caïssa. Maar achteruit ook niet echt. Alweer voor de vijfde of zesde keer matches voor de op één na laatste ratinggroep en ook nu weer gewonnen op de bekende 'vraag-niet-hoe'-wijze. In de eerste partij met wit win ik op de 7de zet een stuk, waarna ik rond de 30ste zet steeds slechter tot verloren kom te staan. Maar Wilfred Oranje weigert de beslissende klap uit te delen. En uiteindelijk ontsnapt wit met remise.

In de tweede partij komt Wilfred met wit tot een gevaarlijke aanval op mijn koningsstelling. Maar dan geeft hij met een onachtzaamheid eerst het initiatief, en daarna met een blunder de partij uit handen. Groot's schaak heb ik als elogroepwinnaar niet laten zien. Maar ja wie weet dat nog, als over tientallen jaren iemand de annalen van Caïssa erop naslaat.

Ed Leuw – Wilfred Oranje 1ste matchpartij, 13.06.2006

1.e4 c6 2.d4 d5 3.e5 ♗f5 4.h4 e6??
Lekker begin van de match. Zo gaat dat met automatismen in de Caro-Kann. Zwart verliest een stuk!
5.g4 ♖a5+

Onder omstandigheden het slimste. Meteen maar hard op tegenspel spelen. En, zoals zal blijken, met succes!
6.♗d2!?

♗c3 om de dame van a4 af te houden is waarschijnlijk beter.
6...♖a4 7.gxf5 ♖xd4 8.♗d3 ♖xe5+ 9.♖e2 ♖xe2+?

Zwart had gewoon kunnen nemen op b2, na 10. Zie: 9...♖xb2 10.♗c3 ♗b4 11.♗xb4 ♖xb4+ 12.c3

10.♗xe2 e5 11.f3 ♗d7 12.♗g3 ♗gf6 13.♗c3 ♗d6 14.♖g1 h5 15.0-0-0 a5 16.a4 ♗c5 17.b3 ♗xd3+ 18.cxd3 d4 19.♗ce4 ♗a3+ 20.♗b1 ♗d5 21.♗a2 ♗e7 22.♗e2 ♗f8 23.♖c1? ♗b4?

Gewoon de pion op h4 nemen zou zwart al duidelijk voordeel hebben opgeleverd. Zie: 23...♗xh4! 24.♗g5 ♗xg5 25.♖xg5 h4 26.♖h1 ♗b4+

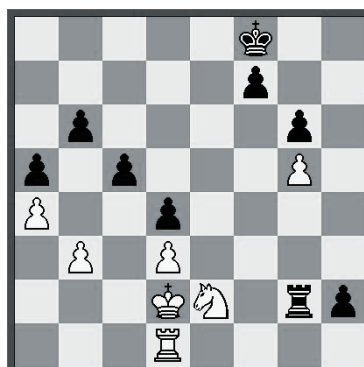
24.♖gd1 ♗xd2 25.Txd2 Th6 26.♗c5 b6 27.♗d7+ ♗e8 28.♗xe5 c5 29.♗b2 Tf6 30.Tg1 Txf5 31.♗c4 ♗f8 32.Tg5 Tgx5 33.hxg5 De kracht van deze vrijpion heb ik lelijk onderschat.

33...Te8 34.f4 g6 35.♗d6 Te3 36.♗c4 Tf3 37.♗e5 Tf2 38.♗c4 h4 39.♗c1 h3 39...Tg2! Hierna moet wit een stuk geven voor de h-pion en komt vervolgens in een vrijwel verloren eindspel terecht. 40.♗d6 h3 41.♗e4 h2 42.♗2g3 Tg1+ 43.♗c2 h1 ♖ 44.♗xh1 Txxh1 40.♗g3 Tf3 41.♗h1 Tf1+ 42.Td1 Txf4 43.♗d6

Maar zo staat zwart ook gewonnen. 43...h2 44.♗e4 Tg4 45.♗hg3 ♗c3 46.♗xc3 Tgx3 47.♗e2 Tg2?

Na 47...Tgx5 wint zwart eenvoudig met z'n drie vrijpionnen.

48.♗d2

48...♗e7

Na 48...f5! 49.gxf6 g5 50.Th1 g4 51.♗e1 g3 zou zwart nog steeds hebben gewonnen.

49.Th1

Nu is remise waarschijnlijk onvermij-

delijk. ½-½

Oranje, Wilfred - Leuw, Ed 2de matchpartij,

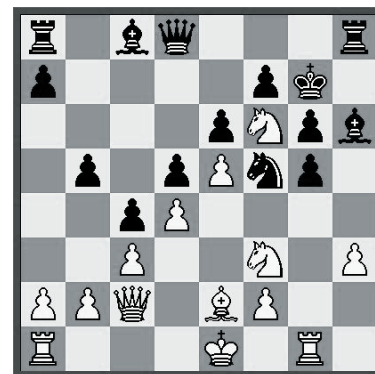
1.d4 ♗f6 2.♗f3 g6 3.♗f4 ♗g7 4.e3 d5 5.h3 ♗bd7 6.♗d3 c5 7.c3 c4 8.♗e2 ♗e4 9.♗bd2 ♗df6 10.g4 h6 11.♗e5 0-0 12.♗xf6 ♗xf6 13.g5 ♗e8!?

Gewoon 13. .. hxg5 is waarschijnlijk veel beter. Maar ik was bang dat wit daarna geforceerd de h-lijn zou kunnen openen.

14.e4 e6 15.e5 hxg5

Nu 'moet' het toch.

16.♖c2 ♗h6 17.♗h2 ♗g7 18.♗g4 ♗f5 19.♗f6+ ♗g7 20.♗f3 Th8 21.Tg1 b5

wit staat duidelijk beter. Zijn enige probleem is een goede plek voor de koning.

22.0-0-0?

Maar zo niet. Nu neemt zwart het initiatief over.

22...g4+ 23.♗d2 gxh3 24.Tg4 Tb8 25.f4?? ♗e3 26.Tgx6+ fxg6 27.♖xg6+ ♗xg6 0-1

DE EXTERNE COMPETITIE

Caïssa 1 KNSB 1e klasse 1A

Arno Bezemer

Caïssa 1 - Amstelveen 1
25 maart 2006, 8e ronde KNSB

Vol optimisme vroeg ik vooraf aan Niek toestemming om van deze wedstrijd een verslag te mogen schrijven. Na afloop had ik hier spijt van en wenste ik deze ontmoeting met mijn oude club zo snel mogelijk te vergeten. Tot mijn spijt moet ik meedelen dat dit inmiddels grotendeels gelukt is.

Deze wedstrijd ging om promotie en degradatie. Amstelveen, vorig seizoen voor het eerst sinds 20 jaar of zo gedegradeerd uit de meesterklasse, stak het hele seizoen met kop en schouders boven de rest uit en kon het kampioenschap tegen ons zo goed als zeker stellen. Caïssa was in een degradatiestrijd verwickeld met VAS en Wageningen en kon zowel de matchpunten als de bordpunten goed gebruiken. Hoe deze degradatiestrijd is afgelopen zal ik u nog niet verklappen, u kunt dit elders in dit blad lezen.

Interessanter dan de strijd op de 64 velden was de strijd op de klok. Deze gaf na anderhalf uur respectievelijk tweeënhalf uur spelen het volgende beeld:

Bord 1 Arno	1.12-1.21	0.44-0.51
Bord 2 Michael	0.56-1.37	0.25-1.09
Bord 3 Ron	1.10-1.23	0.52-0.43
Bord 4 Niek	1.01-1.32	0.38-0.56
Bord 5 Coen	1.28-1.05	0.47-0.47
Bord 6 Albert	1.12-1.20	0.33-1.01
Bord 7 Hajo	1.08-1.24	0.35-0.58
Bord 8 Gerard	1.00-1.32	0.31-1.03
Bord 9 Hugo	1.07-1.25	0.44-0.49
Bord 10 Paul	1.21-1.11	0.50-0.43
Gemiddeld	1.09-1.23	0.40-0.54

Op zich lijken deze cijfers misschien niet zo schokkend, een kwartier achter op de klok is zo'n ramp nog niet. Dat het hier een gemiddelde over 10 borden betreft betekent echter wel wat. Ook de noodzakelijke versnelling wordt niet op tijd ingezet. Wij zijn langdenkers, stellinggravers, twijfelaars, diepzeeduikers, we denken te lang na! Het zal niemand verbazen dat de wedstrijd zo voor de tijdnoedfase in ons nadeel begon te kantelen.

Nog even over de partijen:

Arno: Hier ging het na drieënhal uur mis. Goed na de opening, gelijk in het middenspel, onduidelijk in de tijd fase, verloren slotstelling.

Michael: Hield de koning van Okkes met goed spel lang in het midden van het bord vast. Wist geen doortastend vervolg te bedenken en ging ten onder.

Ron: De aanvalsdrijf van de jonge Tan werd in de kiem gesmoord. Plusremise.

Niek: Theoretische tweepaarden-Caro-Kann. Interessant eindspel dat op studieachtige wijze werd gewonnen.

Coen: Heeft de hele partij passief gestaan. Maar dit was onderdeel van het plan. Pieterse: Had er uiteindelijk een truc voor nodig om de barrière te slechten.

Albert: Stond lange tijd gelijk tegen de sterke Los. Ging in tijdnood ten onder.

Hajo: Heeft gewonnen.

Gerard: Heeft remise gespeeld.

Hugo: Had een leren broek aan.

Paul: Had bijna de hele partij een plusje, maar blunderde op zet 52. Paul is zo goed geweest zijn partij op te sturen en van commentaar te voorzien:

Paul Schipper – K. Tan (2250) **Caissa - Amstelveen (8), 25.03.2006**

1.d4 ♘f6 2.♘f3 g6 3.♙f4 ♙g7
4.e3 d6 5.h3 0-0 6.♙e2 ♘bd7
7.0-0 c5 8.c3 b6 9.a4 a6 10.♖b3
♙b8 11.♙c4 ♙b7 12.♘bd2 b5
13.axb5 axb5 14.♙e2

14.♙xb5 ♙c6 15.c4 ♙xb5 16.cxb5
♖b6 leek mij niets voor wit van-
wege de zwakke b-pion. Dan
maar twee tempi weggeven door
de looper weer naar e2 te spelen.

14...♖b6 15.♙fe1 ♙c6 16.♙f1 ♙a8
Nu mag ik kiezen tussen het gevecht
om de a-lijn en het opspelen van
de e-pion. Ik kies voor het laatste.

17.♙xa8 ♙xa8 18.e4 c4 19.♖c2 ♙a2
Dit is logisch, maar gezien het vervolg
van de partij misschien wat ongeluk-
kig. Er valt niet veel te bereiken aldaar.

20.♖b1 ♖a5 21.d5

Een offer als 21.♘xc4 bxc4 22.♙xc4
♙a4 23.♙b3 vond ik moeilijk te beoor-
delen, maar het leek mij onvoldoende.
De tekstzet is lelijk, maar is taktisch
wel min of meer gerechtvaardigd.

21...♙b7 22.♘d4 ♙a4?

♘xb5 was een dreiging, maar dit is niet
de beste oplossing. [22...♘h5 23.♙e3
♙xd4 24.♙xd4 was beter geweest
23.♙e2?

Een gemiste kans. Een voordelige
stelling voor wit is voor het grijpen na
23.b3! cxb3 24.♘2xb3 ♖c7

(of de mooie en winnende

variant voor wit 24...♖xc3

25.♙c1 ♖b4 26.♙xb5

♙a8 27.♙c4 ♖a3 28.♙c7

♘c5 29.♘xc5 dxc5 30.♘c2

♖a2 31.♖xa2 Txa2

32.Txb7 Txc2 33.Tb8+ ♙f8

34.♙h6) 25.♙xb5+/-

23...♘c5 24.♙e3

24.b4 is beter. En ook bij

veel van de volgende zet-

ten kan dat gezegd worden. De tijd
was hier natuurlijk al weer bijna op.
24...♘fd7 25.f4 ♙h6 26.g4 e5
27.dxe6 fxe6 28.g5 ♙g7 29.♙g4
29.f5

29...♘f8 30.Tf1

30.f5

30...h5 31.♙e2 e5 32.fxe5 ♙xe5

33.♘4f3 ♙g7 34.e5 ♖c7 35.♙d1

35.b3 Ik heb ongeveer de hele partij
geweigerd om deze zet te doen terwijl
ze vaak erg sterk is. Ik heb de zet zelfs
nooit echt serieus overwogen. Onbe-
grijpelijk. Wie legt het mij uit?

35...Ta8 36.♙c2 dxe5 37.♘e4
♘xe4 38.♙xe4 Td8 39.♘h4

♙xe4 40.♖xe4 Td3 41.Ta1

Omdat er gewonnen moest worden
verwerp ik de volgende variant om-
dat ik dacht dat eeuwig schaak het
maximaal haalbare was. Ik miste
echter de 45e zet van wit. 41.♘xg6
♘xg6 42.♖xg6 Txe3 43.♖e8+
♙h7 44.♖xh5+ ♙g8 45.g6

41...♖d7 42.♙g2 ♖d5 43.♖xd5+
Txd5 44.Ta6 ♙f7 45.♙f3 Td1

46.Tb6 Tb1

46...Th1 47.♙g3 Te1=

47.Tb7+ ♙g8 48.Txb5 e4+ 49.♙xe4
♙xc3

en hier dacht ik de pion op c4 op de han-
digste manier aan te vallen. Hij deed
echter iets totaal onverwachts waar-
door ik helemaal de weg kwijt raakte.

50.♙d5

50.♘xg6! ♘xg6 51.Tb6 geeft
wit trouwens de beste kans.

50...♙e1 51.♘f3 c3

52.♙d4?

52.♘xe1 en; 52.♙e4 geven nog steeds
een gelijke stelling. Na de tekstzet
wint zwart eenvoudig en kon ik na:

52...c2 53.Tb7 ♘d7 54.Txd7 c1♖
55.Td8+ ♙f7 56.Td7+ ♙e8

mijn tegenstander (weer eens) feli-
citeren 0-1

§

Caissa	2199 - Zukertort Amstelveen	2240	3 - 7
1. Arno Bezemer	2346 - Henk Schmitz	2258	0 - 1
2. Michael Wunnink	2206 - Menno Okkes	2354	0 - 1
3. Ron Nep	2218 - Matthew Tan	2266	½ - ½
4. Niek Narings	2304 - Sybolt Strating	2292	1 - 0
5. Coen Janssen	2207 - Gert Pieterse	2224	0 - 1
6. Albert Riemens	2119 - Sander Los	2295	0 - 1
7. Hajo Jolles	2168 - Raymond de Rooij	2174	1 - 0
8. Gerard Rill	2160 - Paul-Peter Theulings	2127	½ - ½
9. Hugo van Hengel	2158 - Jelmer Sminia	2155	0 - 1
10. Paul Schipper	2104 - Kevin Tan	2256	0 - 1

Caïssa 2 KNSB 2e klasse 2B

Tom Spits

Met opgeheven hoofd degraderen

Het was een loodzwaar seizoen voor Caïssa 2 in de 2^e klasse. Lang leek een roemloze degradatie onafwendbaar maar toch mocht er in de laatste ronde nog voor behoud gespeeld worden. Dat het daar op een half bordpunt net niet lukte was jammer maar gaf wel aan hoe goed het Tweede gespeeld had. Een 10^e en laatste plaats werd toch nog ons deel maar met 5 matchpunten tegen tegenstanders met gemiddeld 2100+ is het een prestatie van groot formaat. Het team kan tevreden terugkijken en mag zich volgend jaar ongetwijfeld onder de favorieten van de 3^e klasse gaan scharen.

Het Tweede was dit jaar aardig bij elkaar gebleven. Alleen Aldo had geen zin meer om op zaterdag te spelen en door zijn goede interne mocht Wilbert zich gaan bewijzen in de 2e klasse. Vlak voor het begin van het seizoen kwam er nog een nieuwe 9e man bij: Martijn van Maanen, een ratingloze speler met KNSB-ervaring maar wel één die op de hoge borden uit de voeten kon. Dit bleek de versterking te zijn waardoor het 2e toch een reële kans kreeg in een klasse met alleen maar toppers. Van hem zijn ook 2 partijfragmenten bijgesloten.

De start tegen **Bloemendaal** was ondanks een 3-5 verlies goed voor het moreel. Pieter en Martijn van Maanen wonnen op de hoge borden en ook Elwin had een mooie remise tegen een crack. Martijn Miedema mocht kennis maken met de mentale hardheid van de 2^e klasse toen zijn tegenstander na 6 uur verloren gestaan te hebben, toch de remisehaven wist te bereiken. Bloemendaal kwam met een overwinning heel goed weg.

Ronde 2 tegen **Alteveer** was daarentegen een kleine drama te noemen. Een collectieve offday leidde tot slechts 5 remises tegen de broeders van Alteveer. De negatieve trend zette zich voort in de herfstmaanden.

Tegen de toppers **Euwe** en **DD**, die gemiddeld met 200 punten meer per bord aantraden waren er veel invallers nodig en zelfs de captain was afwezig vanwege zijn huwelijksreis. Tegen Euwe wist alleen Wilbert een halfje te produceren, maar in de wedstrijd tegen DD werd het wel wat spannender. Avni pakte vrij vlot Hendrik Happel in, terwijl invaller Sander Tigelaar eventjes remise maakte tegen een speler met 400 ratingpunten meer. Helaas verloren we de slag op het middenveld waardoor een 3-5 nederlaag het resultaat was. Qua tpr natuurlijk geen schande, maar de matchpunten-teller stond nog steeds op 0.

Daar kwam verandering in tegen het sterke (gemiddeld 2200) maar wisselvallige **SOPSWEPS '29**. Alle basisspelers waren weer present, iedereen was scherp en dus gingen de toppers van SOPSWEPS er met een terechte 3½-4½

vanaf. Elwin en Avni hielden knap stand tegen Riemersma (2441) en Peek (2355), Martijn tackelde Booij (2240), ikzelf pakte Frank Smeele (2134) en Wilbert scoorde in het eindspel het winnende punt tegen Van den Berg (2045). Met dit steuntje in de rug werden de kansen op behoud ineens een heel stuk groter. We hadden een relatief licht programma voor de boeg, dus men ging er nog even voor. Tegen degradatiekandidaat **Soest** ging er echter weer van alles mis. Zelfs Martijn van Maanen verloor en dat wil wat zeggen. Met de 10^e plaats weer in het bezit werd er niet bij de pakken neergezeten.

Nr 2 **Fischer Z** werd het erg moeilijk gemaakt door ons 9-tal want Martijn Miedema kwam ondanks zijn voorafgaande nachtdienst voor de nodige *support* zorgen. Ondanks de degradatienood was de teamgeest nog steeds uitstekend. De toppers Elwin, Martijn, Avni en Pieter speelden prima remises terwijl Lance zijn eerste punt maakte door op bord 6 van Arno Weber te winnen. Helaas verloren Wilbert en ikzelf, waardoor Fischer Z met 4½ -3½ opgelucht mocht ademen. Een extra matchpuntje had er tegen dit team best ingezet. Toch waren de uitslagen niet ongunstig. Met de 'zwakste' broeders nog voor de boeg, was behoud nog mogelijk. Het eerste obstakel werd stijlvol genomen.

HSG 2 werd hardhandig met 5-3 van het bord getikt. Vooral de onderste borden maakten hier het verschil. Martijn Miedema en Dennis maakten hun eerste volle punten en ook Wilbert had een prachtige pot gespeeld. Topscorer Martijn van Maanen deed ook zijn plicht en pakte alweer zijn derde overwinning. De laatste wedstrijd kwamen we dicht bij de overwinning maar bleven steken op 4-4, een half bordpunt te weinig om Krimpen a/d IJssel te passeren.

Terugkijkend is het een prima seizoen geweest. Grote complimenten voor **Elwin** die op het eerste bord 3 uit 7 maakte tegen 2258. Zijn tegenstand bleek zelfs hoger dan die van de topborden van Caïssa 1, Niek en Arno. Zijn overwinning op de sterke Harold van Dijk was een uitstekende partij die erg belangrijk was voor onze kansen tegen Krimpen a/d IJssel. Ook Pieter en Avni waren niet te beroerd om op de hoge borden plaats te nemen en de stormen te weerstaan. Beide hielden met een -1 score er ook een flinke ratingwinst aan over. **Pieter** won op schitterende wijze van Benjamin Go en had tegen Jos Teeuwen van Fischer Z ook een gewonnen stelling. Dat de 2^e klasse toch erg taai is bleek wel en Pieter kwam niet verder dan remise, waardoor zijn gestreefde 50% net niet gehaald werd. **Avni's** remise tegen Marcel Peek met 2 pionnen minder was een kunststukje en ook de laatste ronde had hij het Adri Werksma erg moeilijk gemaakt. Hij had daar zeker meer verdiend.

Topscorer **Martijn van Maanen** was een geval apart. Hij

zorgde het hele seizoen voor een sfeer van 'we pakken deze jongens'. Zijn snelle punten gaven ook veel zelfvertrouwen en maakten dat het 2^e zich ook kansen kon toedichten op behoud. We zullen hem missen nu hij zijn invloed gaat aanwenden voor de promotie van het Eerste. **Dennis** moest dit seizoen lang wachten op zijn eerste overwinning nadat hij het tegen Bloemendaal had laten liggen. Toch was er ook een mooie remise tegen Rolf Schreuder (2224) en het zal het volgend jaar wel weer goed komen. **Martijn Miedema** had het ook zwaar in de 2^e klasse. Na een aantal goede remises in de eerste helft van het seizoen, kwam hij de laatste 2 rondes met evenveel punten nog even opzetten. Vooral Olaf Ephraim van HSG 2 ging er hard af. Hopelijk zet hij de positieve lijn volgend jaar gewoon weer door. **Wilbert** moest ook hard werken voor zijn punten. Tegen Euwe redde hij de eer door het enige halfje te pakken. Verder won hij het cruciale eindspel tegen SOPSWEPS waardoor we weer in onze kansen begonnen te geloven. **Lance** kwam aan de staart niet helemaal uit de verf dit jaar. De topscorer van 2004-2005 werd niet gespaard door zijn tegenstanders. Toch was er een mooie overwinning tegen

FischerZetter Arno Weber en een miraculeuze remisewending tegen Alteveer, waar hij vanuit een verloren eindspel net zo lang doorvocht totdat hij remise kon forceren. Aan creativiteit en vechtlust ligt het bij hem niet, al zal een lagere klasse wellicht wat beter geschikt zijn voor zijn aanvallende stijl. En dan **ikzelf** nog. Ik had weinig tijd voor het schaken door mijn huwelijk en huwelijksreis naar Curaçao en Aruba, maar heb toch nog 6 partijen kunnen spelen. Met 3 uit 6 deed ik het nog best goed op een middenbord. Ik kan alleen maar tevreden terugkijken naar het afgelopen seizoen. Ik heb nog nooit een degradatieteam meegemaakt waar de sfeer zo goed was. Iedereen ging er voor en was betrokken bij zijn teamgenoten. Behoud was een mooie beloning geweest voor een uitstekend seizoen, maar het feit dat we tegen degradatie mochten strijden de laatste ronde was al een pluim op zich. We kunnen met recht zeggen dat we tot de laatste seconde hebben meegedaan, maar dat we net te kort kwamen. Volgend jaar gaan we voor het kampioenschap in de 3^e klasse en dan proberen we het gewoon opnieuw. Heren bedankt! §

Vooruitlopend op de pagina 17: Caïssa 5 werd kampioen!

vlnr voor: Jeroen Hoogenboom, Ed Leuw

vlnr achter: Hans Kuyper, Pim Zonjee, Hans Uiterwijk, Tony Lith, Peter van der Werf, Nils de Rijk

externe SGA COMPETITIE

Caïssa 4 SGA 1e klasse A

Robert Jan Schaper

Ook Caïssa 4 verliest van VAS

Was het vorig seizoen Caïssa dat de overhand had in de VAS-Caïssa ontmoetingen, dit jaar is het de beurt aan VAS. Gelukkig stond er voor ons al niets meer op het spel, behalve dan de persoonlijke score en een kleine revanche voor de nederlaag van C1 afgelopen zaterdag, maar daar kwam het dus niet van.

Zelf was ik aan bord 3 als eerste klaar. In een scherpe Lg5-Pirc was ik de theorie vergeten, en die moet je wel kennen in die variant om het interessant te maken. Uit arrenmoede ging ik maar voor solide. Mijn tegenstander Bart Romijn was ook weinig van plan zodat we na vijftien zetten een stelling op het bord hadden die enkel degelijkheid uitstraalde. Op voorstel van Bart maakten we er maar remise van. Terwijl we in het halletje nog wat nababbelden, beiden intens gelukkig met ons zojuist gescoorde halve punt, stond daar opeens Sietske Greeuw en Bart kreeg de wind van voren: wat was dat voor een slappe remise en waarom had hij niet op winst gespeeld? Bart sputterde nog wat tegen en verklaarde dat hij misschien wel minder had gestaan in de slot stelling, maar Sietske was niet onder de indruk. De kersverse kampioene van de SGA is duidelijk uit het juiste hout gesneden.

Dat bleek ook op bord 5 waar ze het opnam tegen Gert van het Hof. Gert veroverde in de opening een kwaliteit maar zijn enigszins verzwakte koningsstelling betekende dat hij nauwkeurig moest manoeuvreren. Dat ging lange tijd goed en hij veroverde zelfs nog een pion maar toen hij even de coördinatie van zijn stukken ontregelde door een pionopmars viel de taai verdedigende Sietske

zijn stelling binnen, veroverde een volle toren en meteen het punt.

Het was sowieso de avond van de vrouwen want ook Marjolein Theunissen aan bord 8 won. Op uitnodiging van Marjolein pakte haar tegenstander Ber Deuss een zeer giftige pion op a2. Dat kostte hem een stuk en na de nodige verwickelingen ook de partij. Ze eindigt daarmee op een mooie +2 score. Prima gedaan.

Het enige andere Caïssapunt kwam op naam van Jop Dekker die even vergat dat hij zijn dame had willen offeren en daarom nog 20 extra zetten aan de bak moest, maar het resultaat was nooit in het geding.

Het was dus niet genoeg want Sander Tigelaar verloor snel in een partij waarover hij niets wil zeggen behalve dan dat het heel slecht was, en Theo Kroon --onze rots in de branding van de afgelopen twee jaar-- verkeerd nog steeds in een diepe vormcrisis. Over de oorzaak van deze crisis wordt aan de

Caïssabar druk gespeculeerd. Ik zou zeggen kom er eens bijstaan als u meer wilt weten.

De andere heren, Martijn Dahlhaus en Peter Koefoed speelden beiden een solide remise. Eindresultaat: $3\frac{1}{2} - 4\frac{1}{2}$ verloren, volgde jaar revanche. §

Caïssa 4	1800 - VAS 4	1823 $3\frac{1}{2} - 4\frac{1}{2}$
1. Martijn Dahlhaus	1878 - M. Jonkman	1879 $\frac{1}{2} - \frac{1}{2}$
2. Theo Kroon	1950 - Co Heins	1912 0 - 1
3. Robert-Jan Schaper	1938 - Bart Romijn	1822 $\frac{1}{2} - \frac{1}{2}$
4. Jop Dekker	1845 - Tejo Hagen	1765 1 - 0
5. Gert van 't Hof	1635 - Sietske Greeuw	1804 0 - 1
6. Sander Tigelaar	1638 - Jef Hamburg	1678 0 - 1
7. Peter Koefoed	1733 - Piet Zwetsloot	1886 $\frac{1}{2} - \frac{1}{2}$
8. Marjolein Theunissen	1779 - Ber Deuss	1837 1 - 0

Caïssa 5 SGA klasse 2D

Ed Leuw

DE
EXTERNE
COMPETITIE

Hoe het vijfde op onwaarschijnlijke wijze kampioen werd

Het verhaal over het zegevierende, maar onwaarschijnlijk mazzelende 5de is eigenlijk al verteld (zie CN408). Om kampioen te worden moesten we winnen. Bij gelijkspel zou ENPS/Quibus 3 hoogstwaarschijnlijk vanwege meer bordpunten kampioen worden. De teamcaptain, die nooit enig geheim had gemaakt van zijn scepsis om in C5 een 1ste klasseteam te zien, dacht dat er nu maar eens peptalk tegenaan moest. Daarom mailde hij het volgende aan zijn teamgenoten:

Heren,

Nu het echt dreigt te gebeuren, moet het ook maar gebeuren: C5 kampioen van de klasse 2D! En dan lijkt mij dat een ieder zijn vakantieplannen voor deze zomer maar moet schrappen om zich te gaan wijden aan serieuze schaakstudie. Wij gaan dan tot de tanden gewapend het volgende seizoen in de 1ste klasse tegemoet. Maar daartoe dienen wij eerst te winnen van Euwe5.

uw captain, Ed Leuw

Ook in de laatste wedstrijd tegen Euwe 5 konden we weer de in dit seizoen gebruikelijke dosis geluk incasseren. Als je veel geluk of pech hebt, dan wordt geluk of pech heel normaal, niets om je over te verbazen, het geluk komt je gewoon toe. Zoals dat bijvoorbeeld gaat wanneer een manager in de noodlijdende zorgsector een jaarlijkse salarisverhoging van 20% incasseert.

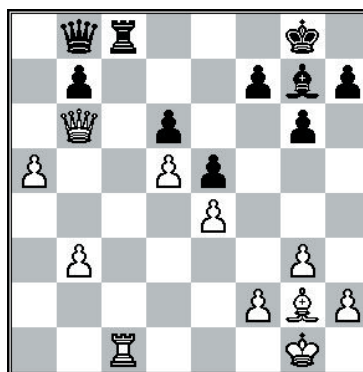
Maar goed, we hadden het over C5 in de klasse 2D SGA. Hans Uiterwijk, die het hele seizoen zwaar had moeten afzien, zou verhuizen van het eerste naar het derde bord. Maar daar kwam geen tegenstander opdagen. Alweer een gratis bordpuntje en dat nog wel bij een uitwedstrijd! Niels kreeg, tot zijn eigen verbazing, op het eerste bord alle medewerking van zijn op papier sterke tegenstander. Hierbij de partij met zijn commentaar:

Nils de Rijk – Jan Stins, Euwe5 - C5, 27.05.2006

1.d4 ♘f6 2.c4 g6 3.♘c3 ♙g7 4.♘f3 0-0 5.g3 d6 6.♙g2 c6 7.0-0 ♘bd7 8.b3 a6 9.a4 ♖e8 10.♙b2 ♚c7 11.e4 e5 12.d5 ♘c5 13.♘d2 cxd5 14.cxd5 ♘d3

ziet er best wel vervelend uit maar wonder boven wonder is er niets aan de hand, misschien is het zelfs wel slecht voor zwart

15.♚c2 ♘xb2 16.♚xb2 ♙d7 17.♖fc1 ♖ac8 18.a5 ♚b8 19.♘c4 ♙b5 20.♘xb5 axb5 21.♘b6 ♖xc1+ 22.♖xc1 ♘d8 23.♚e2 ♘d7 24.♚xb5 ♘xb6 25.♚xb6 ♖c8

bijna a tempo gespeeld door mijn tegenstander... had ie niet ergens ♙h6 moeten spelen?

26.♖xc8+ ♚xc8

27.b4

Ik dacht hier binnen 5 zetten een dame te halen

27... ♙h6

veel te laat

28.♚xd6 ♙f8

Hierna duurde het nog 16 zetten... het was allemaal niet zo fraai meer, maar ik wist wel te winnen 1-0

Daarna een gelijk opgaande strijd. Pim Zonjee won, zoals vrijwel elke wedstrijd dit seizoen. Tony Lith verloor en Peter van der Werf speelde weer een zeer nuttige remise. Uiteindelijk was het 4-3 in ons voordeel. De captain bleek nu de promotie in eigen hand te hebben. De droom van elke captain. Maar deze was dus vervuld van twijfels of het nu wel zo leuk zou zijn om volgend jaar (waarschijnlijk) als kop van jut in de 1ste klasse te gaan dienen. Wat zou nu eenvoudiger zijn dan in diep gepeins te verzinken en op schijnbaar ongelukkige wijze door de vlag te gaan. Maar zie, de captain vermande zich en bood in een voor hem waarschijnlijk gewonnen stelling remise aan. Met deze daad van zelfopoffering werd het kampioenschap veilig gesteld.

Volgend jaar zien we wel weer verder.

§

Euwe 5	1713 - Caïssa 5	1675 3½ - 4½
1. Johan Stins	1801 - Niels de Rijk	1691 0 - 1
2. David Schelhaas	1786 - Tony Lith	1713 1 - 0
3. NO	- Hans Uiterwijk	1794 0 - 1 Regl.
4. Hans van Welzen	1714 - Peter van der Werf	1706 ½ - ½
5. André Spaargaren	1744 - Pim Zonjee	1667 0 - 1
6. Jan Lindeman	1669 - Ed Leuw	1686 ½ - ½
7. Sander Janknegt	1655 - Jeroen Hoogenboom	1535 1 - 0
8. Hanke Winus	1623 - Hans Kuyper	1611 ½ - ½

Caissa 6 SGA klasse 2B

Wim Suyderhoud

DE
EXTERNE
COMPETITIE

De weg naar het kampioenschap; hoe C6 alweer een concurrent elimineerde

Caissa 6 - Pegasus/AASTOR 1 (07-03-06)

Het waren allemaal finales. In de vorige editie van CN was te lezen hoe C6 in ronde 4 won van De Pion 2 en al in de voorlaatste wedstrijd kampioen werd door Oosten-Toren 2 te verslaan. Daartussenin namen wij de pilotenhorde luisterend naar de merkwaardige naam Pegasus/AASTOR (met name het contrast tussen de twee delen, het elegante mythische wezen en het schreeuwende beest dat op het oog familie moet zijn van de strontvlieg, doet nogal vreemd aan). Hieronder een paar partijtjes uit dat treffen, door ons met 5½ - 2½ gewonnen in het armoedige duister van het bovenzaaltje van het Oranjehuis. Wordt het niet eens tijd om op zoek te gaan naar een andere lokatie?

Geert speelde een puike aanvalspartij gebaseerd op een origineel idee. Of is het kwaliteitsoffer in ruil voor aanval reeds sjabloon? Hoe dan ook, hij vertelt zelf wat hij dacht tijdens de partij.

Geert Veldhuis - Hans Solcer

Externe competitie 2° klasse SGA, 07-03-06

Na de vorige 2 competitieronden gezwijnd te hebben, wilde ik nu wel eens iets goeds neerzetten. Geen zin in een rustig avondje schuiven, bedacht ik van tevoren. Vandaar een onconventionele opening. Afgaand op zijn rating, zal mijn tegenstander de reguliere openingen wel allemaal uit het boekje kennen en dan beland je al snel in bekend vaarwater, meende ik.

1.d4 ♘f6 2.c4 g6 3.♘c3 d5 4.♙g5

Anticiperend op de sterke loper op g7, deze wil ik per se vroeg van het bord.

4.... ♘e4 5.♘xe4 dxe4 6.♙d2 ♙g7 7.0-0-0

Risicant, maar zorgt in ieder geval voor scherp spel en geen saaie avond.

7.... 0-0 8.♙h6

Direct het voorgenomen doel nastrevend.

8... c5 9.♙xg7 ♙xg7 10.d5

Met de lange rokade mogen er niet teveel gaten vallen op de damevleugel.

10... ♙d6 11.e3 Lang over nagedacht, het leek mij essentieel om extra steun te geven op b5.

11... a5 12.h4 ♙d7 13.f3 f5 14.♘h3

Met het idee om straks van nut te zijn op h7 in combinatie met de toren op h1 bij een vrije h-lijn of op e6 een sterk veld te bezetten en zijn twee kampen te splitsen.

14.... ♘a6 Ongetwijfeld met de bedoeling om naar b4 te komen. Ik dacht na enige overweging dat dit niet zoveel kwaad kon, dus laat maar komen.

15.h5 ♘b4 16.a3

Deze pion wil ik niet kwijt, anders heeft zijn aanval wel kans van slagen, omdat de A-lijn open komt.

16... ♙a4 17.♘g5

Nu of nooit, wel ten koste van een toren tegen een loper.

17.♙xd1 18.♙xd1 ♖fc8 19.♘e6

Zoals gezegd, koningskamp nu bijna afgesloten van damevleugel en een ijzersterk paard op e6, op dit moment meer waard dan twee torens bij elkaar.

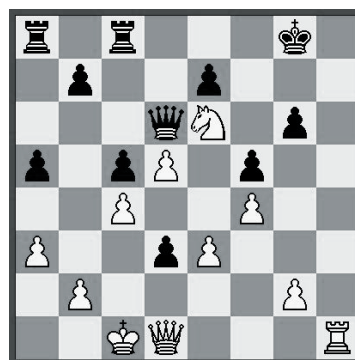
19.... ♙g8

Wellicht was het beter geweest om via f7, e8 naar de damevleugel te vluchten.

20.hxg6 hxg6 21.f4

Zo worden de zwarte dameopties om te hulp te schieten bij de verdediging verder beperkt.

21... ♘d3 22.♙xd3 exd3

23.g4

Hier had ik op gemikt, nu gaat alles open.

23... d2 24.♙xd2 ♙f7 25.♖h7

Toren op 7e rij en voorkomend dat de zwarte torens mee gaan doen.

25.... ♙e8 26.gxf5 gxf5 27.♙c2 ♙d7 28.♙a4 ♖c6 29.♘g5

En zwart geeft op. 1-0

Het tweede potje komt uit de rijk gevulde koker van onze Hamilton. Dit keer speelde de stoere Schot niet geheel vlekkeloos. Bijzonder is hoe hij, na een vol stuk te zijn achter geraakt, de partij alsnog naar zijn hand weet te zetten met inventief spel, gericht op het uitbuiten van de strategische zwaktes van de tegenstander. Commentaar van Hamilton zelf.

Ferry Weverling - Hamilton McMillan

Externe competitie 2° klasse SGA, 07-03-06

1.d4 d5 2.c4 c6 3.♘f3 ♘f6 4.♘c3 dxc4 5.e3 ♙f5 Thematisch is b5. Maar ik had geen zin in zo'n soort partij, pion verdedigen.

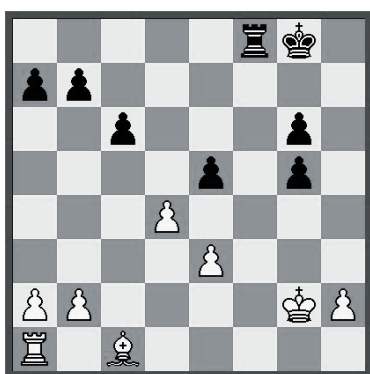
6.♙xc4 e6 7.0-0 ♙b4 8.♘e5 ♘bd7 9.f4 Gewoonlijk probeert wit e4 voor te bereiden.

Met achting voor de vaderlandslievende instincten van de lezer, maar ik ben er niet zeker van dat de omgekeerde Hollandse opbouw van mijn tegenstander voldoet aan de eisen van de stelling. 9...0-0 10.♖b3 ♗xc3 Hier dacht ik dat paarden beter zouden renderen dan lopers, maar verwachtte 11.bxc3 als antwoord. 11.♖xc3 ♘e4 12.♖e1 ♘xe5 13.fxe5 ♖g5 14.♗d3 ♖g6 De kwetsbare positie van het paard onderkend, en g5 vrij makend; maar zie ook onder.

15.♖f4 ♘g5 16.♗xf5 exf5 17.♙h1 ♘e4 18.♖h4 Als 18.♖f1 ♖h6 18...♖e6 19.♖h5 g5 20.♖f3 ♖g6 21.g4 fxg4 22.♖xg4 ♖ae8??

Ik kan niet uitleggen waarom ik niet 22...f5 speelde zoals ik van plan was. Dan, als 23.exf6 ♖xf6 24.♖xf6 ♖xf6 25.♖xe4 ♖f1#. Nu gaat het paard verloren.

23.♖f5 f6 24.♖xe4 fxe5 25.♖xf8+ ♖xf8 26.♖xg6+ hxg6 27.♙g2

27...c5

Mijn enige kans nog iets van de partij te maken was deze poging om wits onontwikkelde damevleugel aan te pakken. Na lang nadenken nam wit de pion aan, misschien vertrouwend op zijn pionnenmeerderheid. Maar daarmee stelde hij mij in staat de toren te activeren.

28.dxc5 ♖d8 29.b4 ♖d1 30.♙g3 Wit wil ♗b2 spelen, maar dat kan niet met zijn koning op de tweede rij. Echter, hij wil de pion op h2 niet opgeven. Zijn stukken blijven op die manier zieltogend terwijl ik mijn koning naar de overkant laat marcheren om de oprukkende pionnen te bestrijden.

30...♖g1+ 31.♙f3 g4+ 32.♙f2 ♖h1 33.♙g2 ♖e1 34.a4 ♙f7 35.b5 ♙e6 36.a5

Ik voorzag 36.c6 waarmee wit, na 36...♖e2+ (niet 36...♙d6 37.♗a3+) en ♖c2, een pion verliest maar zijn stukken activeert. In plaats daarvan kiest wit voor een pionopstoot die dezelfde zwarte manoeuvre uitlokt, maar waarmee hij slechter af is dan met 36.c6.

36...♙d5 37.a6 bxa6 38.c6 axb5 39.c7 39.♙f2 ♖h1 leek goed genoeg voor remise.

Na c7 dacht ik dat er een kleine kans was dat ik zelfs kon winnen. Mijn toren blijft druk uitoefenen op wits loper: en nu heb ik twee verbonden vrijpionnen. Belangrijker, wellicht, was dat mijn tegenstander in tijdnood begon te komen.

39...♖e2+ 40.♙g3 ♖c2 41.♙xg4 ♖xc7 42.♙g5 a5

Voorzichtiger ware 42...♖c6. Maar onder de gegeven

omstandigheden oordeelde ik dat de tekstzet meer psychologische druk zou geven.

43.h4 ♖c4 44.♗b2 a4 45.♖h1 ♖c6 46.e4+ ♙xe4 47.♖e1+ ♙f3 48.♖xe5 b4 49.♖b5 a3

Beter 49...♖c4. Wit kon nu nog steeds remise houden, bijvoorbeeld met 50.♖xb4, maar hij bleef zich verzetten tegen opgave van de loper en begon onder tijdsdruk het spoor bijster te raken. 50.♗f6 a2 Na het geplande 51.♙xg6 heb ik nu 51...♖xf6+.

51.♗b2 ♖c4 52.♖a5 ♖g4+ 53.♙f6 ♖xh4 54.♖xa2 ♖h2 55.♙xg6 b3 56.♖a1 ♖xb2 57.♖f1+ ♙e2 58.♖h1 ♖c2 59.♙f5 b2 en wits vlag viel, maar zwart heeft nu al een relatief gemakkelijke winstweg: 60.♙e4 ♖c4+ 61.♙d5 ♖b4 62.♖b1 ♙d2 63.♙c5 ♙c2. Na zo'n kolossale fout op zet 22, had ik geen recht op overleven, laat staan op winst. Gewis, er was een klein moment dat ik de handdoek in de ring had willen gooien.

Maar, zoals iemand ooit zei, je wint geen partijen door op te geven!

Weer een opmerkelijke prestatie van Hamilton. Had hij niet remise willen aanbieden in de moeilijke fase waarin minder materiaal werd gecompenseerd door de tegenstanders tijdnood? De ogen rollen vervaarlijk en de kin steekt wilskrachtig vooruit als het antwoord klinkt: "Never!"

Het sluitstuk is een fragment uit Gerts partij.

In de eindfase goochelde hij met vreselijke dreigingen, en zijn tegenstander kwam tijd tekort om het allemaal goed te overdenken. Gert vertelt zelf wat er gebeurde. Men zie welk een prachtige avonturen het schaakspel ons laat beleven. We beginnen na 26...♖f7.

Gert van 't Hof – Ed Hartog

Externe competitie 2^e klasse SGA, 07-03-06

Na 26...♖f7 dus;

Zwart had rustig nagedacht over deze zet. Beide spelers hebben nog ongeveer 9 minuten. Het leek me dat zwart hier een pion weggeeft. 27.♘xe5 ♖f1+ 28.♖xf1 ♖xf1+ 29.♙h2 en zwart kan geen schaak meer geven met z'n dame. Slaan dus maar.

27.♘xe5?

Mijn tegenstander begon ernstig te schudden met z'n hoofd, dus ik was dik tevreden. Opnieuw nam hij uitgebreid de tijd om na te denken en de schrik sloeg me om het hart want nu zag ik plotseling 27...♖f1+ 28.♖xf1 ♖xf1+ 29.♙h2 ♗g1+! 30.♙g3 ♗f2+ of 30.♙h1 ♗f2+ met da-

meverlies. Oeioeioei.

27....♚f1+ Hij had enthousiast geknikt voordat hij zette dus ik kon er van uitgaan dat hij de variant ook had gezien.

28.♙h2

Vrijwel a tempo gespeeld en ik had geen idee waar het toe zou leiden. Ik wist alleen dat het alternatief ♚xf1 zou verliezen.

28....♙g1+ 29.♙h1

De variant 29.♙g3 zou zeker verliezen wegens 29....♙f2+ met dameverlies dus ik speelde opnieuw a tempo. Wat zit er allemaal in? 29....♙f2+ is niets wegens ♚xf1. 29....♚xa1 met torenwinst kan niet wegens ♖d8#. Zwart kan wel remise afdwingen (29....♙e3+ 30. ♙h2 ♙g1+ etc). Een winstplan voor zwart kon ik niet vinden. Fritz wel: 29....♙d4+ 30.♙h2 ♙xe5+ 31. g3 ♖f2# of 30.♚xf1 ♖xf1+ 31.♙h2 ♖g1+ 32.♙g3 en nu wint ♙f2 de dame en leidt ♖f2 tot mat. Zwart nam even tijd maar speelde vrij snel:

29....♙e3+? 30.♙h2

A tempo gespeeld; het alternatief ♚xf1 is dameverlies.

30... ♙f4+?

Zwart gaat blijkbaar niet voor de remise maar voor winst. Deze variant had ik niet doorgerekend maar het leek me

dat wit maar 1 zet heeft die niet direct tot verlies leidt en ik speelde die direct:

31.g3

Het hogere tempo van wit heeft er intussen toe geleid dat wit 4 minuten op de klok heeft en zwart minder dan 2. De zwartspeler ging nadenken en dat gaf mij de ruimte om te kijken waar ik eigenlijk in verzeild was geraakt. De stelling is erg complex geworden:

de witte koning staat zeer onveilig maar zwart heeft drie stukken instaan en moet zich nog steeds zorgen maken om ♖d8#. Heel voorzichtig begon ik weer te geloven in een goede afloop. Mijn hoofd was te chaotisch om goed te kunnen rekenen maar het was me volstrekt helder dat de zwartspeler zeer nauwkeurig zou moeten spelen. De seconden tikten weg, ik probeerde een goede zet voor zwart te vinden en mijn antwoord daarop, de seconden tikten verder weg en toen - tik - ging zwart door z'n vlag. **1-0**

Een ernstig geval van schaakverlamming. Wit wint, maar staat hij ook gewonnen? Een aardige vraag voor de actieve lezer, wellicht. Gerts slotanalyse kan worden gevonden op pagina 53. §

Caïssa 7 SGA klasse 3A

Huib Vriens

Het 7e promoveert!

Toen het seizoen begon en de teamratings bekend werden leken er voor ons niet veel kansen weggelegd.

Weliswaar had Coen zich stellig voorgenomen 'ons' kampioen te maken, maar qua gemiddelde speelsterkte waren we vooraf veroordeeld tot de grauwe middenmoot.

Toch was er perspectief: we waren enthousiast, ja gedreven zelfs en sommige individuele spelers hebben de ambitie tot ongekennde hoogten te reiken. In de onderbond dan wel, maar toch! We begonnen ook goed, twee overwinningen, en toen het sterk geachte WSC met mistasten begon, ja toen begon toch het idee te leven dat er misschien wat mogelijk was. De beste nummer 2 uit de derde klassen zou ook promoveren en ik begon het idee te krijgen dat dat misschien ook voor de nabeste tweede zou kunnen gaan gelden. Verregaande vorsing bevestigde dat!

En dat was van belang, want wij waren ingedeeld met Fischer Z 3 en dat was echt de gedoodverfde favoriet. 150 ratingpunten meer en in de competitie ongeslagen, waar wij een puntje lieten liggen.

Dus kwam er een heuse kampioenswedstrijd, bij ons thuis. We moesten winnen! Dat gaf druk. Met een opstelling die meer uitging van de sterkte van de tegenstander dan die van ons, gingen we van start. En het moet gezegd, er was een moment dat het ook onze kant op had kunnen vallen, maar dat gebeurde niet. Uiteindelijk kwam de kracht van

de opponent tot uiting. Maar ook ons gebrek aan mentale hardheid, beter staan en toch verliezen. Of bij voorbaat al zo geknepen spelen dat winst bij voorbaat uitgesloten was. Zoals mij overkwam.

Ik speelde aan een hoog bord met zwart. Doelstelling remise! En ik speelde iets dat ik nooit eerder gedaan had, dat is niet handig. Teamleiders én kampioenschapswedstrijd én eigen partij, het bleek te veel. Een goede les, op dat moment niet toereikend werkelijk een stunt te kunnen bewerkstelligen. Er zat ook te veel spanning op het team.

Natuurlijk niet bij Leo die zijn status als 'onze jaarkanjer' weer bevestigde. Zo'n beetje al zijn tegenstanders lagen dit jaar binnen zijn bereik en hij wist ze ook vrijwel allen te verslaan. Klasse!

We verloren de wedstrijd en daarmee was Fisher Z kampioen. En wij moesten wachten. Ja, je houdt het niet voor mogelijk, op dat moment lag ons lot in handen van De Raadsheer in de 3e klasse KNSB en evenzo in die klasse van Zukertort (ik meen 3). De verregaande vorsing had bevestigd dat van versterkte promotie sprake kon zijn als 1 van beide teams zich in de KNSB zou handhaven.

Aangezien onze eigen laatste ronde vervallen was, werd het nagelbijten en nagelbijten en... wachten maar.

De eerstvolgende ronde viel in ons nadeel uit, ook in onze eigen klasse veranderde niets. Maar toen in de laatste KNSB-ronde Zukertort 3 het onvermoede mogelijk maakte en zich heroïsch handhaafde, bleek onze extra promotie-

DE
EXTERNE
COMPETITIE

plaats een feit! Hoera!!!!

En toen in de laatste ronde van onze eigen klasse kampioen Zukertort 6 zich in 3B ontleed van runner up ODI 1, bleek alle navorsing weer voor niets geweest. We bleken gewoon geplaatst als de beste tweede. Gepromoveerd zonder hulpstukken, dus.

Bij deze wil ik al mijn teamgenoten en met name ook

mede-teamleider Matthijs bedanken voor het succesvolle jaar. Met enige versterking vanuit hogere teams of van buiten moet het 7de zeker in staat worden geacht zich het komend seizoen te handhaven.

Hulde! §

SGA Rapidschaak

Martijn van Maanen

Niek Narings

Na een val uit de trapeze weet elke acrobaat dat hij zo spoedig mogelijk weer naar boven moet, voordat de angst zich meester maakt van zijn zenuwgestel. Springruiters, kunstschaaatssters, turnkampioenen, allen verbijten de pijn, drukken de tranen weg en strompelen weer richting paard, ijs en ongelijke leggers. Schaakteams die op de laatste dag van de externe competitie degraderen moeten echter maanden wachten voordat zij weer achter het bord mogen plaatsnemen. In de tussentijd slaat de twijfel toe over het eigen spel en neemt het respect voor de tegenstander disproportionele vormen aan. De symptomen zijn bij iedereen verschillend, maar toch goed te herkennen: een gevreesde aanvalsspeeler die binnen vier minuten schuiven remise aanbiedt, een ander die slechts op de eigen helft durft te spelen met een loper op f4 als eenzame spits, weer een ander die uren twijfelt over 1.e4 of 1.d4, om over de verstokte Caro-Kann spelers nog maar te zwijgen. Daar word je natuurlijk geen kampioen mee.

Om deze malaise het hoofd te bieden moest de club iets doen. Als eerste stap werd het lustrum benut voor het opbeuren van de leden die niet in Caissa 5 of 6 hadden gespeeld. Daartoe had de commissie naast *De Caivers* grootmeester Van der Wiel gerekruteerd, met het dringende verzoek om de vereniging met eenvoudige opgaven weer het nodige zelfvertrouwen te geven. Hij moest voorzichtig te werk gaan, aldus de organisatie. Geen offers van Tal, geen striemende aanvalspartijen van Magnus Carlsen, maar liever stellingen waarin wit nog net met remise kon ontsnappen. Dat zou beter aansluiten bij de beleving van de spelers. Van der Wiel bleek gelukkig over meer dan genoeg voorbeelden te beschikken, met Nederlandse schakers in de hoofdrol. En het moet gezegd, sinds die mooie avond lijkt de club zich langzaam maar zeker te herstellen. Wij durven weer naar buiten te treden.

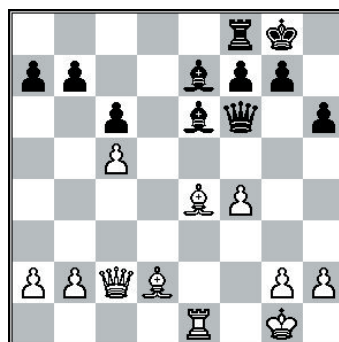
Dat blijkt ook uit de opkomst voor de rapidcompetitie van de SGA in mei-juni. Caissa was met maar liefst zes teams vertegenwoordigd. Het eerste team kon naast Arno Bezeemer, Niek Narings, Hugo van Hengel en mijzelf rekenen op invallers Michael Wunnink en Elwin Osterwald. Daarmee zouden we ons tenminste bij de laatste vier moeten kunnen spelen. Maar er waren meerdere clubs met sterke teams gekomen. Sopsweeps had Webbink, Riemersma, Booij en Bottema van stal gehaald om haar titel te prolongeren. Euwe had Moll, Witt en Doggers op de eerste borden en VAS

had in elk geval Sybolt de Boer. Amstelveen en Fischer-Z golden als gevaarlijke outsiders.

Drie speeldagen verder hadden wij - eerlijk gezegd tot onze grote verrassing - elk team verslagen, behalve hekkensluitertal. Met een voorsprong van anderhalf punt op Euwe werd de finale bereikt, Sopsweeps en VAS volgden op ruime afstand. Aan de bar werden de tegenstanders getroost en de overwinningen gevierd. Het team werd zelfs vergeleken met het Argentijnse voetbalelftal, dat zojuist Servië naar huis had gestuurd en het kampioenschap niet meer kon ontgaan.

Op de finaledag was Euwe de eerste tegenstander. Arno kwam in grote problemen tegen Arne Moll en verloor, wat meteen tot een publicatie leidde op www.doggers-schaak.nl, maar Niek boekte een regelmatige overwinning op Juan de Roda.

Rob Witt had mij een passieve stelling bezorgd maar er was weinig aan de hand. Met de volgende zet dacht hij mijn loper te winnen. In plaats daarvan verloor wit geforceerd twee pionnen en daarmee, zo leek het, de partij:

1.f5? ♙xa2
2.b3 ♙d4+ 3. ♙e3
♙b4!
(en niet 3. ... ♙b3:
4. ♙b3:, ♙e4: 5. ♙f2
en wit wint de loper op
e7)
4. ♙f2, ♙b3: 5. ♙c1,
♙f6 6. ♙f3

Nu zou zwart na ♙d8 de partij kunnen uitschuiven, maar ik dacht dat de winst met een snelle promotie voor het oprapen lag:
6...a5? 7. ♙e4!
Opeens is de zwarte dame in grote problemen, bijvoorbeeld:

7. ♖b5 8. ♕e2 +-. Dan maar de koningin geofferd voor vage compensatie:

7... ♖e4: 8. ♕e4: ♖d8 9. ♕c2, a4 10. ♕e3, ♕c2: 11. ♖c2:, a3

en dit eindspel wist ik met enig geluk remise te houden.

Daarmee lag het lot van deze wedstrijd in handen van Elwin, die inmiddels drie pionnen voorstond. Ook hij deed echter zijn tegenstander een dame kado, en daarmee was onze eerste nederlaag een feit.

In de volgende ronde ontmoetten wij Sopsweeps. Binnen twintig minuten had Elwin de Trompowski van Sibbing onder de voet gelopen. Helaas ging Niek kort daarna onverwacht onderuit tegen Booij en liet Arno zich beetnemen door Bottema. Ik moest daarom winnen van Riemersma om het gelijkspel zeker te stellen.

Van Maanen – Riemersma

1. d4, f5 2. c4, ♖f6 3. g3, g6 4. ♕g2, ♕g7 5. ♜h3, 0-0 6. 0-0, d6 7. d5, c6 8. ♜c3, e5 9. de6:, ♖e7 10. ♕f4, ♖d8 11. ♜g5, ♕e6: 12. ♖b3, ♖d7 13. ♖ad1, ♜e8?

Zwart heeft de opening erg passief aangepakt en wit heeft duidelijk voordeel. Maar wat is het juiste plan? Ik dacht dat het openen van de e-lijn na de volgende torenzet wel snel de beslissing zou brengen.

14. ♖fe1, ♜a6

Nu volgt op 15. e4, ♜c5 en zwart doet gewoon weer mee. Maar gelukkig had 13... ♜e8 nog een andere doorbraak mogelijk gemaakt, die ik de vorige zet had gemist.

15. ♜d5!!

Met als pointe dat na 15...cd5: 16. ♜e6: het paard niet geslagen mag worden vanwege ♜d5: met damewinst. Van de zwarte structuur is dan niet veel meer over, terwijl de lopers vrij spel hebben. Riemersma verkoos het alternatief:

15... ♜d5: 16.cd5:, ♜c5

Nu lijkt zwart net op tijd met het dichthouden van de stelling, maar de schijn bedriegt:

diagram

17. dc6:!, ♜b3: 18. ♜d5+ ♜h8

(♜f8 19. ♜h7: mat)

19. cd7:, h6

19... ♜f6 20. ♜d6: en zwart verliest de dame; 19... ♜c5 20. ♜f7+, ♜g8 21. de8♖:+, ♖e8: 22. ♜d6: en wit wint materiaal)

20. ♜f7+, ♜h7 21. de8♖:+, ♖e8: 22. ♜d6:, ♖d7 23. ♜b3:

Nu de kruiddampen zijn opgetrokken heeft wit twee lichte stukken en een toren voor de dame. Zwart ging vijftien zetten later mat.

In de laatste ronde bleef Euwe gemakkelijk overeind tegen Sopsweeps, terwijl wij een nipte overwinning boekten

op VAS. Daarmee was Euwe kampioen en daar viel niet veel op af te dingen. Ieder lid van hun team had behoorlijk gepresteerd en op het juiste moment gescoord. Sopsweeps werd tweede op bordpunten, wij moesten genoeg nemen met een derde plaats. Niek werd opnieuw topscorer met 8,5 uit 11, ik werd tweede met 8 uit 9, terwijl Sybolt met 7,5 uit 8 op brons bleef steken. Slechts Arno kon terugkijken op een minder geslaagd toernooi, maar in de interne rapidcompetitie is dat inmiddels goedge maakt. Met een score van 8,5 uit 9 lijkt ook hij klaar voor het nieuwe seizoen.

Niek Narings - Juan de Rooda

(Commentaar Niek Narings)

Andermaal speelde ik dit jaar met veel plezier in de SGA Rapid-competitie. De competitie duurt niet lang maar is wel sterk bezet en heeft die fijne combinatie van gezelligheid en fanatisme die teamschaken zo'n aangename bezigheid kunnen maken. Oké, tegen Euwe spelen betekende uiteraard dat we per se wilden winnen.

1.e4 c5 2.♜f3 d6 3.d4 cxd4 4.♜xd4 ♜f6 5.♜c3 g6 6.♜e3 ♕g7 7.h3 0-0 8.♜c4 ♜bd7 Ha, hij durft niet. Ik was bevreesd voor 8... ♜xe4, een mogelijkheid die ik had kunnen verhinderen door eerst mijn loper naar b3 te brengen, dan te rokeren en tenslotte de zwartveldige loper te ontwikkelen. Maar desastreus blijkt deze truc niet meteen te zijn: 8... ♜xe4 9. ♜xe4 d5 10. ♜b5! 9.f4 ♜c5 10. ♖f3 a6 (10...b6!?) 11.0-0 b5 12.♜d5 ♜xd5 13.exd5 ♜b7

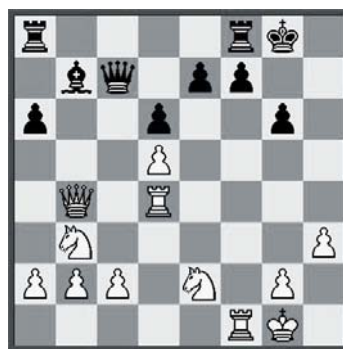
Helemaal happy was ik hier niet (wat is dit eigenlijk voor een flutsysteem?). Maar zolang je een mogelijke koningsaanval als troefkaart in handen hebt, hoef je in een rapidpartij doorgaans niet te wanhopen.

14. ♖ad1 b4 15. ♜ce2 ♖a5

Hee, op pionnenjacht? 16.f5

De hoogste tijd om tegendreigingen te gaan creëren 16... ♜d7 17.fxg6 hxg6 18. ♜b3 ♖c7

Gaat toch niet in op de invitatie tot pionnenroof 19. ♖g4 ♜e5?! 19... ♜f6 20. ♖xb4 ♜xd5 21. ♖d2 ♜xe3 22. ♖xe3 ziet er comfortabel voor zwart. 20. ♖xb4 ♜c4 21. ♜d4 ♜xd4+ 22. ♖xd4 ♜e3

23. ♖h4!?

Te leuk om niet te doen.

23... ♜xf1 24. ♖d4 e5?! Misschien beter is 24...

f6 25. ♖d3 f5 26. ♜xf1 ♖f6 27.c4 met enige compensatie

25.dxe6 f6 26. ♜xf1

♖ae8 27. ♖g4 ♖xc2

28. ♜bd4 ♖b1+

Is de dame toch nog afgedwaald.

Met wits actieve

stukken, de paarden controleren bovendien ontzettend veel velden, is het nu lastig verdedigen.

29. ♜f2 ♖e7? 29... ♖d3 30. ♖h6 ♜e4 31. ♖h4 ♖xe6 32. ♜xe6 1-0 §

E.J. Petersma-wisseltrofee

Dennis Breuker

Individuele resultaten in de externe competitie 2005-2006

De E.J. Petersma-wisseltrofee gaat naar de persoon die tenminste zes werkelijke partijen heeft gespeeld (dus geen reglementaire punten) en het beste resultaat heeft gescoord.

Het doet mij een groot genoegen om de winnaar van dit jaar bekend te maken. De beker gaat dit jaar naar onze scheidende voorzitter **Leo Oomens** met een score van 5½ uit 6. Het succes van het zesde team is ook af te lezen: bij de top 7 zaten maar liefst 4 spelers uit het zesde.

En een extra vermelding voor de meest actieve externe speler van Caïssa: Tom Spits. Hij speelde twaalf partijen (tien extern inclusief invalbeurten, tweemaal SGA beker).

Naam	Team	Teamscore	Totaal	Perc.
Leo Oomens	C7	5½ uit 6	5½ uit 6	91,7%
Hamilton Mc Millan	C6	6 uit 7	6 uit 7	85,7%
Lesley Gebhard	C6	6 uit 7	6 uit 7	85,7%
Pim Zonjee	C5	5 uit 6	5 uit 6	83,3%
Chris Leenders	C6	5½ uit 7	8 uit 10	80,0%
Wilfred Oranje	C7	4 uit 6	7 uit 9	77,8%
Geert Veldhuis	C6	5½ uit 6	6 uit 8	75,0%
Martijn van Maanen	C2	4 uit 6	5 uit 7	71,4%
Niels de Rijk	C5	5 uit 7	5 uit 7	71,4%
Frans Oranje	C7	4 uit 6	4 uit 6	66,7%
Jaap Cohen	C8	4 uit 6	4 uit 6	66,7%
Marjolein Theunissen	C4	4½ uit 7	4½ uit 7	64,3%
Ed Leuw	C5	4½ uit 7	4½ uit 7	64,3%
Niek Narings	C1	5 uit 9	6 uit 10	60,0%
Frans Roes	C6	5 uit 7	6 uit 10	60,0%
Tony Lith	C5	3½ uit 6	3½ uit 6	58,3%
Matthijs de Feber	C7	2½ uit 5	3½ uit 6	58,3%
Theo Bakker	C8	3½ uit 6	3½ uit 6	58,3%
Theo Weijers	C3	4 uit 6	4 uit 7	57,1%
Jop Dekker	C6	3½ uit 7	4½ uit 8	56,3%
Ron Nep	C1	5 uit 9	5 uit 9	55,6%
Hajo Jolles	C1	5 uit 9	5 uit 9	55,6%
Arno Bezemer	C1	4½ uit 9	5½ uit 10	55,0%
Coen Janssen	C1	4 uit 8	4 uit 8	50,0%
Gert van 't Hof	C6	4 uit 7	4 uit 8	50,0%
Coen Venema	C7	2½ uit 6	4 uit 8	50,0%
Gerard Rill	C1	3½ uit 7	3½ uit 7	50,0%
Martijn Miedema	C2	3½ uit 7	3½ uit 7	50,0%
Wim Suyderhoud	C6	3½ uit 7	3½ uit 7	50,0%
Pitt Treumann	C8	3 uit 6	3 uit 6	50,0%
Michael Wunnink	C1	4½ uit 9	4½ uit 10	45,0%
Stef Nagel	C3	3½ uit 7	4½ uit 10	45,0%
Pieter Melford	C2	4 uit 9	4 uit 9	44,4%
Elwin Osterwald	C2	3 uit 7	3½ uit 8	43,8%
Tom Spits	C2	3 uit 6	5 uit 12	41,7%
Avni Sula	C2	2½ uit 6	2½ uit 6	41,7%
Lucy v/d Vecht	C3	2½ uit 6	2½ uit 6	41,7%
Wim Wijnveen	C8	2½ uit 6	2½ uit 6	41,7%
Herre Trujillo	C3	2½ uit 6	4 uit 10	40,0%
Robert-Jan Schaper	C4	3 uit 7	3½ uit 9	38,9%
Kees Sterrenburg	C3	3 uit 6	3 uit 8	37,5%
Sander Tigelaar	C4	2 uit 6	2½ uit 7	35,7%
Hans Kuyper	C5	2½ uit 7	2½ uit 7	35,7%

Hugo van Hengel	C1	3	uit 9	3	uit 9	33,3%
Martijn Dahlhaus	C4	2	uit 5	2	uit 6	33,3%
Peter Koefoed	C4	2	uit 6	2	uit 6	33,3%
Cas Zwaneveld	C3	1	uit 6	2½	uit 8	31,3%
Dennis Breuker	C2	2	uit 7	2	uit 7	28,6%
Lance Oldenhuis	C2	2	uit 7	2	uit 7	28,6%
Theo Kroon	C4	2	uit 7	2	uit 7	28,6%
Peter van der Werf	C5	2	uit 7	2	uit 7	28,6%
Wilbert de Kruijff	C2	2½	uit 9	2½	uit 9	27,8%,
Hans Uiterwijk	C5	1	uit 7	1	uit 7	14,3%
Paul Schipper	C1	1	uit 9	1	uit 9	11,1%
Albert Riemens	C1	½	uit 6	½	uit 6	8,3%

Hier volgen de spelers die minder dan zes partijen hebben gespeeld.

Naam	Team	Teamscore	Totaal	Perc.
Wolter van Popta			1 uit 1	100,0%
Freek Terlouw	C4	4 uit 5	4 uit 5	80,0%
Jan Nunnink	C7	4 uit 5	4 uit 5	80,0%
Jeroen Hoogenboom	C5	3 uit 4	3 uit 4	75,0%
Gerold Huter			3 uit 4	75,0%
Bert Schaefers	C3	3 uit 5	3 uit 5	60,0%
Steven Kuypers	C7	3 uit 5	3 uit 5	60,0%
Jaap Tanja			1 uit 2	50,0%
Aldo van de Woestijne	C3	2 uit 5	2 uit 5	40,0%
Huib Vriens	C7	2 uit 5	2 uit 5	40,0%
Mirjam Klijnkramer	C8	2 uit 5	2 uit 5	40,0%
Teun Timmerman	C4	1 uit 3	1½ uit 4	37,5%
Anne van Omme	C7	1 uit 3	1 uit 3	33,3%
Robert Kikkert	C1	1 uit 4	1 uit 5	20,0%
Jaap Van Velzen	C8	½ uit 4	½ uit 4	12,5%
Jouke van Veelen	C8	0 uit 4	0 uit 4	0,0%
Johan v/d Klauw	C8	0 uit 3	0 uit 3	0,0%
Richard Fritschy			0 uit 1	0,0%
Bas Spoelstra			0 uit 1	0,0%
Roel van Duijn			0 uit 1	0,0%
Hans de Vilder			0 uit 1	0,0%

Denken in clichés en wat dat oplevert

Leo Oomens

In een nu al weer heel ver verleden heb ik me in deze rubriek opgeworpen als de woordvoerder van de slechte schakers in onze club. Tja. Je moet er maar zin in hebben. En inmiddels heb ik zo vaak verslag gedaan van mijn onvermogen als schaker, dat iedere tegenstander op de club wel weet hoe van mij te winnen. Dat is niet erg. Maar ik kan daar natuurlijk niet mee blijven doorgaan. Daarom ben ik voor de laatste keer nog eenmaal Uw gids in de onderwereld van de schakers. En ik richt mijn armzalig zaklantarentje op de diepste achtergronden van de blunders die mijn schaakleven beheersen en doorgaans vergallen. Het gaat, vrienden, om het cliché!

In het hoofd van slechte schakers verzuren alle wijze lessen van grote mannen als Euwe en Tarrasch, of van Nimzowitsch of Kmoeh, al die wijze lessen, ik herhaal dat nog maar eens om duidelijk te maken dat het allemaal echt hun schuld niet is, verzuren zei ik dus, al die wijze lessen verzuren in clichés.

In het schaken is het bezit van en dus het spelen op de lange diagonalen belangrijk, als je de lopers hebt. En zo ook de open lijnen als je de torens hebt. Met die torens probeer je als het even kan binnen te komen op de zevende rij. Aan die wijsheden klamp je je vast, omdat ze maken dat je niet meer zelf hoeft na te denken. Nog zo iets moois: ik sta beter want ik heb het loperpaar. Al die dingen zetten zich in je hoofd vast en het resultaat is dat je steeds weer verrast wordt door de werkelijkheid van de stellingen in je partijen die zich helemaal niet houdt aan de sterke oneliners waarmee je die stellingen probeert te begrijpen. In plaats van denkbeelden zijn het clichés geworden waarvan de bruikbaarheid minimaal is.

Nou ja, vooruit, een illustratief partijtje uit het pas gespeelde Amsterdam Chess Tournament.

ACT 2006 groep D ronde 5
Ruud Taubert - Leo Oomens

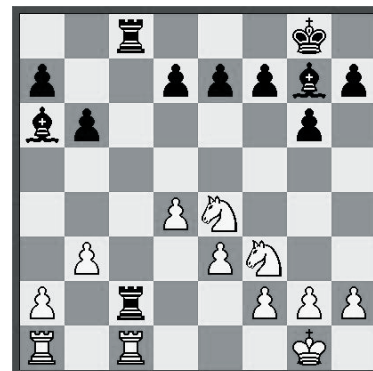
HET MIDDELENRIJ

1 d4 ♘f6 2 ♘f3 g6 3 e3 ♙g7 4 ♘bd2 0-0 5 ♙d3 b6 6 0-0 ♙b7 7 ♚e1 c5 8 c3 ♚c7 9 b3 ♘d5 10 ♙b2 cxd4 11 cxd4 ♘c3 12 ♚c1 ♚fc8 13 ♙xc3 ♚xc3 14 ♚xc3 ♚xc3 15 ♙e2 ♘a6

Met de tweesnijdende bedoeling: paard aan te bieden voor ruil, zodat ik daarna het loperpaar tegen het paardenpaar zou overhouden, en vervolgens ook de c-lijn te veroveren door de torens erop te verdubbelen. So far so good. 16

♙xa6 ♙xa6
17 ♘de4
♚c2 18 ♚ec1
♚ac8

En ook nog eens een toren op de tweede rij. Mission completed, zie diagram.

19 ♚xc2 ♚xc2 20 ♘e1

Maar wat nu? Tweede rij? Of c-lijn? Geef een slechte schaker nooit een keus waarover hij zou moeten nadenken! 20 ... ♚e2 21 ♘c3 ♚b2 22 ♚c1 d6 23 ♚c2 ♚xc2 24 ♘xc2

Mijn tegenstander verklaarde achteraf dat hij heel tevreden was met die laatste torenruil. Ik klampte me hier nog vast aan het cliché: loperpaar wint. Maar kijk naar de witte paarden en hun dans die me de kop gaat kosten.

24 ... ♙b7 25 ♘b5 a6 26 ♘c7 ♙f8 27 ♘b4 a5 28 ♘bd5 b5 29 ♘b6 b4 30 ♘c4 a4 31 bxa4 d5 32 ♘a5 ♙c8 33 ♘c6 ♙d7 34 ♘ab4 ♙xa4 35 ♘cxd5 e6 36 ♘c3 ♙d7 37 a4 e5 38 d5 e4 39 ♘ba2 ♙e8 40 a5 ♙d8 41 ♘xe4

En in dit eindspel heb ik nog wat zetjes voortgekrabbeld. 1-0

Het is hartverscheurend te zien hoe ik zelfs helemaal geen moeite heb gedaan om een beetje beweging in die lopers te krijgen. Had ik maar óók gedacht aan het al even clichématige: lopers? Diagonalen open en dus pionnen ruilen. Dat zou me op het idee hebben kunnen brengen mijn pionnen meteen op te spelen, eventueel zelfs met een pionoffer, om maar spel te krijgen voor die nu wel heel vrome bisschoppen. En hoe kan ik nu gedacht hebben dat mijn toren op die zevende rij een betere toekomst had dan op de c-lijn?

Dat is het dodelijke: de slechte schaker dént niet alleen in clichés, hij kiést ze ook nog verkeerd.

Denken we nog een laatste maal aan Tarrasch. Met zijn reputatie van ambtenaar onder de topschakers. Regels, vaste wetten, die zouden het schaakspel beheersen. Zo vond hij het een doodzonde om in de opening een stuk tweemaal te spelen. Vandaar zijn minachting voor het tweepaarden-spel in de nahand dat door hem Pruisisch werd genoemd,

waarin het witte paard van g1 naar f3 en vervolgens naar g5 wordt gespeeld. En wat moet hij dan wel niet van het Spaans hebben gedacht, waarin de witte wittevelenloper in de opening maar liefst vier zetten moet spelen? Nu, deze Tarrasch bouwde van de positieregels waarmee voorgangers als Steinitz en tijdgenoten als Lasker het schaakspel een theoretische verdieping gaven, een systeem waarmee je altijd zou moeten kunnen winnen (ik chargeer hier verschrikkelijk) en waarin dus die open lijnen, zevende rijen, open diagonalen, verbonden vrijpionnen, verre vrijpionnen en wat niet al, een cruciale rol speelden. En wij arme middenrifschakers, we prevelen de woorden als lazten we ze op van een Tibetaanse gebedsrol, en we denken dat we dan ook een beetje kunnen schaken. Vrienden, in plaats van in

dit middenrif net te doen of schakers als ik ook maar iets interessants over het schaken te berde zouden kunnen brengen, moet de zweep erover. Ga naar bed met Kmoch aan je zijde en probeer in je eigen partijen maar eens iets terecht te brengen van zijn schone Kunst der Bauernführung, word wakker met Mein System van Nimzowitsch onder je kussen en probeer eens één partijtje zo te spelen alsof de grote Deen (Ja Nimzowitsch werd ondanks zijn Letse naam een Deen) over je schouder meekijkt. Niet meer de zelfgenoegzaamheid van je kunt leuk schaken op ieder niveau. Een slechte partij is gewoon niets meer dan een slechte partij. En een slechte schaker verliest gewoon al zijn partijen behalve als zijn tegenstander een nog slechtere schaker is.

Whatever happened to ??

Interview met Oscar Aurelio Ignacia clubkampioen van Caïssa in de jaren 1978 tot 1984

Ed Leuw

‘ Ik ben via Bert Wijchghel bij Caïssa terecht gekomen. Bert had ik ontmoet bij schaakcafé Het Hok, dat toen nog aan het Leidseplein zat. Eerst ging ik bij zijn club de Pion spelen. En later zijn we samen met een aantal sterke schakers uit Het Hok zoals bijvoorbeeld Errit Petersma, Robert van het Kaar en Jan Leyen naar Caïssa gegaan. In Het Hok speelde ik altijd om geld. Ik was de schrik van Het Hok. Rob Faasse is wel eens bijna huilend naar huis gegaan omdat hij nooit van me kon winnen.

In 1985 ben ik bij Caïssa weggegaan. In 1988 ben ik uit Amsterdam verhuisd naar Hengelo en daar woon ik nog steeds.

Toen ik bij Caïssa speelde was Eijgenbrood de man die alles regelde. Hij was een soort stalmeester. Zijn stem galmde door het gebouw. Helemaal alleen besliste hij ook over de paringen op de clubavond. En alhoewel dat niet zijn taak was regelde hij ook de opstelling van het eerste. Ik was de captain van het eerste en dan zei hij voor een wedstrijd bijvoorbeeld tegen mij: “Die Van Hulst speelt heel goed de laatste tijd, die moet je maar opstellen.”

Ik werd ‘n aantal keren gevraagd om in het bestuur te komen. Maar uiteindelijk werd dat steeds tegengehouden. Door wie en waarom weet ik nog steeds niet.

Ik bereidde me geestelijk altijd heel goed voor op een partij. Om goed en geconcentreerd te schaken moet je van te voren goed maar niet te zwaar eten en zeker nooit drinken. Je moet slim zijn en weten hoe je tegenstander speelt. Ik wist dat van al m’n concurrenten bij Caïssa en daarom konden ze ook vrijwel nooit van me winnen. Ik kon bijvoorbeeld heel goed met een chaotische stelling uit de voeten. Als je van je tegenstander weet dat hij daar niet van houdt dan probeer je zo’n chaos op het bord te krijgen. Maar een middelmatige

speler, daar speel je juist heel rustig tegen. Die laat je lekker aanklooiën. Alleen Ruud Roos vond ik lastig, die had klasse, dat was net zo’n gambler als ik.

Als kind op de Antillen was ik een rebel, een lastig kereltje, dat altijd zijn eigen gang wilde gaan. Ik was heel goed in Thaïs dammen. Daar verdiende ik ook heel wat geld mee, door rijke mensen uit te dagen om voor een paar gulden tegen me te spelen. Ik ging die mensen dan opzoeken in het café waar werd gedamd. Soms ging ik ook wel eens voor het huis van iemand met wie ik damde zitten wachten. En als hij dan naar buiten kwam dan vroeg ik of hij even wilde spelen en meestal won ik dan en dan verdiende ik weer wat.

Schaken heb ik geleerd op Curacao, toen ik zo’n jaar of 14 was. Ik zat in de tweede of derde klas van de Mulo. Ik kreeg les van een Nederlander die op de Antillen woonde. Hij speelde schaak met me en hij gaf me boeken en schaaktijdschriften uit Nederland om te bestuderen, bijvoorbeeld van Capablanca, Euwe en Hajo Kramer. Mijn belangrijkste schaakboek is een boek van Tartakower uit 1936. Als je dat bestudeert weet je genoeg. Dan heb je verder niets meer nodig. Al na een jaar ging ik winnen van die Nederlander. Ben toen ook gaan schaken bij een schaakclub op Curacao. Later werd ik zo’n beetje de onofficiële jeugdkampioen (het schaken was daar niet erg georganiseerd) van de Antillen. In 1969 ben ik naar Nederland gegaan.

Bij Caïssa werd ik al spoedig de jarenlange clubkampioen. Van 1978 tot 1984 heb ik elk jaar de kampioensbeker gewonnen. Maar op het laatst ging het niet meer goed tussen mij en Caïssa. Paula Deken had gezegd als je zes keer achter elkaar kampioen wordt, dan mag je de beker houden. Maar juist in die tijd voelde ik me verraden door m’n eigen team. Het ergste vond ik toen we een keer een zware uitwedstrijd speelden. Iedereen was klaar. Alleen ik speelde als laatste nog door. Ik wilde vechten voor m’n ratingpunten. M’n teamleden waren kwaad dat ik nog doorspeelde en toen gingen ze weg en hebben ze me alleen

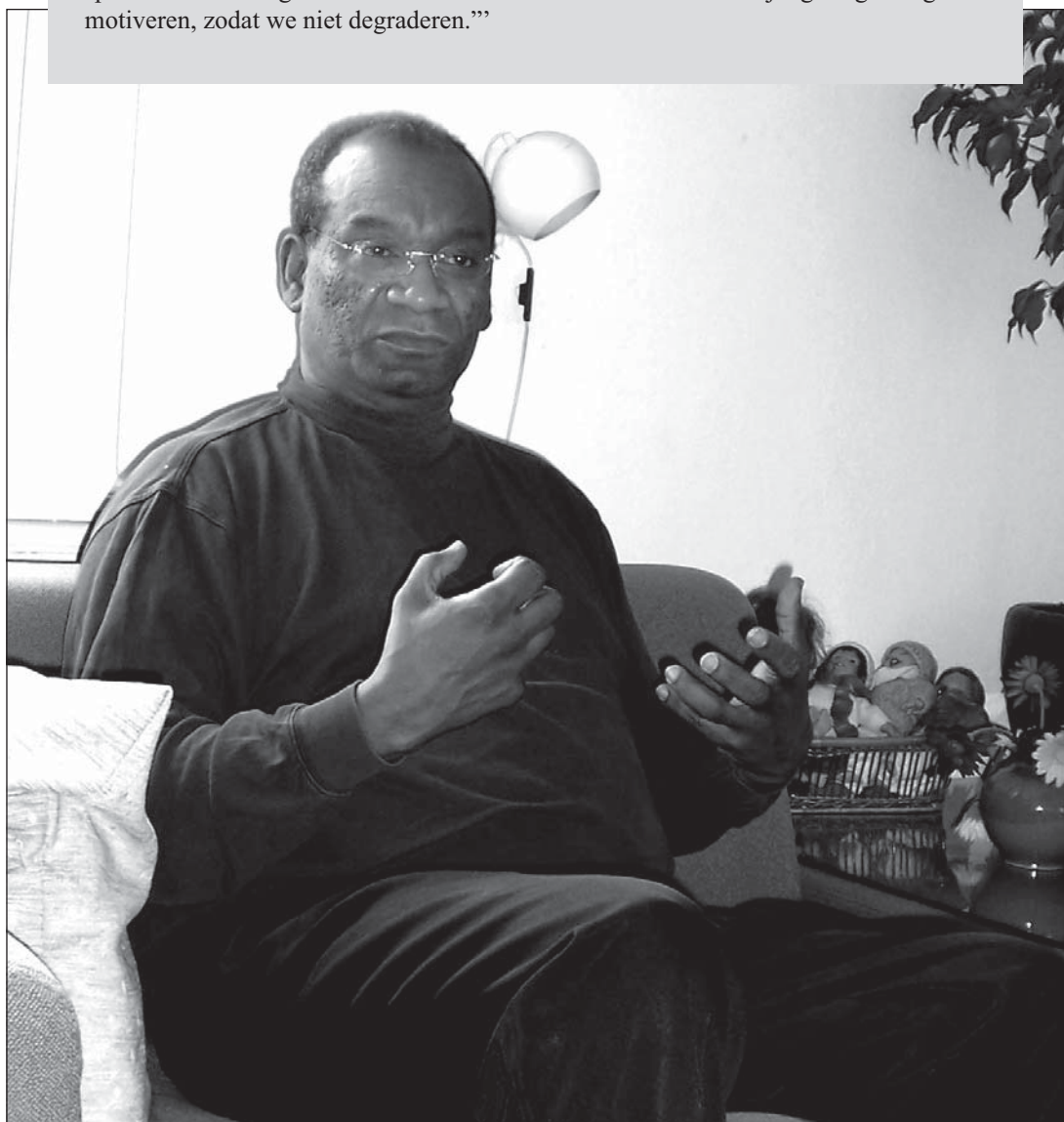
laten zitten. Dat was voor mij het breekpunt. Na dat incident had ik geen zin meer om te schaken. Ik heb toen een keer 's avonds de kampioensbeker in de Schinkel gegoooid. In Hengelo ben ik lid geworden van Esgoo, daar speel ik nog steeds. In Utrecht heb ik een opleiding gedaan voor schaakinstructeur. Vanaf het begin van de jaren 1990 heb ik samen met enkele andere schakers een groot jeugdkampioenschap, het ONJK, georganiseerd. Elk jaar gedurende een week in augustus. Jullie Michaël Wunnink is daar nog

een keer tweede geworden.

Maar ik schaak niet zo intensief meer. Misschien een maal in de maand voor de interne competitie. Verder doe ik meestal mee aan het PK en aan het veteranenkampioenschap. Daarbij ben ik nog een keer kampioen van Overijssel geworden. Maar de laatste jaren heb ik eigenlijk weer meer plezier in het dammen gekregen.' §

Oscar Ignacia over de *founding father* van Caïssa: Wim Eijgenbrood:

'Van de laagste lafaard kon hij een legendarische held kneden. Hij kon het gedrag van anderen eenvoudig corrigeren, de sfeer laden met positieve gedachten en energieën, die vertrouwen uitstraalden. Hij had een aangeboren talent voor het opmerken van relevante details en het analyseren van het belang van informatie. De schaakclub was alles voor hem. Hij was als de spin in het web. "Dit is mijn werk niet. Het is het Werk des Heeren." Menigeen was bang om met hem in discussie te gaan. Net als nu - denk ik - waren er in zijn tijd vele beroepspraatjesmakers. Maar deze gasten gingen vaak halverwege het gesprek, met de staart tussen de benen, pleites. Eén episode staat mij nog levendig voor de geest. Ik zat in de bieb en hoorde toevalligerwijs een gesprek dat Eijgenbrood voerde met de bruine beer genaamd Willem Grünbauer, teamleider van het zesde of zo. "Zo Grünbauer, jullie spelen slecht. Wat gaan we hieraan doen?" Grünbauer: "Ik zal de jongens grondig motiveren, zodat we niet degraderen."'

De Caïssajeugd

Tom Spits en Matthijs de Feber

De Jeugdcompetitie

‘De interne was verschrikkelijk spannend dit jaar’

Het was een bijzonder leuk en succesvol seizoen bij de jeugd afgelopen jaar. Steeds meer schakers wisten de weg naar het Oranjehuis te vinden. Om half zeven bij het openen van de voordeur klinkt stevast het geroen van de eerste drie jongetjes die een wedstrijd om het eerst binnen te zijn rennen. De rest volgt snel; het is inloop tussen half zeven en kwart voor zeven, maar de meesten zijn er stipt om half zeven. ‘Wat is de stand, de stand, de stand van vorige week?’ en iedereen buigt zich over de stand en de uitslagen van de vorige interne competitieronde. Eerst mag iedereen zelf bepalen met wie hij een potje gaat ‘warm-schaken’ daarna nemen teamleiders Lance, Tom en Matthijs wat groepjes apart om wat dingen uit te leggen. Dan is het grote moment aangebroken het begin van de volgende competitieronde. Tot ergernis van de jeugdleiders zijn er nog steeds stomkoppen die trappen in een herdersmatje. Daarom willen we ook graag dat de algemene ledenver-

gadering zich uitspreekt ten faveure van lijfstraffen, anders leren ze het nooit! Die herdersmatpartijtjes zijn snel voorbij, maar bij de rest van de partijen gaat het er meestal serieus aan toe.

Momenteel hebben we zo’n 16 schakertjes verdeeld in een A, B en C groep. Iedereen speelt in een gemengde competitie tegen elkaar, maar in de stand wordt onderscheid gemaakt tussen de verschillende groepen. Ik wil niet alle prijswinnaars noemen, maar de schaker die uiteindelijk met alle hoofdprijzen ervan door ging, **Jouke van Veelen**, neemt afscheid van ons. Hij gaat zijn jeugddopleiding bij Amstelveen afronden, want bij ons heeft hij nauwelijks nog serieuze tegenstand. Wel blijft hij intern bij de senioren bij ons meespelen en als hij een rating van boven de 2000 heeft, zo beloofde hij ons, komt hij weer als volwaardig lid bij ons spelen.

In verband met de grote vakantie is de jeugdafdeling nu gesloten. Op 5 september zijn we weer stipt om 18:30 aanwezig. De contributie zal volgend jaar 35 euro per jaar blijven bedragen of 20 euro voor een half jaar.

De Interne

Stand na ronde 27 (16.05.2006)

	Score	+	=	-	Ext ¹	Afw ²	w/z	Groep
1. Lars	229	20	1	2	4	0	-1	A
2. Jouke	226	19	0	2	6	0	-1	A ³
3. Tamir	175	16	0	7	1	3	+1	A ³
4. Isidor	163	13	0	8	5	1	+1	B ³
5. Luc	143	12	1	11	3	0	=	A ³
6. Adrian	133	10	3	8	0	6	-1	B
7. Simon	128	11	0	13	3	0	=	B ³
8. Niels	123	8	2	5	1	11	-1	B ³
9. Rense	112	8	4	12	1	2	=	B ³
10. Tess	86	4	5	12	1	5	+1	C ³
11. Goya	84	4	4	12	1	6	=	C ³
12. Oscar	81	5	2	14	1	5	=	C ³
13. David	77	1	8	8	0	10	+1	C
14. Rinus	73	1	6	9	1	10	=	C ³
15. Ruben	73	4	0	3	1	19	-1	C ³
16. Oran	69	3	0	5	2	17	+2	A ³
17. Emma	67	2	4	4	0	17	+2	C
18. Abel	32	0	1	0	0	26	-1	C

¹ Ext = Externe wedstrijd of vrije ronde. Je krijgt hier 6 punten voor

² Afw = Afwezig. Je krijgt hier maximaal 9 x 3 punten voor.

³ hebben vrije ronde gehad

Play Offs:**A-groep**

1 en 2	Lars	- Jouke	0-1	Jouke	- Lars	1-0	Jouke wint (2-0)
3 en 4	Isidor	- Tamir	0-1				Tamir wint (1-0)
5 en 6	Luc	- Oran	0-1				Luc wint (0-1)

B-groep

1	Isidor						Isidor kampioen
2 en 3	Simon	- Adrian	1-0	Adrian	- Simon	1-0	Adrian wint (1-1)
4 en 5	Rense	- Niels	0-1				Niels wint (1-0)

C-groep

1	Tess						Tess kampioen
2	Goya						Goya 2e
3 en 4	Oscar	- David	0-1				David wint (1-0)
5 en 6	Rinus	- Ruben	½-½				Gelijk (0,5-0,5)
7	Emma						Emma 7e

De interne was verschrikkelijk spannend dit jaar. Door een misstap van Jouke tegen nieuweling **Tamir**, bleef ons langstzittende lid **Lars** (hij is er al sinds het begin van de Caïssa jeugd bij) het hele seizoen aan kop. Jouke hijgde hem in de nek maar kwam er ondanks 2 overwinningen op Lars net niet langs. In de play-offs over 2 wedstrijden moest Jouke dus winnen. Hij won de eerste partij gemakkelijk waardoor Lars de 2^e weer moest winnen om bij 1-1 kampioen te zijn. Jammer genoeg voor Lars was Jouke ook hier de sterkste en mag hij zich Jeugdkampioen 2005-2006 noemen. Beide heren waren extern prima op dreef en scoorden enorm veel punten waardoor ze derde zijn geworden en dus promoveerden naar de 2^e klasse. Jouke won zelfs de topscorerprijs. Het is jammer dat Jouke weggaat om bij Zukertort Amstelveen te gaan spelen en trainen, maar het is voor hem beter. Ik ben benieuwd hoe sterk hij echt kan worden. We zullen het zien op het ACT en intern bij de senioren. Goed nieuws voor Lars die volgend jaar dan misschien wel kampioen kan worden.

De strijd om de derde plek was eigenlijk al gestreden. Tamir, die elke week vanuit Zuid-Oost komt om bij ons te schaken, had een flink gat geslagen en hoewel **Isidor** met zijn vierde plek de play-off om plek 3 mocht spelen, leek hij er zelf niet in te geloven. De zelfverzekerde Tamir maakte de wat onzekere Isidor alleen maar nog onzekerder en dan weet je dat het niet goed af kon lopen. Tamir won meteen al de eerste play-off wedstrijd en was daarmee al klaar omdat Isidor dan alleen maar gelijk kon komen (en dan wint Tamir op basis van zijn klassering in de interne). Toch een grote pluim voor Isidor die extern goed speelde en als B-speler zich heel knap tussen de A-spelers heeft kunnen handhaven. Dat hij met 2 bekers naar huis mocht was dan ook helemaal terecht. Volgend jaar mag hij tussen de A-tjes meedoen.

Oran was vrijwel het hele jaar ziek en kon dus nauwelijks meedoen om de prijzen. Omdat nr 5 **Luc** anders geen play-off had, werd er toch nog een match geregeld, waarbij **Oran**

met 2-0 moest winnen om Luc dan de 5^e plek af te pakken. Helaas was er door afwezigheid geen gelegenheid om de 2^e wedstrijd te spelen en kwam Luc goed weg. Ik ben benieuwd hoe de heren het volgende jaar gaan doen, want ze zijn aan elkaar gewaagd. Luc helpt af en toe ook mee met de trainingen en kan de nieuwe spelertjes op unieke wijze de loop van de stukken uitleggen. Met een engelengeduld neemt hij alles met ze door – en als ik af en toe kom kijken blijkt iedereen het prima te begrijpen. Netjes Luc!

De 1^e plaats in de B-groep was dit jaar afgetekend voor Isidor. In het begin leek broertje Simon hem nog de baas te worden, maar uiteindelijk haakten alle concurrenten af. Een duidelijke kampioen. De overige 4 plekken waren enorm spannend. De jongste speler, **Adrian**, is een groot talent. Hij werd dit jaar lid en mocht meteen bij de B-tjes. Zijn vader, die vaak over zijn schouder meekijkt, schaakt blijkbaar veel met hem en dat zie je duidelijk. Adrian speelt een verzorgd soort schaak en is erg gericht op het matzetten. Hij heeft in de laatste ronde een prachtige mat gemist tegen kampioenskandidaat Lars (het werd remise) maar snapt wel heel goed hoe je een koningsaanval met meerdere stukken moet opzetten. Adrian bleef in de reguliere competitie zijn naaste belager voor de 2^e plek **Simon** (nog zo'n talent, al is hij wel iets ouder dan Adrian) voor, maar verloor wel de eerste play-off wedstrijd. De 2^e partij was mooi om te zien: een onverstoorbare Adrian tegen een onrustig schuifelende en fluitende Simon in een partij die alle kanten op kon. Adrian moest winnen en slaat elk remise-aanbod af. Uiteindelijk vergat Simon een mat-in-1 af te dekken en ging hij de boot in. Hij wordt derde en Adrian dus 2^e. Erg knap van beiden. Die zie ik al gauw A-speler worden.

Nieuweling **Niels** is ook een grote aanwinst. Ook hij speelt een rustig spelletje, gebruik makend van de aanknopingspunten die de tegenstander biedt. Omdat hij zelf ook zo stil is, wil je hem nog wel eens over het hoofd zien. Hij had net de pech vlak achter Adrian en Simon te eindigen waardoor

hij om de 4^e en 5^e plek moest spelen. De tegenstander daar was **Rense**. Rense vindt het moeilijk om zich alleen op de partij te concentreren en verruilt graag zijn koning voor een autootje of ander meegenomen speeltje. Maar als hij wel zuchtend en steunend naar zijn stelling zit te kijken (die vaak veel beter is dan hij zelf denkt, want Rense kan uitstekend schaken) komen er mooie zetten uit zijn handen. Helaas deed Niels het net even beter in de play-off en won meteen al de eerste partij. Niels werd dus 4^e en Rense 5^e – prima gedaan heren!

De C-groep werd dit jaar gewonnen door **Tess**. Tess is een heel aardige jongen die goed weet hoe hij snel mat kan zetten. Hij kijkt goed en geeft niet zo veel meer weg. Hij won ook zo maar van A-speler Luc en het is dus goed dat hij het volgende jaar bij de B-tjes gaat meedoen. Omdat hij in Suriname zat tijdens de play-offs kon er dus geen wedstrijd tussen hem en **Goya** gehouden worden, waardoor Goya zonder te spelen 2^e werd. Dat is een goede prestatie van 'het meest schattige lid van Caïssa' en wie weet gaat ze komend seizoen helemaal doorbreken.

De jonge remisekoning **David** en doorgeefschaakkampioenen **Oscar** streken om het brons in deze groep. Vaak worden ze in de bakfiets afgezet op de hoek van de straat en is het rennen naar de deur voor wie er het eerste is. Ze zijn erg leergierig en vooral Oscar is enorm fanatiek. David is op dit moment net even sterker en dat bleek ook in de play-off. Oscar werd daar van al zijn stukken ontdaan en ging toen mat. Gefeliciteerd David en volgend jaar beter Oscar.

De strijd om plek 5 en 6 was tussen **Rinus** en **Ruben**, die beiden precies evenveel punten hadden. Rinus is een rustige schaker die een beetje bang is aangelegd. Hij vindt

dat zijn tegenstander altijd beter staat of gevaarlijker is. En als hij wel beter staat dan denkt hij dat hij in tijdnood is maar heeft hij nog meer dan genoeg tijd om te winnen. Dan volgt er weer een remise-aanbod dat vaak opgelucht wordt aangenomen. Rinus, wees niet zo bang! Je speelt heel erg goed, maar je moet het wel durven afmaken. Ruben is weer heel anders. Die blijft doorspelen om te winnen. Zijn vader kijkt ook geregeld mee, maar blijkt nog niet zo goed te kunnen schaken. Ruben herhaalt vrij vaak dat hij van zijn vader wint. Tja, misschien moet hij ook maar mee komen schaken ☺. Dat de score gelijk was werd ook wel in de play-off duidelijk. Eerst stond Rinus beter en hij biedt remise aan, Ruben staat wel minder maar omdat Rinus niet veel tijd meer heeft wil hij wel proberen om hem door zijn vlag te jagen. Rinus doet daarna een goede winstpoging, komt toch even verloren te staan maar ook Ruben weet niet hoe hij verder moet en dus weer... remise. Omdat er geen gelegenheid was om een 2^e partij te spelen, mochten ze de 5^e plaats delen.

Emma sluit de rij maar dat komt alleen maar doordat ze pas laat in het seizoen er bij kwam. Toch heeft ze al een paar keer gewonnen en kan ze zich volgend jaar opmaken voor een goed seizoen. Emma is een beetje stilletjes maar neemt de lessen wel goed op, dus dat gaat helemaal goedkomen.

Het was een leuk seizoen om te doen dit jaar. Ik heb daarom besloten nog een jaar als jeugdleider aan te blijven. De samenwerking met Matthijs was weer uitstekend en hoewel we graag nog een vaste derde man zouden willen hebben, weten we de Caïssa jeugd veel van het schaken te genieten en te leren. Prettige vakantie en tot september. §

De Caïssajeugd in de hoogste versnelling

Kleine en grote heldendaden werden er verricht op het ELMiMi toernooi van dit jaar, het snelschaaktoernooi. De jeugd van dit jaar deed de drie grote namen van weleer (Elwin, Micha en Michaël) alle eer aan.

In groep C waren het **Emma** en **Rinus** die de dienst uitmaakten. Ze snappen als geen ander dat je niet per se op stelling moet winnen als je iemand ook door zijn vlag kunt jagen. Th8-g8 en Tg8-h8 waren nooit eerder zulke belangrijk wapens geweest. Alleen in de onderlinge partij ging het mis, want als beiden niets doen, dan gebeurt er natuurlijk helemaal niets op het bord. In de 2^e play off om de eerste plaats zag Emma het licht en besloot dan maar binnen de 5 minuten Rinus mat te zetten, wat ook ruimschoots lukte. Nieuweling **Abel** Schaefer (zoon van Bert) had het zwaar in de poule en kwam helaas niet tot een overwinning. **Goya** had daarmee haar lange rokade van allemaal nullen gelukkig wel kunnen doorbreken. Zo is de een zijn dood de ander zijn brood en kaapte zij de derde plaats voor Abels neus weg.

Groep B kende een andere held: David. **David** is een rustige schaker die vaak in tijdnood komt in zijn gewone partijen en dan maar remise aanbiedt om niet door zijn vlag te

gaan. Vandaag had hij van twijfels geen last. Hij won zijn poule en ook de play-off van Simon – een knappe prestatie omdat Simon (en ook nr 3 Adrian) in de gewone competitie in de B-groep meedoen. **Simon** werd keurig 2^e en dat zal hem niet zijn meegefallen. Hij verliest niet graag. Nadat **Adrian** in de voorronde nog mat in 1 had gemist tegen Lars, hadden we hoge verwachtingen van hem in deze groep. Helaas is Adrian wel goed maar nog niet zo snel en dat kost dus wat punten. **Oscar** behaalde wel een knappe remise tegen Simon maar kwam niet verder dan de 4^e plaats.

De **A-groep** was ook dit jaar weer een prooi voor **Jouke**. Hij is nu eenmaal wat minder slordig als Lars en dat maakt net het verschil. Hij mag zich weer een jaartje de snelschaakkampioen van de Caïssa-jeugd noemen. De strijd om de derde plaats was erg spannend. **Oran** won in de groepsfase nog van Luc maar had het in de play-offs zwaar. De eerste partij zette **Luc** hem nog pat, maar het 2^e potje was duidelijk voor Luc. Een keurige bronzen plak werd zijn deel. **Isidor** had het moeilijk in deze groep, kwam nog geregeld in de buurt van een overwinning, maar dan ging het toch weer mis. Volgende keer beter.

Finalegroepen

Jouke wint de 1^e play-off wedstrijd van Lars om de 1^e en 2^e plaats.

Luc wint de 2^e play-off wedstrijd van Oran om de 3^e en 4^e plaats.

Groep A						Totaal
Jouke	X	1	1	1	1	4
Lars	0	X	1	1	1	3
Oran	0	0	X	1	1	2
Luc	0	0	0	X	1	1
Isidor	0	0	0	0	X	0

David wint de 1^e play-off wedstrijd van Simon om de 1^e en 2^e plaats.

Adrian wint de 1^e play-off wedstrijd van Oscar om de 3^e en 4^e plaats.

Groep B					Totaal
David	X	1	1	1	3
Simon	0	X	1	½	1½
Adrian	0	0	X	1	1
Oscar	0	½	0	X	½

Emma wint de 2^e play-off wedstrijd van Rinus om de 1^e en 2^e plaats.

Goya wint de 1^e play-off wedstrijd van Abel om de 3^e en 4^e plaats.

Groep C					Totaal
Emma	X	½	1	1	2½
Rinus	½	X	1	1	2½
Goya	0	0	X	1	1
Abel	0	0	0	X	0

bovenste rij (van links naar rechts): Rense, Oran, Jouke, Lars, Matthijs (jeugdleider)

midden (van links naar rechts): Goya, Niels, Emma, Isidor, Rinus

vooraan (van links naar rechts): Tom (jeugdleider), David, Oscar, Adrian, Ruben

Onzichtbaar zijn nog Simon en Tess (die zitten wel ergens in de kluwen),

Het onderstaande artikel is overgenomen uit het boek 'Micha, een beeld'. Dit is het herdenkingsboek over Micha, dat is samengesteld door Lydia van der Weide, Niek Narings en Jeroen Hoogenboom. Inmiddels heeft er een presentatie van het boek plaatsgevonden, in een gekraakte boerderij vlakbij de Westergasfabriek. Het boek is uitgedeeld en opgestuurd naar iedereen die eerder een donatie overmaakte. Natuurlijk zijn er nog steeds exemplaren voorradig; we rekenen er in principe een prijs van 15 euro voor. Zou u dit boek eveneens willen ontvangen, stuur dan een mail naar Jeroen Hoogenboom: jeroen.hoogenboom@xs4all.nl of bel hem op (020 - 627 1077), of spreek hem aan op de club.

Niek Narings

Schaakvrienden

Ondanks het feit dat ik in Hoorn ben opgegroeid, bezocht ik enige jaren als forens het Montessori Lyceum Amsterdam. Daar leerde ik medeleerling Micha niet echt kennen, hij zat twee klassen hoger, maar wel herinner ik mij hoe ter gelegenheid van een simultaan kantinebaas Frits het woord nam. Zijn imposante lichaam zwol nog iets verder op ter aankondiging van 'het schaakgenie Micha Leuw'. Dat zal rond 1986 geweest zijn, Micha speelde destijds al in het Eerste van Caïssa, in de derde landelijke klasse. Grappig is te beseffen dat daar mijn schaakrivaliteit met Micha feitelijk begon. Als grijze muis tussen de hippe, rokende, blowende MLA-ers stak het me, als de onzekere puber op zoek naar erkenning die ik was, dat op mijn specialiteit de mij onbekende Leuw met zoveel aplomb werd aangekondigd. Niet veel later nam ik zelf de jaarlijkse simultaan voor mijn rekening, waarmee ik niet voor het laatst in de voetsporen van Micha zou treden.

Begin jaren '90 zou ik Micha echt leren kennen toen ik in Amsterdam ging studeren en lid werd van Caïssa. Al snel behoorde ik tot de harde kern van Caïssa voor wie de nacht van dinsdag op woensdag, volgend op onze wekelijkse clubavond, een diabolische aantrekkingskracht bezat. Hoeveel woensdagen er naar de knoppen zijn gegaan? Talloze. Jarenlang werd na de vaste eerste kroeg Quibus afgezakt naar café Troost(eloos). Later luidde de prangende vraag: 'Naar de saaie kroeg of toch naar de salsa van Carels Laat?' In de salsatent was het Micha te druk en lawaaiig; als het aan hem lag gingen we namelijk gezellig praten, pils drinken en misschien zelfs een potje kaarten in de loosers-kroeg. Meestal kreeg hij zijn zin, geroutineerd onderhandelaar die hij was. Dat hing dan wel af van de eventuele dwingende aanwezigheid van barvrouw Nelly, die net als ik graag een dansje mocht maken, en waar zelfs Micha niet tegen op kon.

Natuurlijk gebeurde het in de Quibus en was het na de wekelijkse Caïssa-clubavond. Paul Schipper, Micha en ik zelf spraken over schaken. De hypothetische vraag luidde als volgt: 'Stel dat je met schaken je geld zou kunnen verdienen en als een schaakprof door het leven zou kunnen gaan, zou je dat dan ook willen?' Micha had geen moeite met die vraag. 'Ja, daar zou ik geen enkel probleem mee hebben.' Paul en ik keken elkaar aan en begrepen dat hier een belangrijke scheidslijn zichtbaar werd. Ons zou dat te eenzijdig zijn, het schaken zou te groot worden, we zouden

onze hobby te serieus moeten nemen: niet leuk dus. Maar Micha kon schaken ontzettend serieus nemen. Wanneer je met hem de degens moest kruisen voor een belangrijke partij was er even geen ruimte voor zijn alom befaamde kwinkslag, een gezellige babbel vooraf. Dan waren zijn zinnen maar op één ding gericht.

Micha en ik waren van ongeveer dezelfde sterkte en werden enige jaren wisselend kampioen van Caïssa. Meestal kwam ik in onze onderlinge partijen goed uit de opening, soms won ik, maar vooral in de eerste jaren verloor ik meestal in de loop van de partij de controle over de stelling waarna Micha me alle hoeken van het bord liet zien. Vreselijk was dat dan, want Micha had dan nog meer troeven in handen om je tijdens de analyse het zwijgen op te leggen. Niet dat dat zijn doel was, maar soms ervaarde je je dat dan zo. Micha's terugkeer naar de schaakstudie was voor mij dan ook een enorme stimulans om er zelf ook weer eens aan te gaan trekken.

Maar mijn rivaliteit met Micha beperkte zich niet tot het schaakbord. 'Hee! Je lijkt wel een idealist!' liet zijn guitige kop mij eens weten nadat ik me dromerig over vage toekomstvisies aangaande mijn persoonlijke ontwikkelingen

had uitgelaten. Dat stak, want mijn plannen leidden meestal tot niks. ‘Hee! Je lijkt wel een cynicus!’ zei ik wel eens tegen hem nadat hij zich naar mijn gevoel wat al te gemakkelijk een ‘pffft, ik kan de wereld nu eenmaal niet veranderen’ had laten ontvallen. Micha nam een werkster in dienst. Onzin vond ik dat, want het opruimen van je eigen shit beschouw ik als een belangrijk onderdeel van het bestaan. Het is goed voor de balans in deze vertechnologiseerde wereld. Micha zag daarentegen gewoon een zakelijke transactie tussen twee mensen, niets meer en niets minder. Hoe Micha zijn leven inrichtte, dat prikkelde me. Ergens wilde ik niet geloven dat hij het wel best vond met zijn softwarebedrijf, wilde nachten en een goede pot schaak. Een leven dat verdomd veel overeenkomst vertoonde met het mijne, maar waar ik als idealist zijnde geen genoegen mee mocht nemen.

Af en toe probeerde ik Micha dan ook tot persoonlijker gesprekken te verleiden, hetgeen vaak een vrij kansloze affaire was. Maar soms was daar die uitzondering. ‘Heb je dan geen dromen? Wat zou je nou echt graag doen als je de keuze had?’ zo vroeg ik eens. ‘Nou, vooruit dan maar. Eigenlijk had ik heel graag schrijver willen zijn,’ zo antwoordde hij verrassenderwijs. ‘Alleen het probleem is: ik kan niet schrijven!’ Die teleurstellende conclusie had Micha vele jaren voorheen op een bepaald ogenblik getrokken, waarna hij het boek ‘schrijven’ voor zichzelf min of meer gesloten had. Hij hield van literatuur en wenste aan bepaalde kwaliteitseisen te kunnen voldoen, het geen er naar zijn idee niet in zat. Anders lag dat waar het zijn goede vriend Jeroen betrof. Diens schrijfkwaliteiten achtte hij bijzonder hoog en hij zon op strategieën om Jeroen te stimuleren wél te schrijven. Hij had het ten slotte uitgedokterd. Micha zou een soort van mentorrol op zich nemen en met regelmaat een onderwerp of verhaallijn bedenken waar Jeroen zijn schrijftalenten op los zou laten.

En altijd was daar weer de nacht. Jaarlijks hoogtepunt was oud en nieuw. De nacht explodeerde tijdens het traditionele oudejaarsfeest bij Nils thuis, dansend op Micha’s Manu Chao-cd *Clandestino*, toen nog lang niet grijsgedraaid. André en Marcia doken niet veel later het donkere hol om de hoek in, maar Micha en ik stuurden onze fietsen al snel knallend Amsterdam in op weg naar andere feestjes. Het ene jaar haakte ik rond zevenen af in de Zoo, een destijds befaamde tent op de Wallen, het andere stuiterde ik na de grochten van de Silo samen doorleefd te hebben nog door naar ergens een thuisfeestje. Dan mocht ik een jaar de eretitel van ‘De Buffel’ dragen. De laatste jaren veranderden de verhoudingen. Ik werd wat minder volgeling en Micha ging wat vaker gewoon naar huis. ‘Wat wordt je saai en burgerlijk,’ pestten we hem dan, Micha zelf quotend. ‘Ik ben bang van wel,’ zo gaf hij dan toe.

Het was de tijd dat Micha met Guo Juan was. Zijn relatie met Guo Juan interesseerde ons Quibusgangers nogal, en dat niet alleen vanwege de mogelijke invloeden op zijn uitgaansleven. Het was gewoon een bijzondere combinatie. Guo Juan, Europees kampioen Go, was lid geworden van Caissa en maakte met Micha als leraar vlotte sprongen in het schaakspel. Het was een genot te zien hoe Micha geduldig met Guo Juan haar partij aan het analyseren was. ‘This

is bad shape!’, ‘Now you have to watch the little guys!’, ‘Don’t try to kill him at once!’ zo luidden zijn aanwijzingen. Guo Juan voelde zich al snel thuis tussen de schakers, zoals Micha al eerder haar Go-wereld had leren kennen. Ze bleek bovendien ook een nachtmens en hun levens leken moeiteloos in elkaar te schuiven. In eerste instantie had het daar niet naar uit gezien. Micha uitte zijn twijfel. Maar via: ‘O jee, ik geloof dat Guo Juan me leuk vindt’ en ‘Het is toch gebeurd! Als ze maar niet te veel van me gaat verwachten,’ kwam het schoorvoetend tot: ‘Het is eigenlijk toch wel erg leuk met haar.’ Tot slot kwam het volmondig: ‘Ik heb het gevoel dat we elkaar verdiend hebben.’ Trots deed hij verslag wanneer hij op uitnodiging mee mocht naar een buitenlands Go-festival als de spelersvrouw!

Heel benieuwd was ik naar de laatste ontwikkelingen in Micha’s leven. Hij had al enige tijd afstand genomen van zijn bedrijf, speelde vooralsnog vooral schaaktoernooien maar ondertussen zocht hij naar nieuwe wegen. Lange tijd had hij met Guo Juan het plan gehad om samen de wereld rond te reizen en ondanks dat ze uit elkaar waren gegaan hield Micha het plan in gewijzigde vorm vast. Maar Micha maakte meer veranderingen in zijn leven door. Zijn beslissing om het schaken serieuzer aan te pakken paste mijns inziens ook in die veranderingen. En zowaar, hij schreef! Door wie anders dan Jeroen liet hij zich overhalen om voor *CaissaNieuws* zijn schaakavonturen op weg naar, wie weet, het meesterschap nauwkeurig uit de doeken te doen. En over veranderen gesproken... Was het toeval dat Micha zelfs van zijn reputatie als notoire telaatkomer af wilde?

‘Een reputatie krijgen, dat lukt je zo. Maar kom er maar eens vanaf!’

Daar waar hij al sinds mensenheugenis met gepaste trots MyChaos (en niet Michaos op zijn Grieks, al hield ik mij daar niet aan) als geuzennaam met zich droeg, begon hij zich toch opeens om zijn zonder zorg opgebouwde reputatie bekommeren. ‘Nee, Niek. Je hoeft me niet meer uit mijn bed te bellen,’ zo verzekerde hij me. Ongelovig keek ik hem in het verdacht serieus geplooid gezicht. Zou hij het daadwerkelijk menen? ‘Dat ik me wel eens verslapen heb is zo, maar dat is al weer zo lang geleden. Mensen geven je op een bepaald moment een reputatie, en daar houden ze dan voor eeuwig aan vast. Terwijl ik veranderd ben.’ Hij meende het. Op dat moment was ik teamleider van *Caissa 1* en ik zag het als één van mijn hoofdtaken er voor te zorgen dat Micha op tijd achter zijn bord zat. Maar ja, ik wilde Micha niet voor het eigenwijze hoofd stoten, en, eerlijk is eerlijk, ik vond het een interessant experiment. Tijd voor een kleine terugblik. Ziehier de aanleiding tot één van zijn spaarzame wedstrijdverslagen:

Uit *CaissaNieuws* 307:

HET EERSTE (verslag *Caissa* – De Uil dd 7-7-1988)
Micha Leuw

In mijn carrière als chaoot ben ik al heel wat kwijt geraakt, talloze sleutelbossen, portemonnees en zelfs wel eens m’n onderbroek. Zodoende was ik nauwelijks ver-

baasd toen ik zaterdag 7 mei 1988 een heel team kwijt bleek te zijn. Toch, begrijpen deed ik het niet want ik was immers op tijd (zelfs te vroeg) op de afgesproken plaats. Na een klein overleg met mezelf besloot ik maar met het openbaar vervoer naar Hillegom te reizen. Thuis een bericht achtergelaten in de veronderstelling dat mijn teamgenoten wel even zouden bellen. Een trein genomen naar Haarlem, waar ik f 1,60 tekort bleek te komen voor de bus naar Hillegom. Plaatse-lijke vriend gebeld, geld geleend, ondertussen twee bussen gemist. Zodat ik om 12.10 uur, 10 minuten te laat, het speellokaal van De Uil kon betreden. Daar bleek dat mijn clubgenoten er voetstoots vanuit waren gegaan dat ondergetekende nog thuis in zijn nest lag te rotten, niet hadden gebeld, en Errit Petersma als vervanger hadden opgesteld. Ook bleek dat de afspraak op A'dam CS een half uur was verschoven, iets wat mij meegedeeld schijnt te zijn geworden. Na de nodige uitleg werd de vrede beklonken en mij de taak van verslagschrijver in de schoenen geschoven.

Jaren later deelde ik, wederom met Errit Petersma in de rol van hoeder van Caïssa 1, enigszins de status van probleemgeval met Micha. Alhoewel, hij liet me toch nog ver achter zich.

CaïssaNieuws nr. 318

Geen man overboord

Errit Petersma

Caïssa 1 – ASV 1 (21.10.1995) ½-6½

Zaterdagmorgen, 11.50 uur. Ik laat me binnen. Ik begin de tafels, die al in de juiste opstelling staan, ook voor Caïssa 2 te dekken. Joost komt me een kwartier later helpen. En dan druppelen de andere spelers binnen: Ad, mooi te vroeg, Mark, Niek, precies op de door mij gewenste tijd (12.45 uur), Jaap, Gerard, Aran en Wan, in deze volgorde. Hajo is tien minuten te laat, wegens een fietsbreuk, zo hoor ik later. Micha is afwezig, zoek, nergens te bekennen, weg. Zijn telefoon laat de bezetton horen. Hij zal toch niet half op zijn toestel liggen te slapen, zo veronderstel ik in volle ernst. Om de beurt drukken Ik en ik op de herhalingstoets: de irriterende toon blijft. De gelukkig aanwezige en van het noodgeval op de hoogte gebrachte Eisse Mastenbroek verzoek ik om 13.45 uur achter Micha's bord plaats te nemen. (Later dien ik te beseffen: is dat niet een beetje te vroeg? Micha kan immers om twee voor twee nog arriveren. Ik ben Eisse zeer dankbaar. Als mooie reactie zal Gerard met het voorstel komen bij thuiswedstrijden voortaan om 12.00 uur

bij hem te verzamelen. Als één team wordt dan naar de Van Ostadestraat opgerukt.

Om vijf over half drie belt Micha. Na duizend excuses te hebben aangeboden, vertelt hij dat hij om twee minuten over twee die middag wakker werd. En niet alleen. In zijn diepe slaap had hij de hoorn van de haak gewoeld, nadat hij had besloten met zijn telefoon naar bed te gaan. Voor alle zekerheid. En voor alle gezelligheid. Wat moet je daarvan zeggen? Niets, echt: niets. En misschien moet je ook niets doen, helemaal niets. Ad in de hal van het Oranjehuis: 'Micha is nu de status van "man" kwijt. Een man kent zijn verantwoordelijkheden. Als ik Micha de eerstkomende keer met twee dames aan de bar zie, zal ik dat ook tegen die vrouwen zeggen. Vanaf vandaag is hij gewoon weer een jochie.'

Maar wie een uurtje later de pizzeria Porto Carrara bezoekt, zal van de lachende gezichten van de spelers van Caïssa 1 en 2 niet aflezen dat daar zeer geanimeerd twee nederlagen worden weggedronken. De meesten van ons zijn klaar met eten, als Micha binnenstapt, niet zo heel vrolijk, meer een beetje beduusd en bedremmeld. Ach, geen man overboord, een jochie.

Ik besef nu opeens dat beide episodes zich afspeelden in het premobile tijdperk, hetgeen in Micha's geval zeker relevant is. Micha betrad al redelijk vroeg het mobiele tijdperk, hetgeen hem uit vele netelige situaties geholpen zal hebben. Husselend met simkaarten en verschillende mobieltjes wist hij zijn bereikbaarheid op peil te houden. Trots wees hij op de plaats waar ooit de antenne zat. Het gat volgepropt met een zilverbapiertje gaf een veel beter bereik!

De laatste wedstrijd van het seizoen dat Micha dus niet meer gebeld mocht worden speelden we ergens in Noord. Om kwart over één wist ik mobiel Michaos mobiel te bereiken terwijl deze zich te fiets naar het CS spoedde. Een taxi vanaf de pont moest uitkomst brengen en jawel, tien voor één fladderde hij reeds in volmaakt ongedachte toestand en met nog tien minuten speling voordat zijn partij verloren verklaard zou worden, de speelzaal binnen. Micha wist zich vervolgens nog vlotjes van zijn tegenstander te ontdoen en was nog bijna als eerste klaar met zijn partij, maar toch kon het experiment niet geheel als geslaagd betiteld worden. Micha was de laatste jaren misschien veranderd, maar MyChaos, dat zou hij blijven, en niemand die daar om treurde.

Wat zou ik hem graag nog eens uit zijn bed hebben gebeld.

§

Schaakvoetbal!

Hugo van Hengel

Op zondag 25 juni is in Utrecht het jaarlijkse SCHAAKVOETBAL-toernooi gehouden. Dit is een waanzinnig leuk toernooi waarin afwisselend wordt geschaakt en gevoetbald. Het gaat hier dus om een unieke combinatie van techniek, fysieke kracht, denkvermogen en uithoudingsvermogen! Caïssa deed mee aan dit geweldige toernooi en het werd een groot succes! Herre met zijn weergaloze solo's, Elwin met zijn fluwelen balbehandeling, de altijd gehaaide Mathijs die klaar stond voor een tip-in, de solide Wim en Robert Jan die beiden als rots in de branding de verdediging handen en voeten gaven, Niek die waar nodig zijn hele lijf en gewicht in de felle duels gooide en natuurlijk Cas die als keeper de ene na de andere majesteitelijke redding ten tonele voerde. Uit bescheidenheid laat ik mijn eigen verdiensten maar even onbenoemd. Helaas viel de hoogste eer een ander team te beurt. (Noot van de redactie: dat 'andere team' was LSG. Caïssa zelf eindigde vrij laag, namelijk op de 19e plaats, van de 20.)

Van de secretaris

Peter van der Werf

Nieuw: Niels Lely (jeugd), Rinus Balkenende, Joeri Piet en Ben Clissold. Allen hartelijk welkom bij Caïssa !
Opgezegd : Cian O'Mahony, Bhudi Manuri en Hans de Vilder.

Caïssa heeft nu 118 leden.

Op zondag 9 juli overleed Paul de Jager. Zonder twijfel zullen vele Caïssaleden zich hem herinneren. Op en af was Paul namelijk lid van onze vereniging. Of hij kwam gewoon buurten. Bij de crematie waren vanuit Caïssa aanwezig: Frans Oranje, Mirjam Klijnkramer en Tony Lith.

Hieronder een fragment uit het In Memoriam van Pauls familie.

22 januari 1952 - 9 juli 2006

'Geboren in IJmuiden als derde kind in het rooms-katholieke gezin van Jan en Elly de Jager. Het tweede kind, Harry was een klein jaar daarvoor na slechts een half jaar overleden. Paul ontwikkelde zich voorspoedig en was als kleuter een vrolijk en lief kereltje met mooie krullen. Als kind legde hij al een grote nieuwsgierigheid aan de dag voor de natuur; hij wilde al jong de zaken doorgronden, hield van spelletjes, en was in alles een snelle leerling, ook in het schaken, dat hij als kind leerde van zijn bijna drie jaar oudere broer Bert en waarin hij hem al snel overtrof. Zijn één jaar jongere zus Marga, hoorde de beide broers in huis schaken als deze hardop de schaakzetten aan elkaar doorgaven. Schaken werd zijn passie en zou dit blijven in zijn gehele verdere leven. Zijn vermogen om zeer vele zetten vooruit te denken, en je in hoog tempo allerlei mogelijke variaties voor te toveren was al snel niet meer te volgen.

(...)

Misschien heeft God even niet gewaakt, niet over Paul, en niet over de mensen die hem van zijn laatste stap hadden kunnen weerhouden. Misschien ook wel, zoals beschreven in de *Ontdekking van de hemel* van Harry Mulisch, waarin de orders om even niet op te letten vanuit de hemel kwamen, en moest het juist nu zijn tijd zijn om tot rust te mogen komen.

Wij als familie en vrienden hadden het heel graag anders gewild en wij zullen Paul bijzonder gaan missen.'

2006

Amsterdam Chess Tournament

Roel van Duijn

Ik heb een elo-rating

Voor het eerst in mijn leven heb ik aan een groot schaaktoernooi meegedaan: het Amsterdam Chess Tournament. Met een exclusieve status. Want de enige speler zonder rating.

Mijn vorige toernooi was het Jeugdkampioenschap van Den Haag in 1958. Daarvan herinner ik me dat ik 's nachts niet slapen kon van de opwindende ontdekking van een nieuw gambiet tegen het Siciliaans. 'S ochtends fietste ik geradbraakt de lange weg naar Scheveningen.

Hoe anders is alles nu.

Hoewel ook nu mijn hersenen bleven dooranalyseren, sliep ik als een roos. Zo sterk als toen speel ik nu niet meer, maar ik geniet des te meer. Bijvoorbeeld doordat ik, tot mijn verbazing, er mensen heb ontmoet die in die tijd te-

gen mij gespeeld hebben. Zij zijn, anders dan ik, al die jaren blijven doorschaken. Hun hoofden moeten dus gevuld zijn met duizenden partijen, maar niettemin blijken zij zich partijtjes te kunnen herinneren die zij destijds met mij gespeeld hebben.

Schaken is een heel diepe emotie, zoiets als jeugdverliefdheid.

Mijn openingskennis is verouderd. Mijn tegenstanders kennen allerlei websites met databases waar ik nooit van gehoord heb. Het enige waarvan ik iets weet is mijn eigen gambiet, doordat me dat is blijven boeien. Mijn tegenstanders vermeden mijn openingswapen verlegen, totdat ik vandaag een Oostenrijkse tegenstander trof. Die had er nog niet van gehoord, speelde Siciliaans en ging onbevangen op mijn pionoffer in.

Roel van Duijn (0000) – Christian Bachofner (2146); A.C.T. 22-7-2006, 8^e ronde.

1.e4 c5 2.a3 ♖c6 3.b4 cxb4 4.axb4 ♗xb4 5.c3

De Russische kampioen Bezgodov heeft onlangs een boek over deze opening gepubliceerd. Hij gaat verder met heel andere zetten, zoals 5.♖a4. Ook dat leidt tot een mooi spektakel.

5...♗c6 6.d4 d6

Beetje passief, maar niet slecht, mits zwart krachtig voortgaat. Bezgodov noemt 6.d4 (of 5.d4 en daarna 6.c3) de beste voortzetting.

7.♗d3

Na 6... d6 noemt hij 7.♖a4 het sterkst. Hij laat dan volgen: 7... ♗d7 8.d5 ♗e5 9.♖d4 en beoordeelt dan de positie van ♗d7 als *displaced*. Misschien is dat zo, zwart staat inderdaad gedrukt, maar het is duidelijk dat

mijn aanpak minstens zo goed werkt. Deze partij levert een voorbeeld.

7... ♗f6 8.f4

Wit heeft nu een sterk centrum dat moeilijk aan te tasten is doordat zwart geen c-pion meer heeft. **8... g6 9.♗f3 ♗g7 10.0-0 0-0 11.♖e1**

De moeilijkste keuze van de partij. Maar ik herinnerde me deze zet uit 1958. Wits plan is nu met e4 - e5 een koningsaanval in te zetten, die met ♖h4 en ♗g5 er de tanden in zet.

11... ♖b6

Ook zwart wil zijn e-pion naar e5 spelen, om alsnog tegenspel in het centrum te krijgen. Het is een onhandige poging. Beter was 11... a6 geweest, om op de damevleugel actie te ontwikkelen.

12.♗a3

Verhindert 12...e5 omdat dan 13.♗c4 volgt en wit veroverd de zwarte pion op e5. Nu kon ik snel en eenvoudig

mijn plan uitvoeren.

12... ♗g4 13.♗c4 ♖c7 14.♗e3 ♗d7 15.e5

Eigenlijk al de beslissende doorbraak.

15... ♗g4 16.♖h4 ♗xe3 17.♗xe3 d5

Een passieve zet. Nu zag ik dat ik met 18.♗g5 vrijwel direct kon winnen. Na 18... h6 volgt 19. f5 hxg5 20.♗xg5 ♗xf5 21.♖xf5 gxf5 22.♗xf5 en mat is onafwendbaar omdat 22...f6 in 23 e6 gesmoord wordt en 22... ♖fd8 met 23.♗h6 (met onafwendbaar onheil op h8) afgestraft wordt. Maar ik genoot zo van de partij dat mijn hand een andere weg koos; ongetwijfeld met het doel om het wat langer te laten duren.

18.f5 ♗xf5 19.♗xf5 gxf5 20.♗h6 f6 21.e6 ♗d8 22.♖ae1 ♖d6

Na afloop zei iemand dat ik mijn plan logisch en briljant kon voortzetten met 23.♗g5.

Slaat zwart, dan komt de witte dame op g5 en mat is niet tegen te houden. Slaat zwart niet, dan volgt ♖f1 – ♖f3 – ♖h3 met hetzelfde resultaat. Maar er klopt iets niet: na 23.... ♙xh6 24.♙xh6 fxg5 25.♙xg5+ ♗h8 ontspringt zwart de dans. Wat ik in werkelijkheid deed was beter, maar bood zwart nog een vluchtweg, zodat ik toch spijt kreeg dat ik niet 18.♘g5 had gespeeld..

23.♖e3 ♙xh6

Beter was 23.... ♘e6 geweest. Had ik dan 24.... ♖fe1 gedaan, dan had hij met

24.... ♙xh6 25.♙xh6 ♖f4 of 25.♖xe6 ♖f4 wellicht kunnen ontsnappen. Wit krijgt dan een sterk paard op f5, maar de zwarte a-pion zet

het op een lopen.

24.♙xh6 f4

Met deze zet prikkelde mijn tegenstander me voor de lang geplande, uitgestelde zet te kiezen. Ik aarzelde nu niet.

25.♘g5! fxg5 26.♖h3 ♖f7 27.exf7+ ♘xf7 28.♙xh7+ ♗f8 29.♙f5

Nu zag hij mijn onmiddellijke dreiging over het hoofd. Maar ook met 29.... ♙f6 30.Dxd5 was hij ten onder gegaan.

Zelfs materiëel staat wit beter.

30.... ♖d8 31.♖h8+ ♗g7 32.♖h7+

en zwart gaf het op.

De zon scheen op mijn schaakbord toen we aan het analyseren raakten. Vier-en-een-half uit negen heb ik gehaald, 50 procent dus. Wie kon er tevredener zijn dan deze huisschaker? Als bijzondere prijs krijg ik na dit toernooi een echte *elo-rating*. (2075, red.) Wat een serieus gevoel!

ACT 2006

Hugo van Hengel

Van alle toernooien waaraan ik ooit mee heb gedaan, verschilt het nogal wat ervan blijft hangen in mijn herinnering. Soms heb ik van die toernooien die juist door een heel goede of juist heel slechte score in mijn geheugen zijn gegrift. Vaak ook is er juist die ene bijzondere partij die in mijn beleving een beetje de partij van het toernooi wordt. Dat zijn dan vaak partijen met grote hoogten en diepe dalen, die naderhand zelfs tot heroïsche verhalen kunnen leiden. Andere keren echter, heb ik zo'n toernooi dat rustigjes voortkabelt. Her en der pak ik wel m'n punten en hier en daar word ik even geruisloos opgerold. Zo gaat het toernooi dan langzaam richting eind. Deze jaargang in de B-groep van ACT

was weer zo'n toernooi. Na een redelijke start van 3,5 uit 5 dreigde ik zowaar een beetje richting subtop te gaan, maar door twee achtereenvolgende nederlagen werd ik teruggevoerd in de grijze middenmoot. Met twee overwinningen in de laatste ronden kwam ik weer op de beschaafde score van 5,5 uit 9; geen heel slechte score, maar onsterfelijk zal ik er ook wel niet mee worden. En dan de partijen; waren die dan bijzonder? Nou, ze blonken uit door efficiëntie. Vaak was een enkel tactisch grapje al voldoende om m'n tegenstander om te leggen. Goed, half augustus speel ik het volgende schaaktoernooi in het Spaanse Banyoles. Laat ik daar dan die heroïsche partijen maar gaan spelen!

Toch wil ik graag een partij laten zien, uit de tweede ronde tegen Roel van Duijn. Het is een beetje de Caissa-variant van het Koningsgambiet aangezien deze variant ook lange tijd is gespeeld door Niek Narings en Hans de Vilder.

Wit: Roel van Duijn

Zwart: Hugo van Hengel
Amsterdam, 16 juli 2006

1.e4 e5 2.f4 exf4 3.♙c4 ♘c6!?

Dit is dus de zet waar het allemaal mee begint en waar Niek, Hans en ik een paar jaar geleden menig partijtje mee hebben uitgevochten.

4.d4 ♘f6 5.e5 d5 6.♙d3?!

In de eerder genoemde partijen bij Caissa werd vrijwel altijd 6. ♙b3 gespeeld. Dat is ook de zet die door Niek grondig is geanalyseerd in Caissa-Nieuws, Schaaknieuws en natuurlijk in NIC Yearbook 75 (2005).

6. ... ♘e4

6. ... ♙g4 lijkt mij hier niet zo goed,

want er volgt 7. ♙e2 ♙xe2 8. ♘xe2 ♘e4 9. ♙xf4 en wit staat behoorlijk.

7.♘f3 g5 8.♘bd2 ♙f5?!

Het is met mij altijd een beetje eigenaardig in het Koningsgambiet. Ik kan echt nooit van m'n g-pion afblijven en sta altijd te popelen om mijn f4-pion te dekken met g7-g5. Echter, de opstoot naar g4 doet mij altijd huiveren en dat zal ik echt niet zo snel doen. Ik ben altijd een beetje bevreesd voor wilde offers op lange termijn, maar in dit geval is het gewoon ijzersterk: 8...g4! 9.♘xe4 dxe4 10.♙xe4 gxf3 11.♙xc6+ bxc6 12.♙xf3 ♙d5 en wit heeft bij lange na niet voldoende compensatie voor het stuk.

9.h4!?

Nu kan g5-g4 opnieuw. Echter, na 9. ... g4 10. ♘g5 ♘g3 11. ♙xf5 vond ik het toch wat eng om zomaar op h1 te slaan. Die loper op f5 is toch ineens wel heel erg sterk en mijn controle over de witte velden is compleet verloren. Na lang wikken en wegen besloot ik die pion toch maar niet op te spelen. Direct ♘g3 kan natuurlijk ook maar ook dan slaat wit op f5 mijn mooie loper eraf. Had ik nou maar op de vorige zet gewoon g5-g4 gespeeld, verdorie! Dan maar gewoon even een praktische oplossing:

9. ... ♙e7!? 10.hxg5 ♙xg5 11.♘f1 ♙e7

De situatie met ♙g5 en pion f4 is natuurlijk niet zo fraai voor zwart, maar

aangezien wit niet heel erg snel actief kan worden, lijkt het me niet echt een groot probleem. Op lange termijn kan zwart altijd met z'n h-pion de witte koningsvleugel breken. Om die reden leek de lange rochade mij wel geschikt. Het listige van ♖e7 is echter ook dat de switch naar b4 in stelling wordt gebracht.

12.g3?

12. c3 was hier wel beter om net als zwart op lange rochade aan te sturen.

12. ... ♗g4!

13. ♗xf4?

Het beste was hier nog 13. ♗h2, maar ook na 13. ... ♗xg3 heeft wit

niets te hopen. Ook 13. c3 was niet goed mogelijk wegens 13. ... fxg3! 14. ♗xg5 g2 15. ♖g1 ♗xg5! ♗h2 16. ♗h3 en zwart staat gewonnen.

13. ... ♗xf4 14.gxf4 ♖b4!

Daar is dan de geniepige inval via de andere kant en er is geen verdediging meer.

15.c3 ♖xb2 16. ♗e2 ♗xc3

16. ... ♗xf3 is natuurlijk ook uitstekend.

17. ♖d3 ♖xa1+ 18. ♗f2 ♗e4+

19. ♗e3 ♖c1+ 20. ♗d2 ♖xh1

21. ♗xe4 dxe4 22. ♖xe4 ♗xf3

23. ♗xf3 ♖g1+ 24. ♗d3 ♖b1+ Wit geeft het op. 0-1

Ploeteren bij ACT

Ed Leuw

Mijn prestaties op het mooie ACT-toernooi waren weer niet om over naar huis te schrijven. Mijn eerste vier ronden leverden een schamel halfje op. Partij drie en vier heel behoorlijk gespeeld totdat ik in beide gevallen helemaal aan het eind van de partij de draad volledig kwijt raakte. En dat nog wel na eerst voortvarend een remise-aanbod (De Rooda Sr heeft daartoe zelfs een papiertje met daarop geschreven 'Remi?' dat hij zijn tegenstander op een gepast moment onder de neus houdt) te hebben afgeslagen. Warm was het wel ja.

Maar er was ook troost in het mede lijden van (niet 'met' dus) andere Caïssanen in de C-groep zoals Pim, Tony, Garth en Wilfred die ook maar wat voortsukkelden. De voorzitter heeft het daar ook al over in zijn stukje.

Heel troostrijk is ook om op het belendende bord een leeftijdgenoot te zien ploeteren tegen een vief uit de ogen kijkend ventje van een jaar of elf. Na de oudere meneer in een zet of 20 te hebben verslagen voegt het ventje zijn tegenstander toe dat 'je die opening ook helemaal niet zo kan spelen'.

Vanaf de 5de partij ging het dan wat beter. Eerst tegen een mij bekende medeveteraan die altijd heel vriendelijk voor me is. Bij onze laatste confrontatie zelfs zo vriendelijk om op te geven in een gewonnen stelling. Daarna een geheide overwinning tegen iemand die vertelde al levenslang de Caro Kann te spelen, maar nog nooit van 'de Kooi' had gehoord. Die opening ontstaat na 1.e4 c6 2.d4 d5 3.e5 Lf5 4.h4 (zo speelde Kramnik het in de laatste partij van de

match om het wereldkampioenschap tegen Leko. Kramnik moest winnen. Leko ging wijselijk niet in op de variant.) h6 5.g4 Lh7 !? 6.e6?! fxe6 . Loper, toren en (in mindere mate) paard zijn nu langdurig opgesloten. Als zwart het nu verder niet heel secuur doet dan hangt hem veel rampspoed boven het hoofd. Ik heb daar al eens eerder over geschreven.

In de achtste ronde speelde ik mijn meest interessante partij. Eindelijk weer eens goed geconcentreerd achter het bord en door degelijk spel een overwegende stelling bereikt.

Daarna toch weer in een zwak moment een belangrijke centrumpion weggegeven. Dankzij medewerking van de tegenstander uit verloren stand weer teruggekrabbeld, dankzij nog meer medewerking van de tegenstander gewonnen komen te staan en dan de opzichtige winst niet zien.

Maar ook hier is weer de troost van gedeelde smart. Bij Wilfred zag ik een geheel voor hem gewonnen (zowel materieel als positioneel) stelling in remise ontaarden. 'Ik wist niet meer hoe een paard springt,' zei Wilfred de volgende dag. En 's avonds bij de presentatie van 'Micha's Boek' zei Albert Blees (A-groep dus) dat hij die dag in de tijdnood van zijn tegenstander een partij had verloren vanuit een stelling die Fritz als +4 voor hem had beoordeeld.

Over enkele maanden ga ik weer verder met mijn klacht. Maar 'nooit meer naar een toernooi' zoals de voorzitter? Dat nooit!

Eddy Leuw – Geus, ACT ronde 8, 22-7-2006

**1.e4 d5 2.exd5 ♖xd5
3.♗f3 ♗f6 4.d4
zie partij Hüter
4... Lg4 5.Le2 e6 6.0-0 ♗c6**

**7.c4 ♖h5!? 8.♗e3 ♗e7 9.h3
♗xf3 10.♗xf3 ♖g6 11.♖a4 0-0
12.♗xc6 bxc6 13.♖d1?**

Wit ziet spoken, durft niet te slaan op c6. Maar waarom dan 11. ♖a4 gespeeld? Inconsequent en een treurig gebrek aan zelfvertrouwen. 13. ♖xc6

♖c2 Hier (in combinatie met ... ♗b8) was ik bang voor. Maar waarom eigenlijk?

**13... ♗fd8 14.♖e2 a5 15.♗c3
a4 16.♗fc1 ♗b4 17.♖c2 ♖xc2
18.♗xc2 h6 19.f3 ♗db8 20.♗e4
♗e7 21.♗d1 ♗d8 22.♗f1 ♗e8**

23.c5 ♘f6 24.♘xf6+ ♙xf6 25.♙e2
♚d5 26.♚c4

Op weg naar de kwetsbare a-pion
26...♚dd8 27.♚d3 ♚a7
28.♚a3 ♚da8 29.♙f4 ♙d8!?
30.♚b4 ♙h7 31.♙d3 ♙g6
32.♙c4 ♙f5 33.♙h2

Wit wil de koning niet in zijn stelling
toelaten en tegelijkertijd de pion op
c7 blijven aanvallen. Maar 33. ♙e3
was misschien beter geweest.

33...h5 34.b3?! axb3 35.♚xa7 ♚xa7
36.♙xb3 ♙f6 37.a4 g5 38.g4+
hxc4 39.hxc4+ ♙g6 40.♚b8?

Even helemaal vergeten dat de be-
langrijke pion op d4 ongedekt staat.
Hierna komt zwart beter te staan.

40...♙xd4 41.♚c8?

Alweer een slechte. Wit staat vrijwel
verloren.

41...e5 42.♙b4
f6 43.♚g8+ ♙h7?

Hierna krijgt wit weer spel. Na ... ♙f7
had zwart zijn voordeel vastgehouden.

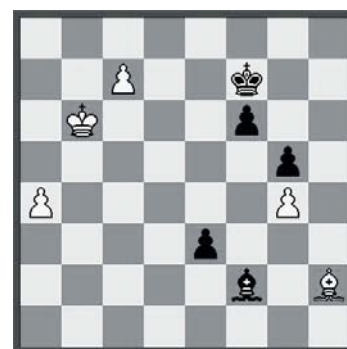
44.♚e8!? ♙f2?

Wit ontsnapt. Na ♚b8 zou zwart
winnen door de slechte positie van de
witte loper.

45.♚e6 ♙g7 46.♚xc6 ♙f7 47.♙b5
♙e1 48.♚a6 ♚b7+ 49.♙c6 ♚b3

Nu staat wit gewonnen. Na
... ♚b2 houdt zwart remise
vanwege wits slechte loper.

50.♙xc7 ♚xf3 51.c6 e4 52.♙b7
♚b3+ 53.♚b6 ♚xb6+ 54.♙xb6 e3
55.c7 ♙f2

56.c8♙?

En hier geeft wit zijn winst weer
weg. Na 56. ♙g3! wint wit. 56.,,,
♙xg3 57.c8♙ e2 58.♙c4+
56...e2+ 57.♙b5 e1♙ ½-½

ACT 2006, groep D

Frans Oranje

Ik kan niet zeggen dat het voor mij
een erg goed toernooi was.

Met Mirjam Klijnkraker ben ik vrij-
dag naar de crematie van Paul de Jager
geweest en dat hield mij wel het hele
toernooi bezig. De concentratie was
ver te zoeken. In de eerste ronde trof
ik een oude bekende Kees Struyck:
stelling na 22... ♘e4? En ik verlies
de kwaliteit en later de partij.

Het toernooi was voor mij wel origi-
neel want ik speelde vier keer tegen
een vrouw en daarvan was de helft
jonger dan 15 jaar. Maar ook tegen
Martha van de Berg, die ook op de
crematie van Paul de Jager was ge-

weest. Ze kende Paul goed en had
veel met hem meegemaakt. Ik heb
hier met zwart via 26. ♚xa7 de pion
op a7 geofferd en nu komt mijn dame
op b6 en dan op f2 en nog een toren
op e2 en het mat op h2 is niet meer te
dekken.

De partijen waren best aardig en ener-
verend, maar ik maakte er niet veel
van. We speelden ook nog tijdens een
forse hittegolf en ik zat na iedere ronde
op hete kolen, omdat ik de fuchsia's
water moest geven. Het fietstochtje ie-
dere dag naar Buitenveldert was leuk,
elke keer kwam ik langs Huize Lydia,
ons nieuwe Caïssa-onderkomen?

Tegen Monique de Groot van de
Raadsheer ging het heel gelijk op.
Maar hier speelde ze 23...e5, en na

23.♘e2 h6 kan ik nemen op e4 en is
het snel afgelopen.

En mijn grootste blunder in dit toer-
nooi was tegen Joske Ubels. Ik speel
hier namelijk de verschrikkelijke zet
22... hxc5?? Waarop natuurlijk met-
een 23.e6+ volgt. §

Nooit meer een toernooi

Verslag van het ACT

Leo Oomens

Ik denk nog wel eens terug aan een vergadering van de SGA waarop ik aandrang op de organisatie van een zomer-toernooi in Amsterdam dat de plaats zou kunnen innemen van het betreunde Lost Boys. Wel, dat toernooi is er gekomen. Nu alweer voor de derde keer het Amsterdam Chess Tournament. En ik heb nu alweer voor de tweede maal meegedaan. Ik zou toch beter hebben moeten weten. Vorig jaar verloor ik achter elkaar van spelers met een ELO zo afgrondelijk laag, dat mijn eigen TPR een scherpe duikvlucht nam. Je moet een heel jaar heel hard schaken om daar weer een beetje bovenop te komen. Waar ik zin in had?!

En nu weer dezelfde lijdensweg. Hitte en steeds weer die grote zaal vol met zwoegende schakers. Mijn enige troost lag soms in de partijtjes van Pim Zonjee en van Eddy Leuw. Hun score was aanvankelijk niet beter dan de mijne, maar ze hadden het excuus van de hogere groep waarin ze speelden. Frans Altena, van de concurrerende veren-

ging De Raadsheer, begreep beter waar hij mee bezig was dan ik. Hij hield het na twee ronden voor gezien. Maar ik ging in mijn verblinding maar door. Nou ja, uiteindelijk toch nog drie partijtjes gewonnen, maar drie uit acht is nog steeds deprimerend.

Elders zal ik uitleggen waarom een stom schaker ook hóórt te verliezen. Nu hoe het komt dat een stom schaker toch nog wel eens een partijtje wint. In beide gevallen ligt dat aan de tegenstander. Dat een stom schaker verliest is de regel. Zijn tegenstander wint vanzelfsprekend van hem. Als een stom schaker wint ligt dat nooit aan hem zelf. Er is dan een nog stommere schaker opgestaan die kans heeft gezien van hem te verliezen. Er zijn alleen maar losers. Alleen ernstige psychische stoornissen maken verklaarbaar dat zulke losers toch maar aan blijven rotzooien en steeds maar hun partijtjes verliezen. Masochisme is niet voldoende als verklaring. Absolute destructieve zelfhaat, daar gaat het om.

Nou, daar gaan we.

ACT 2006 groep D vierde ronde 18-07-06

Leo Oomens 1524 - Johan Wempe 1398

1 e4 e6 2 d4 d5 3 ♖c3 dxe4 4 ♖xe4 ♗bd7

Deze in mijn ogen rare zet krijgt van Fritz een uitroepteken. Ik ben dus niet goed thuis in de theorie van deze, ook al weer in mijn ogen, slappe variant.

5 ♗f3 ♗gf6 6 ♗g5 ♗e7 7 ♗d3 b6 8 ♖e2 0-0 9 0-0-0

Lang? Dat doe ik nooit in het Frans, maar ik kijk met mijn koning niet graag aan tegen een gefianchetteerde loper.

9 ... ♗b7 10 ♖b1

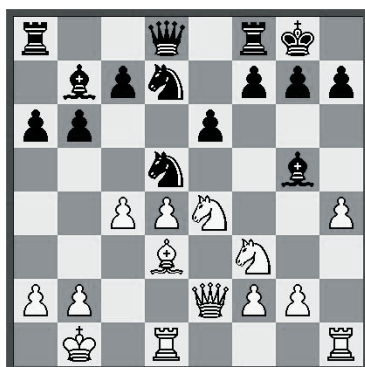
Dit is voor mij een routinezetje. Maar Fritz geeft me nu ipv een klein voordeeltje juist een klein nadeeltje. Het verdere verloop laat zien dat die koning op b1 niet goed staat. Hij moet nu door naar de hoek. Fritz heeft dus, als gewoonlijk, gelijk.

10 ... a6 11 h4 ♗d5 12 c4 ♗xg5?

zie diagram

13 hxg5 ♗f4 14 ♖c2 ♗xd3 15 ♖xd3

Zo is mijn 14de zet alleen tempoverlies, maar slaan met de toren vond ik nog minder.

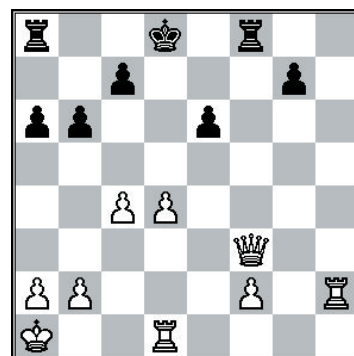
15 ... f5 16 gxf6 e.p. ♗xf6 17 ♖xf6+ ♖xf6 18 ♖xh7+ ♗f7 19 ♗e5+ ♗e8 20 ♖h5+ ♗d8 21 ♖a1

Fritz vindt dit weer een overbodige zet, die mijn voordeel iets verkleint. Ik wilde voorkomen dat ik na een zwart dameschaakje op f5 verplicht zou zijn de dames te ruilen. Je kunt ook zeggen dat ik op zet 10 de koning gewoon had moeten laten staan op c1. Dat zou twee tempi hebben uitgespaard.

21 ... ♗xg2 22 ♖h2 ♗f3 23 ♗xf3 ♖xf3 24 ♖xf3 ... 1-0

Opgegeven vanwege 24 ... ♖xf3 25 ♖h8+ met torenverlies. Overtuigd?

zie diagram

Ik laat dan nog maar weg dat Fritz vindt dat ik op de zesde en ook nog op de zevende zet had moeten ruilen op f6. Dat is me teveel schaken als een realo. Bovendien komt er dan toch een ander zwart paard op f6? In de bovenstaande analyse liet ik vooral zien dat ik weliswaar won, maar dat Fritz niet tevreden was over mijn zetten. Maar ook op zwarts bedenksels heeft Fritz scherp commentaar. Echt heel slecht vindt Fritz de korte rokade op zet 8. Dat brengt zwart meteen ernstig in het nadeel. Hier wil Fritz eerst de loper naar b7. En als wit dan zelf kort rokeert dan mag zwart ook kort rokeren. Als wit dan echter net als in de partij lang rokeert, dan levert dat hem een klein minnetje op. Overigens levert wit ook in de partij vrijwel zijn hele voordeel weer in door de lange

rokade. Die rokades zijn dus cruciaal in de partij. Noch mijn tegenstander noch ik was me daar in de partij van bewust. En we waren pas op zet 8 en

op zet 9!

Ach, het is niet de schuld van het toernooi. Maar zelfs zo'n winstpartijtje

geeft je het gevoel op zo'n toernooi helemaal niet thuis te horen. §

Amsterdam Chess Tournament

Karol Lesman

Na het Eijgenbroodtoernooi afgelopen winter was het Amsterdam Chess Tournament mijn tweede grote schaaktoernooi, waar ik ooit aan heb deelgenomen. Tijdens zo'n toernooi is het negen dagen dinsdagavond, behalve vrijdag toen was het gewoon vrijdag, omdat ik door onverwachte omstandigheden pas om 15.00 in de sporthal aan de De Boelelaan kon zijn.

Dat leverde onze voorzitter in elk geval een punt op, al had hij daar (net als ik overigens) liever voor gespeeld. Afgezien van het mogen spelen van een flink aantal officiële partijen, had ik met mijn deelname aan dit toernooi twee oogmerken: 1. een officiële KNSB-elorating verwerven en

2. ervaring opdoen. Dat laatste geschiedde niet alleen op het schaakbord, maar ook erboven en eromheen. Zo kreeg ik te maken met tegenstanders die (ondanks de hitte en waarschuwingen van de toernooileiding) niet wilden drinken, omdat dat hun concentratie zou kunnen verstoren en daarom gedurende de hele partij ook maar hun schoudertas omhielden, of weer anderen die tijdens de partij mij voortdurend hardop en woordelijk aanspoorden om zoveel mogelijk fouten te maken. Door geen van deze strategieën liet ik mij echter van de wijs brengen en deze beide partijen heb ik in elk geval gewonnen. Aanvankelijk dacht ik nog: wat heb ik met mijn (club)rating (1329, de laagste van de tweede wintercompetitie van Caïssa) op zo'n toernooi te zoeken? Met mijn eindresultaat van 5 uit 9 mag ik zeer tevreden zijn net als met mijn uiteindelijke TPR (1537). Wat ik

tijdens dit toernooi vooral heb geleerd is dat je niet altijd teleurgesteld hoeft te berusten in het feit dat je tegenstander niet precies de zetten doet, die hij volgens de door jou voorbereide opening behoort te zetten: soms kun je via omwegen toch de zetten doen die je zou willen doen. Wat ik niet heb geleerd of liever gezegd afgeleerd, is mijn wilde manier van schaken. De partijen die ik verloor heb ik verloren door de verkeerde offers. Van de acht partijen die ik heb gespeeld wil ik u de laatste laten zien. Ik had zwart en mijn tegenstander opende met een zet die ik nog niet eerder op mijn schaakbord heb gehad en waarvan ik nu begrijp dat het de zogenaamde Sokolski (of Orang Oetang) opening is, genoemd naar de bedenker, de Sovjetschaker Aleksej Pavlovitsj Sokolskij (1908-1969). Het Sokolskigambiet is kennelijk ook bekend onder de naam Pools (sic!) of Tartakowergambiet.

Struyk, Kees - Lesman, Karol

1.b4 ..

Meestal wordt hier e5 gespeeld, maar ik speel met zwart het liefst

1.. ♖f6 2.♗b2 e6 3.a3 c5 4.b5 d5 5.e3 ♜e4 6.♜f3 c4 7.♗e2 a6 8.a4 axb5 9.axb5 ♖xa1 10.♗xa1 ♕a5 11.♗e5 ♜d7 12.♜c3??

Dit kost een paard. Beter was geweest 12.♗d4 f6 13.0-0 e5 14.d3 ♜d6 15.♗c3

12...♜xe5 13.♜xe5 ♜xc3 14.dxc3 ♕xc3+ 15.♕d2 ♕xe5 16.0-0 ♗d6 17.f4 ♕b2 18.e4 ♗c5+ 19.♜h1 ♕xb5 20.exd5 0-0 21.c3?

Beter was geweest 21.dxe6 fxe6 22.♕c3 ♗d6 23.♗xc4 ♕c5 24.♕b3 Tf6 25.Te1

21...Td8 22.♗f3 b6 23.Te1 ♗b7 24.♕c2exd5 25.♕f5 ♗c8 26.♕g5Te8 27.♕g3 Txe1+ 28.♕xe1 ♗d6

Fritz zegt dat ik hier de loper-zetten had moeten omdraaien 28...♗e6 29.g3 g6 30.♕d1 ♗d6

29.g3 g6 30.♕d1 ♗e6 31.h4 h5 32.f5 ♗xf5 33.♗xd5 ♗xg3 34.♕f1 0-1

En omdat zwart hier ook nog eens een loper weggeeft geeft hij zwaar moppend op. Mijn tegenstander was boos, niet alleen omdat hij op dit toernooi met deze opening nog niet had verloren, maar vooral omdat er geen rating bij mijn naam stond. Hij vond dat onrechtvaardig en vermoedde dat ik veel te laag was ingedeeld. Na afloop beweerde hij dat ik de sterren van de hemel had gespeeld. Dat durf ik toch te betwijfelen. Hij maakte twee enorme blunders en ik (inderdaad, zonder te offeren) waarschijnlijk niet één. Volgens mij maakt dat het verschil. Of zou het komen door mijn geheime wapen dat ik in de andere speelzaal had afgekeken bij Stelios Halkias (hij is er per slot van rekening in de hoofdgroep derde mee geworden). Met andere woorden, Suzanne, hebben wij ook chocomel?... §

Amsterdam Chess Tournament

Pim Zonjee

Qua hittegolf was de deelname aan het Amsterdam Chess Tournament een gouden greep: een volstrekt passabele temperatuur in die zaal aan de De Boelelaan, waar de schakers van de C- en de D-groep, 132 respectievelijk 87 mens sterk, van 15 tot en met 23 juli 2006, zich vermaakten met het verplaatsen van stukjes plastic van 3 tot 6 gram, om daar tussendoor hun zieke varianten uit te rekenen.

Dat gebeurde vooral in de verdomhoek van de C-groep, waar een hele verloren generatie knoeiers, tegen beter we-

ten in, bleef denken dat het ooit nog wel eens goed zou komen met haar misvatting van het spel.

Vanwege de korte lontjes – zoals dat tegenwoordig heet – in alfabetische volgorde, vormden Ed Leuw, Wilfred Oranje, Tom Prent en Garth Sijlbing er het gezelschap dat mij tot troost strekte. Toch begon ik vol goede moed aan de 1^e ronde, want ik kon ze in die C-groep van 1575 tot 1875 allemaal aan!

Rudolf Kist (1807) - Pim Zonjee (1665)

dus niet: R. Kist - W.J.M. Zonjee, zoals ik mijn naam wel had opgegeven. Alsof ik met iedereen in de zandbak gespeeld heb; ik dacht altijd zelf te kunnen bepalen wie ik mijn voornaam noem, en wie niet. 'Nou, dat is toch echt een misverstand hoor, want dat doet Wil Haggenburg cum suis wel even voor u.'

1.e4 d5 2.exd4 ♘f6

Scandinavisch gambiet;

3.d4

het is maar het beste hem terug te geven;

3... ♘xd4 4.c4 ♘b6 5.♘c3 ♙f5?

liever ...e5 6.dxe5 ♙xd1+, zwart verliest weliswaar een pion, maar wint twee tempi met 7.♘xd1, of wit wordt gederocheerd met 7.♙xd1 en zwart krijgt goed spel; op 6.d5 volgt ♙b4 en zwart staat goed;

6.♘f3 ♘c6?

alleen goed op de vijfde zet als 6.♘f3 dus nog niet gespeeld is;

7.♙f4

ook had wit nu kunnen profiteren met 7.d5 en het paard op c6 had geen goed veld;

7... e6 8.a3 a5

geen zin om 9.b4 toe te laten;

9.g3(?) ♘e7 10.♘b5 ♖c8 11.c5

♘bd5 12.♙a4 ♘c6

c6? 13.♘d6+ en zwart verliest;

13.♘a7 ♖b8!

dreigt met ♖xb2 de witte stelling binnen te vallen, maar voorlopig moet nog wat keeperwerk verricht worden;

14.♙b5 f6

verhindert ♘e5 en verschaft de zwarte koning met veld f7 een nu broodnodige vluchthaven;

15.♘xc6 bxc6 16.♙xc6+ ♔f7

17.♙xd5?

begrijpelijk om zo'n centraal geposteerd paard op zo'n mooi stopveld te willen ruilen, maar wat er voor in de plaats komt is een ander paard, nl. wits nachtmerrie van Troje in de vorm van de zwarte dame;

17.... ♙xd5

dreigt 18.... ♙xf3, vertrekt het paard, dan volgt 18.... ♙xh1+, wordt het paard gedekt met 18.♙d1 dan volgt 18.... ♙g4 met stukwinst; dekt wit met 18.♙e2 dan volgt 18.... ♙e4 benevens ♖xb2 en mat in enkele zetten;

18.0-0-0

dekt in elk geval b2 en brengt de a-toren in het spel, maar kost wel een stuk;

18... ♙xf3 19.♙xc7 ♙e7

ik had 19.... ♖b7 20.♙d7+ ♙e7 kunnen doen, maar dit leek me sneller;

20.♙xb8 ♖xb8 21.♙c4 ♙e4

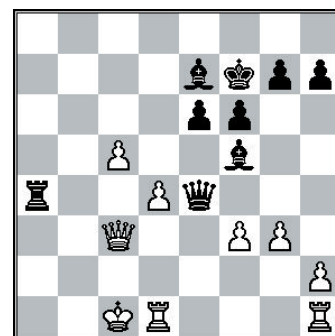
dreigt dodelijk ♙b1+ en ... ♖xb2+

22.b4 axb4 23.axb4 ♖xb4! 24.♙c3 ♖a4?

bereidt de blunder 25.... ♖a1 voor;

laat nooit je tegenstander opkrabbelen door hem een tempo te schenken, want hij zal je op zijn beurt stank voor dank verstrekken! Hier was natuurlijk geboden 24.... ♙b1+ 25.♙d2 ♖b2+ 26.♙e1 (♙e3 ♙e4 mat) ♙e4+ 27.♙f1 ♙xh1 mat; maar zo ging het dus niet want als volgt:

25.f3

♖a1+ ???

geen vraagtekens genoeg:

26.♙b2!

ik had gerekend op ♙d2 27.♖a2 en mat, nu kwam ik een toren achter en kon opgeven.

Condoleances worden op mijn huisadres (zie colofon) ingewacht.

Dat dit supergeluk mijn opponent gemotiveerd heeft, moge blijken uit zijn 7^e plaats in de eindrangschikking. Dat deze knal van Satan mij gedemotiveerd heeft, moge blijken uit mijn 94^e plaats in die rangschikking. Wat zijn we in onze reacties toch gewoontjes, Huib! §

ACT 2006

Michaël Wunnink

Wunnink, M - Ansell, S

ACT Amsterdam (1), 15.07.2006

 Siciliaans: Pelikan en Sveshnikov
Varianten

‘Nieuw jaar, nieuwe kansen.’ Met dat gevoel stapte ik, net als alle andere jaren trouwens, op zaterdagmiddag het USC binnen. Dit jaar ging het een stuk beter dan ooit. Na een degelijk begin met twee keurige remise, ging ik kopje-onder in een Breyer tegen het jonge talent Roeland Pruijssers. Daarna heb ik me, i.t. t. eerdere jaren in dergelijke situaties, niet gek laten maken en ben ik gewoon degelijk blijven spelen en geen overdreven risico’s genomen. Dit leidde er toe dat mijn eerste punt even op zich liet wachten. Dan heb ik het niet over mijn reglementaire overwinning op Bosboom, die om 14.20 op zijn gemakje de speelzaal binnen kwam wandelen in de veronderstelling dat het ‘pas’ 13.20 was, en hij slechts zijn gebruikelijke 20 minuutjes te laat was. Pas een ronde later kwam een zoete overwinning, die ik voor geen goud had willen missen. Ik heb drie partijen geanalyseerd. Mijn remise uit de eerste ronde tegen de sterke Engelse IM Simon Ansell, waardoor ik het vertrouwen kreeg na een periode van relatief weinig spelen toch nog wel te kunnen schaken, hoewel, toegegeven, de partij weinig om het lijf had en ik me er een beetje makkelijk vanaf maak. Verder kan ik u mijn dramatische slapstick (met name van mijn kant) tegen clubgenoot Arno Bezemer niet onthouden. En natuurlijk mijn mooie overwinning op de sterke IM Leon Pliester, die mijn toernooi toch nog een mooi tintje gaf.

1.e4 c5 2.♘f3 ♘c6 3.d4 cxd4 4.♗xd4 e5 5.♗b5 d6 6.♗1c3
Sinds ik de Sveshnikov met 9. ♗d5 behandel i.p.v. met 9. ♗f6, kan ik me weerveroorloven om van 6.c4 af te zien. Ik kan nu immers zoals in de partij met zetverwisseling de 9. ♗d5, ... variant (via de gebruikelijke Sheshnikov-volgorde 1.e4,c5 2.♗f3,♗c6 3.d4,c4: 4.♗d4:,♗f6 5.♗c3, e5 6.♗db5, de 7.♗g5, a6 8.♗a3, b5 9.♗d5 (i.p.v. mijn vroegere 9.♗f6:)) jingaan.
6...a6 7.♗a3 b5 8.♗d5 ♗f6

Nu gaan we over in de Sheshnikov. Zelfstandige varianten zijn ♗ge7 en ♗ce7.

9.♗g5 ♗e7 10.♗xf6 ♗xf6 11.c3 ♗g5 12.♗c2

Hiermee wil zwart a2-a4 ontmoedigen door alvast op b2 te richten met zijn toren.

12...♗b8 13.a4!

Maar ik speel a4 toch, vooral omdat wit vaak van de ongerocheerde positie van de zwarte koning kan profiteren.

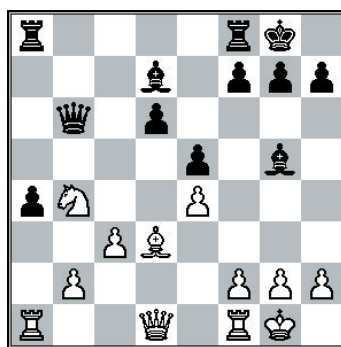
13...bxa4 14.♗cb4! ♗d7

14...♗xb4 15.♗xb4 ♗d7 (15...0-0? 16.♗c6 ♗b6 17.♗xb8 ♗xb2 18.♗e2 ♗xc3+ 19.♗f1 ♗e6 20.h4 ♗h6 21.♗xa6 a3 22.g3 a2 23.♗g2+/-) 16.♗xd6?! (16.♗xa6 0-0 (16...♗a5 17.♗xd6!) 17.0-0 met zetverwisseling naar de partij.) 16...♗e7 17.♗xe5 0-0 18.♗xa6 ♗e8 19.♗d5 ♗xb4 20.cxb4 ♗b6 21.0-0 ♗c6 22.♗a5 ♗xb4 23.♗xb4

15.♗xa6 ♗xb4 16.♗xb4 0-0

16...♗a5 Leidt tot een geforceerde variant: 17.♗xd6 ♗b6 18.♗d3 (18.♗c7? ♗xa6 19.♗b8+ ♗d8+) 18...♗e7 19.♗d5 ♗xb2 (19...♗xa6 20.♗xa6 ♗xa6 21.♗c7+ ♗d8 22.♗xa6+) 20.0-0 ♗c5 21.♗ab1 ♗xb1 22.♗xb1 0-0 23.♗b5 ♗xb5 (Een verbetering is 23...♗e8 24.♗xe8 ♗xe8 25.♗b7 ♗d6 26.♗a6 a3 1/2-1/2, Motylev-Timofeev, Moscow 2004) 24.♗xb5 ♗a7 25.♗e3 ♗d7 26.♗a5 ♗b8 27.♗xe7+ ♗xe7 28.g3 ♗d6 29.♗a7 g6 30.♗d5 ♗b1+ 31.♗g2 Volokitin, A (2671)-Van Wely, L (2655)/Merida 2005/CBM 109/1-0 (36)

17.0-0 ♗b6 18.♗d3 ♗a8

19.♗c2N

Wit gaat meteen op zijn doel af, maar stelt zwart in staat genoeg compensatie te genereren onder de minimale investering van een pion. Interessant is 19. ♗a3! om de druk op a4 te verhogen en de opstoot a4-a3 te blokkeren.

Ik vond het een wat slome zet, maar denk wel dat zij beter is dan mijn te directe 19. ♗c2,... 19... ♗a7 20. ♗c2 ♗fa8 21. ♗h5 h6 22. ♗fa1 ♗c5 23. ♗d1 ♗c6 24. ♗xc6 ♗xc6 25. ♗d5 ♗b6 26. ♗xa4 ♗xa4 27. ♗xa4 ♗a5 28. ♗a2 ♗a7 29. b4 ♗a6 30. ♗c2 ♗d8 31. ♗a2 ♗b6 32. ♗b3 ♗a3 33. ♗xa3 ♗xa3 Gaponenko, I (2375)-Lomineishvili, M (2375)/Rodewisch 2000/CBM 077 ext/1-0 (60)

19...a3! 20.♗xa3

Interessant, maar ook riskant is 20. ♗d5 ♗b7! (20... ♗xb2? 21. ♗b1 ♗a2 22. f4 exf4 (22... ♗xf4 23. ♗xf4 exf4 24. ♗b3+/-)) 21. ♗xa3 (21. b4!?) Maar ik vond dit te riskant tegen twee lopers en een vrije (misschien zwakke?) vrijpion. Bovendien zijn mijn witte velden behoorlijk verzwakt.) 21... ♗xb2 22. ♗b3 ♗a2 23. ♗b6 ♗ad8 24. ♗xd7 ♗xd7 25. ♗b1 ♗a4 26. ♗d5+/-

20...♗xa3 21.bxa3 ♗c5! 22.♗a4!

Snel mijn slechtste stuk afruilen. Na ♗a4: 23. ♗a4:, ♗c3: 24. ♗d5 staat wit misschien nog wel iets beter. Zwart doet er het beste aan met 22... ♗e6 23. ♗b3!, ♗d7 24. ♗a4 (misschien kan wit hier zetherhaling uit de weg gaan, de looper staat op b3 immers beter dan op c2) op remise aan te sturen. Ik wilde in ieder geval het toernooi niet met een nederlaag beginnen! 1/2-1/2

Slingerland, F - Wunnink, M
ACT Amsterdam (2), 16.07.2006

Siciliaans Najdorf: Vergiftigde Pion

1.e4 c5 2.♗f3 d6 3.d4 cxd4 4.♗xd4 ♗f6 5.♗c3 a6 6.♗g5 e6 7.f4 ♗b6 8.♗b3

Ik heb slechte herinneringen aan deze variant. Vorig jaar speelde Martijn Monteban ook 8. ♗b3, ... tegen mij en verloor ik. Dat lag echter niet aan de opening, maar eerder aan een te grote gretigheid om te winnen. Dit toernooi heb ik me wat dat betreft gedragen.

8...♗e7 9.♗e2 h6!

Mijns inziens is dit de beste aanpak voor zwart. Wit moet meteen zijn mooie looper opgeven. De vraag is of zwart zich deze luxe kan veroorloven, want zwart ligt nog wat achter in ontwikkeling.

10.♗xf6

10. ♗h4? ♗xe4! is slecht voor wit.

10...♗xf6 11.♗d3!

Een interessant moment. Ik zat hier erg te twijfelen tussen twee manieren om de aanval op d6 die zo dadelijk met 0-0-0 zal worden ingezet, op te vangen; ofwel met ♗f6-e7 pion d6 gaan verdedigen -wat me wat passief leek- of met ♖b8-c7 en ♗f6xc3 de witte pionnenstructuur op de koningsvleugel (na 0-0-0) te verzwakken, ten koste van mijn mooie loper op f6. Uiteraard kan ik ook nog met meteen 0-0 en ♖f8-d8 d6 dekken, maar dat leek me wat passief. Bovendien wilde ik de optie behouden om lang te rokeren.

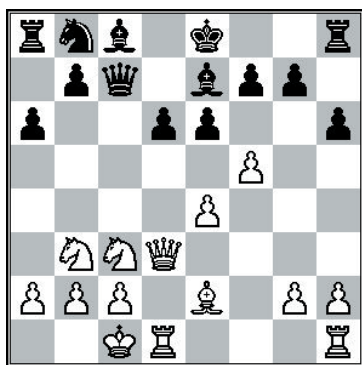
11...♖c7

Nog niet helemaal zeker van wat nu de beste aanpak was, deed ik uiteindelijk een zet die zowel in de aanpak met ♗f6-e7 als in de aanpak met ♗c3: thuisheert (omdat ik daarmee zonder ♖c7 geen zwakte op c3 kan afdwingen.)

12.0-0-0 ♗e7!?N

Om uiteindelijk toch maar het loperpaar op het bord te houden. Als ik eerder de beslissing had genomen om toch niet op c3 te nemen, dan zou ik wellicht i.p.v. 11..., ♖c7 het nuttige(-re?) 11..., ♗bd7 hebben gespeeld. 12...♗xc3 is wel zo consequent. Ik maakte me wat zorgen om een gebrek aan ruimte en ontwikkelingsachterstand in zowel het eindspel na 13. ♖c3: als in het middenspel met dames nog op het bord na 13. bc3: 13. ♖xc3 ♖xc3 14.bxc3 ♗e7 15. ♗d3 ♗d8 16. ♖hd1 ♗c6 1/2-1/2 Vives,G (2080)-Vinardi,E (2050)/Villa Ballester 2003/CBM 096 ext ziet er eigenlijk wel comfortabel uit voor zwart. Toch zal 12..., ♗e7 niet slecht zijn. Zwart vertrouwt op lange termijn in de kracht van het loperpaar!

13.f5!?

Slingerland komt meteen ter zake. Enige voorzichtigheid leek me hier wel op

zijn plaats voor zwart, dus ging ik hier even een halfuurtje in de denktank.

13...♗c6!?

In eerste instantie wilde ik graag mijn Siciliaanse centrumpionnen kunnen handhaven door na een wit ♗e6: met ♗e6: te kunnen reageren. Zolang mijn koning op e8 staat, zou de terugslag ♗e6: elk moment stuiten op het vervelende ♗h5 schaak. De enige manier om met goed fatsoen met de f-pion op e6 te kunnen nemen zou dus zijn 13...., 0-0 om geen last meer te hebben van het schaakje op h5. 13...0-0 14. ♖hf1! beviel me niet zo. Ik kan niet lekker mijn torens verbinden, dus wit kan elk moment de f-lijn openen en de optie f5-f6 is ook een vervelende om telkens rekening mee te houden. Bovendien worden na ♗f7xe6 de witte velden, m.n. g6, rond de kort gerocheerde koning ernstig verzwakt. Toen was ik er eigenlijk wel uit dat ik met de loper op e6 wilde terugnemen. Dat wilde ik zo flexibel mogelijk doen, zonder me direct in de kaarten te laten kijken. Vandaar de neutrale ontwikkelingszet 13..., ♗c6, die wit natuurlijk op zijn beurt wijst op de verzwakking over de zwarte velden die hij zich met ♗f4-f5 op de hals heeft gehaald. Ik had me erbij neergelegd dat ik na een wit ♗e6: , met de loper op e6 zou moeten terugnemen.

14.♗d4!?

Slingerland besluit om snel het zwarte paard, dat zich opmaakt om zich te nestelen op e5, af te ruilen.

14...♗xd4

Ik heb overwogen om alsnog het paard op e5 te planten, maar dan wordt de witte druk op e6, dankzij 14. ♗d4, vrij vervelend. 14...♗e5 15. ♖h3 Dit is misschien nog wel te spelen voor zwart, maar ik wilde de druk verlichten.

15.♖xd4 0-0

Nu moet zwart wel kort rokeren.

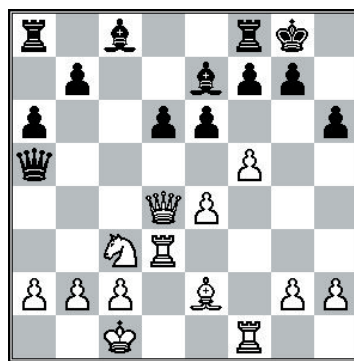
16.♖hf1

Wit verhoogt wit de druk over de f-lijn. Ook komt f5-f6 met een kwaliteitsoffer in de stelling.

16...♖a5!

Een multifunctionele zet. f5-f6 wordt in de kiem gesmoord, omdat er na ♗f6: ♖f6: vaak een dameschaakje op g5 in de stelling blijft zitten. Bovendien dreig ik nu ♗f6 te spelen om na ♖d6: op c3 te kunnen nemen met mijn loper op f6 zonder dat mijn dame op c7 in blijft staan, zodat ik mijn pion ook terugwin op c3.

17.♖d3!

Geeft ♗c3 een extra steuntje in de rug tegen ♗f6 en ♗c3: acties van zwart. En deze toren kan met een swingbeweging over de derde rij natuurlijk zomaar oog in oog komen te staan met de zwarte koning.

17...♗f6!

Ik was me ervan bewust dat wit hiermee remise kan afdwingen en dat ik nog maar moest bewijzen genoeg compensatie voor de pion te hebben. Maar het is volgens mij ook de objectief juiste zet en die speel ik de laatste tijd weer eens wat vaker. Met andere woorden, ik laat me niet meer te veel meeslepen in mijn wil om perse te winnen. Ik word eindelijk volwassen!

18.♖xd6 ♗e5!

18...♖d8 19. ♖g3 (19. ♖a3!? ♖xa3 (19...♗xc3 20. ♖xc3!+- (20. ♖xd8+ ♖xd8 21. ♖xc3 ♖g5+ 22. ♖d2 ♖xg2 23.f6)) 20. ♖xd8+ ♗xd8 21.bxa3) 19...♖xd3 20. ♖xd3 ♗xc3 21. ♖xc3 ♖xa2 22. ♗c4 leek me een drama voor zwart. 22...♖a1+ 23. ♗d2 ♖a4 24. ♖f4-> (24.f6)

19.♖e7!

Alvorens de dames te ruilen lokt Slingerland eerst nog even mijn loper naar veld f6, waar hij minder actief staat dan op e5. 19...♗f6! 20. ♖a3 ♖xa3 21.bxa3 b5! Ik denk dat zwart hier genoeg compensatie heeft voor de geofferde pion. De extra pion (laten we zeggen die op a2) speelt geen rol van betekenis.

22.♗g4!

Dwingt zwart uiteindelijk tot een verklaring in het centrum, die ik nog even weet uit te stellen.

22...♖b8!?

Methetideea5enb4. 22...a5? 23. ♗xb5 a4!? (23...♗a6 24.a4+/-) 24.c4!+/-

23.♗e2 a5 24.fxe6 ♗xe6!

Aan de loper na ♗e6 heb ik niet veel

omdat de loper op c8 te passief staat, Nu speel ik op de sterke loper tegen het wat onbeholpen witte paard. Maar ja, het is wel een pion....

25. ♖xe6 fxe6

Dreigt ♖g5 schaak met torenwinst.

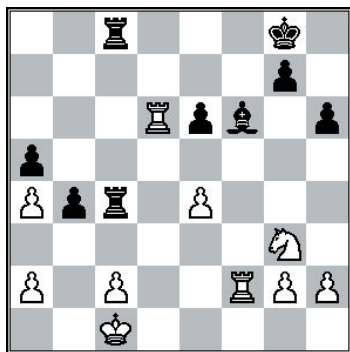
26. ♖ff3! b4!

♖egt c2 vast.

27. a4!

Legt a5 vast!

27... ♖bc8 28. ♖g3 ♖c4 29. ♖d6 ♖fc8 30. ♖f2

Na wat redelijk geforceerde zetten van wit, moet ik nu een belangrijke beslissing nemen: mijn actieve torens op het bord houden, met alle risico's van dien -wit houdt immers ook actieve torens over, m.n. die op d6- of vertrouwen op de relatieve kracht van mijn loper op f6 t.o.v. het witte paard, ook met een stel torens op het bord.

30... ♖8c6!?

Ik had alleen gekeken naar het onmiddellijke ♖f7 (om e6 te dekken), maar met ♖d4 er bij is het veel sterker. 30... ♖d4! 31. ♖e2 ♖f7! 32. e5?! ♖8c5!; 30... ♖f7 31. e5 ♖e7; 30... ♖f7 31. ♖h5? (31. e5! ♖e7 32. exf6+ ♖xd6 33. fxg7 ♖g8) 31... ♖e7!

31. ♖xc6 ♖xc6

Dit taxeerde ik echter als zeer goed speelbaar voor zwart. Er zit weliswaar wat minder agressie in de zwarte stelling dan in de versie met alle vier de torens nog op het bord, maar ook minder risico!

32. ♖e2 ♖e5 33. ♖f1 ♖c3 34. g3 ♖f7 35. ♖e3 ♖c5 36. ♖d2 ♖f6 37. ♖d1 ♖g5 38. ♖f3+ ♖e7 39. ♖b3 ♖e5!

Zwart beheerst alle belangrijke velden (dekt pion a5, veld c5, druk op pion e4)

40. h4! ♖f6 41. ♖e3 g5!

Nu kan zwart op g3 drukken.

42. hxc5 ♖xc5 43. ♖e2 ♖f7 44. ♖e1

♖d8 45. ♖f2 ♖g5 46. ♖f3 h5!

Legt g3 vast.

47. ♖d2 ♖e7!

Bereidt ♖c7 voor.

47... ♖c7?? 48. ♖d7++/-

48. ♖d3 ♖c7 49. ♖f2 ♖b6+ 50. ♖f3 ♖c7 51. ♖f2 ♖b6+ 1/2-1/2

Bezemer, A - Wunnink, M

ACT Amsterdam (6), 20.07.2006

Siciliaans Najdorf: Ongebruikelijke Wit 6e zetten, 6 ♖e3 ♖g4 en 6 ♖e3 e5

1. e4 c5 2. ♖f3 d6 3. d4 cxd4 4. ♖xd4 ♖f6 5. ♖c3 a6 6. ♖f3!?

Een verrassingswapen uit een SOS-artikeltje. Zo'n beetje alle mogelijke 6e zetten zijn hier al gespeeld door wit. **6... g6!?**

Ook mogelijk is 6... e6 7. g4!? Ik was een beetje bang voor 7. ♖g3 om de ontwikkeling van de loper op f8 te frustreren. Toch is dit wel erg langzaam voor wit.

7. h3

Zowel tegen ♖g4 gericht (na wits ♖e3) als tegen ♖g4 (na 0-0-0). En wit wel zelf g2-g4 spelen. 7. ♖g3 ♖g7 8. ♖f5 ♖xf5 9. exf5 ♖c6 10. ♖c4 ♖c8 11. 0-0 ♖d4 12. ♖d3 ♖d7 13. fxg6 hxg6 14. ♖e1 ♖c5 15. h3 ♖h5 16. ♖e3 ♖e5 17. ♖d2 ♖f4 18. ♖xe5 ♖xh3+ 19. ♖f1 ♖xe5 20. ♖e4 ♖f4 21. f3 ♖h1+ Kogan, A (2483)-Savchenko, S (2574)/Cananes 2000/CBM 076/0-1 (39)

7... ♖g7 8. ♖e3 0-0

8... ♖bd7 9. 0-0-0 ♖c7 10. g4 h6 11. ♖g3 b5 12. ♖g2 ♖b7 13. f4 b4 14. ♖d5 ♖xd5 15. exd5 ♖b6 16. ♖b3 a5 17. ♖f2 ♖d7 18. ♖d4 0-0 19. ♖xg7 ♖xg7 20. ♖b1 a4 21. ♖c1 a3 22. ♖d4+ ♖h7 23. b3 Vila Gazquez, J (2333)-Salgado Lopez, I (2266)/Madrid 2005/CBM 106 ext/0-1 (36)

9. 0-0-0 ♖c7! ?N

Wit dreigde e4-e5 met problemen over de d-lijn. Met ♖c7 verhinder ik ook ♖c4. 9... ♖d7 10. g4 ♖c6 11. ♖g3 (11. ♖b3 h6 12. ♖e2 a5 13. a4 ♖b4 14. f3 ♖c8 15. ♖d4 ♖e8 16. ♖db5 ♖xb5 17. ♖xb5 ♖d7 18. ♖d4 ♖e5 19. ♖xe8 ♖xe8 20. ♖b5 ♖f8 21. f4 ♖c4 22. ♖xg7 ♖xg7 23. ♖d4 ♖e3 24. ♖d2 g5 25. fxg5 hxg5 ♖eptan, C (2429)-Dzagnidze, N (2484)/Mallorca 2004/CBM 102 ext/1-0 (53); 11. ♖f5 ♖e5 12. ♖g3 ♖xf5 13. exf5 ♖c8 14. f4 ♖c4 15. ♖xc4 ♖xc4 16. ♖g2

♖xc3 17. bxc3 ♖a5 18. ♖d3 ♖xa2 19. ♖xb7 d5 20. ♖d4 ♖e4 21. ♖xg7 ♖xg7 22. ♖e1 gxf5 23. ♖xe4 ♖a3+ 24. ♖b1 dxe4 25. ♖g3 ♖d8 Holzer, G (2258)-Danner, G (2359)/Vienna 2003/CBM 095 ext/0-1 (41); 11... ♖xd4 12. ♖xd4 ♖a5 13. ♖e3 ♖c6 14. f4 ♖d7 15. ♖xg7 ♖xg7 16. g5 ♖c5 17. ♖d2 b5 18. h4 b4 19. ♖d5 ♖xd5 20. exd5 a5 21. h5 ♖fb8 22. hxg6 hxg6 23. ♖h6 a4 24. ♖h2 Birk, S (2289)-Froehlich, P (2440)/Germany 2001/CBM 082 ext/1-0 (45)

10. g4 e6!?

Lelijk, maar ik had ingeschat dat de witte dame, die in een normale Draak vaak op d2 staat, nu op f3 te ver weg is om te profiteren van de zwakte op d6, waarmee ik mezelf opzadel.

11. ♖g3!?

Ik was opgelucht dat ik nu na g4-g5 in ieder geval indien nodig - ♖f6-d7 kan onder omstandigheden ook - met ♖h5 indien nodig een tempo op de witte dame zou winnen, wat in stellingen met tegengestelde rochades het verschil tussen leven en dood kan uitmaken. Misschien is om die reden meteen g4-g5 beter, of alsnog een plan met ♖f3-e2(-d2) f2-f3 en h4-h5 etc.

11... b5 12. a3 ♖bd7 13. g5 ♖h5 14. ♖h2 ♖e5 15. ♖e2 ♖d7!

Ik wilde de loper niet op b7 hebben, zodat naast de c-lijn ook de b-lijn volledig benut kan worden door de zwarte torens.

16. ♖b3!?

Met het idee om de sterke drakenloper te opponeren met ♖e3-d4. Daar komt het echter niet van. Wel oefent wit door deze zet wat extra druk uit op d6, met de toren op d1 en de dame vanuit de verte op h2. 16. f4 ♖c4 17. ♖xc4 ♖xc4 18. f5 ♖e5! is erg goed voor zwart.

16... ♖fc8

Met het idee a6-a5, b5-b4 etc.

17. ♖d2!?

Dekt c2, maar verhindert daarmee a6-a5 nog niet!

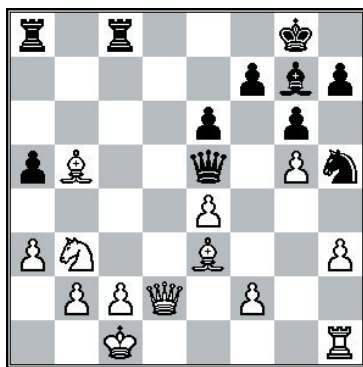
17... a5! 18. ♖xb5

Anders wordt wit onder de voet gelopen.

18... ♖xb5 19. ♖xb5 ♖f3 20. ♖xd6 ♖xd2! 21. ♖xd2

21. ♖xc7 ♖xb3+ met schaak!

21... ♖e5!

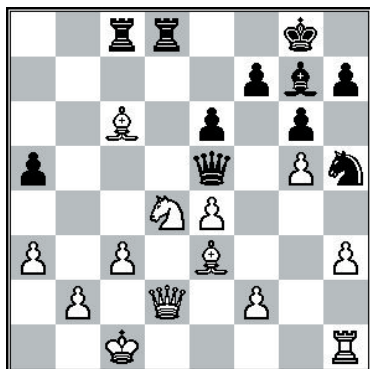

Er zijn meerde wegen die naar Rome leiden, maar ik koos de meest geforceerde.

22. ♖d4 ♜d8!

22...♜xe4 wint ook makkelijk. Die had ik natuurlijk gezien, maar ik dacht het geforceerd uit te maken. Dat klopt ook wel, maar ik maak onderweg een kostbare rekenfout.

23. ♙c6 ♜ac8! 24. c3

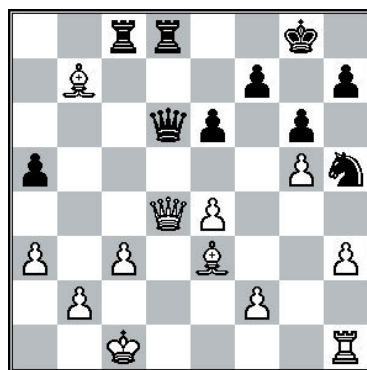
24...♙d6?!

Nog steeds winnend, maar niet de eenvoudigste. Ik dacht dat ik optimaal gebruik maakte van de penningen over de c-lijn, door het 'aangevallen' paard op d4 nog een keer (over de penning) aan te vallen. Dit is natuurlijk nergens voor nodig! Het meest eenvoudige is 24...♙b8 en als de loper (die nu ook niet meer naar b7 kan) wijkt, dan simpelweg ♙d4: en e6-e5 met stukwinst bovenop de kwaliteit die zwart al voorstaat. 25. ♙a4 ♙xd4 26. ♙xd4 e5-/+

25. ♙b7 ♙xd4?!

25...♜c7 wint nog steeds eenvoudig. 26. ♙c6 ♜xc6 (of 26...♙xd2+ 27. ♙xd2 ♜xd2 28. ♙xd2 ♜xb7+) 27. ♙xc6 ♙c7-+ Maar 25...♙d4: wint toch ook gewoon?

26. ♙xd4!

Nog steeds verliezend, maar ik zat er hier helemaal doorheen!. Ik kwam namelijk nu pas tot de conclusie dat er een lekje zat in het in mijn overmoed geplande ♙d4: ♙d4: en dan het tussenzetje ♜c8-c7, waarmee zwart de aangevallen toren op c8 aan de aanval onttrekt en zowel de loper op b7 aanvalt als de penning van pion c3 handhaaft, waarna na het wijken van de loper op b7 zijn collega op d4 blijft hangen. 26. ♙xd4 ♜c7 wint wel en dat verklaart ook mijn naieve gedachte dat dat na eerst 26. ♙d4:; ♙d4: 27. ♙d4: ♜c7 ook wel zo zal zijn.....

26...♙xd4??

Hier be kroop me zo langzamerhand het gevoel, dat ik beter een van de andere winsten had kunnen kiezen. Dit is de grootste van al mijn blunders over de laatste paar zetten, omdat dit het laatste moment was om alsnog het punt in de wacht te slepen. 26...♙e7 27. ♙a7 (27. ♙xc8 ♜xd4 28. ♙xd4 (28. cxd4? ♙c7+-+ en ♙c8:) 28...♙xg5+ En dit moet alsnog te winnen zijn door zwart.) 27...♜d7-+ ♙it is nu ook weer niet zo verschrikkelijk moeilijk om te zien, maar ik was hier duidelijk even van de kaart.; 26...♙c7?? 27. ♙b6!! En zwart verliest zijn kwaliteit op ludieke wijze!

27. ♙xd4 ♜b8

27...♜c7?? 28. ♙b6 is de zet die roet in het eten gooit. (28. ♙a6 ♜xd4 was de planning!)

28. ♙a6

Inmiddels sta ik als een krant en bood ik met mijn volgende zet maar snel remise aan.

28...a4

Wit kan hier zo zoetjes aan gaan kijken of er meer inzit. Dat zag Arno natuurlijk ook wel, maar hij was zo opgelucht dat hij ueberhaupt nog leefde

dat hij mijn remiseaanbod aannam, waarna we onder het genot van een biertje beiden met gemengde gevoelens nog eens doorliepen wat we allemaal aan drama hadden meegemaakt! ½-½

Wunnink, M - Pliester, L
ACT Amsterdam (8), 22.07.2006

Siciliaans: Richter-Rauzer: 7...a6 8. 0-0-0 h6

Na op een wat geflatteerde 50% te zijn gekomen door een reglementaire overwinning op Bosboom, die te laat kwam, had ik het gevoel dat ik die score nu ook nog daadwerkelijk moest halen. Dat is geen gemakkelijke opgave tegen Pliester....

1. e4 c5 2. ♖f3 ♙c6 3. d4 cxd4 4. ♙xd4 ♙f6 5. ♙c3 d6 6. ♙g5 e6 7. ♙d2 a6 8. 0-0-0 h6!?

Blijkbaar wilde ♙liester me verrassen. Hij had al twee keer eerder in het toernooi 8...♙d7 gespeeld.

9. ♙f4

Snel gespeeld, want dit is de reden dat ik destijds zelf van deze 8...h6-variant ben afgestapt.

9...♙d7

9...♙xd4 10. ♙xd4e5 11. ♙xe5+/- wint geen stuk, maar verliest wel een pion!; 9...e5 10. ♙xc6 bxc6 11. ♙xe5+/-

10. ♙xc6 ♙xc6 11. f3 e5!?

De hoofdvariant is 11...d5.

12. ♙e3

12. ♙g3!? is een optie, maar ik wilde graag met h4 en g4 door kunnen gaan. 12...b5

12...b5 13. g4

13. ♙b1 ♙e7 14. h4 b4 15. ♙d5 ♙xd5 16. exd5 ♙b8 17. ♙c4 ♙d8 18. ♙de1 a5 19. g4 ♙b6 20. g5 ♙xe3 21. ♙xe3 ♙d7 22. f4 ♙a7 23. ♙b5 ♙xe3 24. ♙xe3 hxe3 25. fxe5 ♙e7 26. ♙xd7 ♙xd7 27. ♙f1 dxe5 Ivanov,A(2560)-Ivanov,I(2475)/♙ar-sippany 1996/CBM 055/1/2-1/2 (41); 13. ♙d5 ♙xd5 14. exd5 ♙d7 15. f4 ♙e7 16. ♙e1 ♙f5 17. ♙d3 e4 18. ♙e2 ♙f6 19. g4 ♙d7 20. ♙f3 0-0 21. ♙xe4 ♙xg4 22. f5 ♙e7 23. ♙g2 ♙ae8 24. ♙f4 h5 25. h3 ♙h4 26. hxe4 ♙xe1 27. ♙xe1 ♙h4 Erdelyi,Z (2207)-Leclair,M (2050)/Budapest 2000/CBM 077 ext/1-0 (32)

13...♙e7

13...b4 14. ♙d5+/-

14.h4 ♖b8?!N

Een rare zet. Ik dacht dat de bedoeling was om eerst a5-a4 (b5 gedekt) te spelen om wat meer druk op de koningsvleugel te hebben alvorens met b5-b4 wit tot een verklaring te dwingen. Het lijkt mij wat aan de langzame kant. 14...♖c8 15.♗b1 ♖c7 16.♖h2 ♖b7 17.g5 b4 18.♗d5 ♗xd5 19.exd5 ♗d7 20.gxh6 gxh6 21.♗xh6 ♗f5 22.♖e3 ♖c5 23.♖hd2 ♗xh4 24.♗g7 ♖h5 25.♗xe5 ♗xc2+ 26.♖xc2 ♖xe5 27.♖h6 ♖xc2 28.♗xc2 ♗g5 29.♖xd6 Diaz,R (2235)-Saladen,R/Bogota 1991/♖D/1-0 (39); 14...♖c7 15.♖h2 d5 16.g5 d4 17.gxf6 dxe3 18.♖xe3 ♗xf6 19.♖c5 ♖a7 20.♗d6 ♗e7 21.♖xc6+ 1-0 Rabar,B-Djurasevic,B/Sombor 1957/MCD

15.♗h3!

Om na g4-g5, hg5:hg5: geen last te hebben van een hangende toren op h1

15...b4 16.♗e2!

16.g5 bxc3 17.♖xc3 ♗b5 18.gxf6 ♗xf6 Leek me te vervlakkend, hoewel wit hier zeker ook beter moet staan. Ik besloot de paarden op het bord te laten, zodat er wat meer dynamiek in mijn aanval blijft. Uiteindelijk is mijn aanval grotendeels gebaseerd op het winnen van een tempo op het paard op f6. Dus dat paard moet ik vooral niet te vroeg afruilen!

16...a5

De tactische rechtvaardiging van 16.♗e2,... is dat zwart niet de bevrijdende opstoot 16...d6-d5 heeft: 16...d5

17.g5 d4 18.gxf6 dxe3 19.♗d7++-

17.♗g3! g6

Anders wordt ♗g3-f5 vervelend.

18.g5 hxg5

18...♗d7 19.h5!+-

19.hxg5 ♗d7 20.f4!

Wit moet kordaat optreden voordat zwart zijn verdediging op poten krijgt.

20...♗b6?!

In de analyse hebben we nog gekeken naar 20...♖b7 21.♗xd7+ ♗xd7 22.♖xh8! ♖xh8 23.fxe5 ♗xe4 24.♖d4 ♖h4 25.exd6 ♗d8 maar ook dat mag niet baten na het sterke 26.♖c4+-

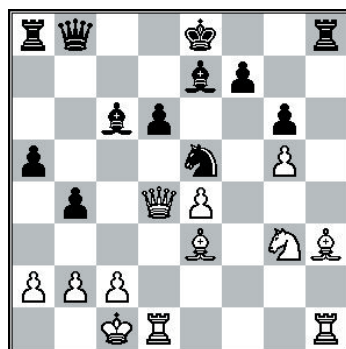
21.fxe5!

Hier had ik het dameoffer al klaarliggen.

21...♗c4

21...dxe5? 22.♗d7++-

22.♖d4 ♗xe5

23.♖xe5!!

Ik ben toch maar even tien keer het variantenboompje nagegaan, tot ik besloot dat het niet te mooi was om waar te zijn!

23...dxe5

23...♖xh3 24.♖xh3 dxe5 25.♖h8+ ♗f8 26.♗c5 Leidt tot de partij, met het verschil dat de zwarte loper op c6 staat en niet op d7. Dit helpt zwart echter niet.

24.♗d7+ ♗xd7

24...♗d8 25.♖xh8+ ♗c7 26.♖xb8 ♖xb8 27.♗xc6 ♗xc6 en wit blijft een vol stuk voor.

25.♖xh8+ ♗f8 26.♗c5

Opmerkelijk vind ik dat de dame op b8 verhindert dat zwart met 0-0-0 al zijn problemen oplost. Na deze partij volgde nog een comfortabele remise tegen IM Merijn van Delft, waardoor ik van een geslaagd ACT 2006 mag spreken! 26.♗c5 1-0

‘Huib op weg naar de top’

Nova-toernooi Haarlem, 7 juli 2006

Huib Vriens

Door de ontwikkelingen van het laatste half jaar in de interne competities, veel winnen ook van wat betere (1700) spelers en het doorgedrongen besef absoluut schaakverslaafd te zijn, besloot ik dit zomerseizoen echt te proberen mijn niveau ‘ontwikkeling te geven’. De gelegenheid was er aan toernooien deel te nemen en naast de lol van het spelen had ik mezelf ook wat doelen gesteld.

Met name was daarin van belang de overwinning tot 1800 in de 2e turnus. Inderdaad, die was verrassend en gelukkig tot stand gekomen.

Telkens trof ik de tegenstander die ik misschien wel aan kon, waarbij een blundertje van die tegenstander hier en daar, de zaak vergemakkelijkte. Zo won ik 7 van de laatste 8 partijen.

De laatste ronde viel samen met de rapidcompetitie en ik had eerder al bedongen dat die intern met externe punten

aangevuld zou gaan worden... omdat ik bang was mijn tot-1625-positie te verliezen!

Dat ik tot-1800 won, wordt wel aan het ongelukkigerwijs samenvallen met de rapidcompetitie toegeschreven, maar dat is toch wat ik ten dele moet weerleggen. Mijn voor-sprong was nl. dusdanig dat niet spelen ook de winst had gebracht. Dat dat minder sportief zou zijn geweest, erken ik, en had me wellicht anders doen besluiten. Ik had de hoogste tpr en was niet met meer externe punten ‘beloond’ dan anderen. Wel ben ik verbaasd over het ontbreken van al die spelers die boven mij hadden moeten eindigen.

Maar goed, het winnen verplicht en nu ging ik toernooien spelen waarbij ik een tpr-verwachting van ca. 1750 had om het verworven recht in de 1e klasse uit te komen voor mezelf te kunnen rechtvaardigen. En dat gebeurde!

Bij het HSG-open ging het al aardig (mijn eerste 1700+

toernooiwinst) en toen ik in Haarlem twee 1900+ spelers versloeg, en eindigde met een tpr van 1745, stond e.e.a. voor mij wel vast.

Met één 1e klasse-team had ik het nooit gedaan, maar we hebben er drie; ik heb van 1e klasse-spelers gewonnen, kortom, ik wil het aangaan. Leren, ontwikkelen. Ook speelt een rol dat ik nooit eerder voor een ander extern team ben uitgekomen en ik het dus echt zelf zal moeten doen.

Het ACT was het toetje. Het doel bereikt hebbend, was lekker spelen het devies. Het begon moeizaam maar liep, voor het eerst in de C-groep, toch nog redelijk af. 4 punten en een tpr van 1628. Matig, maar ik heb veel remises aangeboden. Dat ik het niveau pakte was belangrijk, dat ik niet door het ijs wilde zakken evenzo. Het vervolg gaat met meer strijd gepaard.

Oh ja, in de herinnering. Bij het open toernooi in Hilversum werden de 'dames en heren' welkom geheten met een vanzelfsprekendheid die op mij een louterende werking had. Er waren namelijk geen dames aanwezig, maar dat gaf ook niet. Nou, het geeft natuurlijk wel, meer gemengd zou fantastisch zijn, maar het was niet erg dat de heren met 'dames en heren' aangesproken werden. Niemand be-

klaagde zich.

Moet je dan Caïssa nemen. Soms worden de dames met 'heren!', gewoon vergeten. De enkele dame wordt somtijds met 'dame en heren!' extra belicht. Regelmatig vindt dames-telling plaats of de vaststelling of ze er wel zijn.

Dit alles doet ons streven naar een evenwichtiger samenstelling geen goed! Maar ook de mannen onderling: het is een gejeremieer van je welste, in de plaatsingscommissie en/of via de mail: voortdurend gebezigd door dertigers, twintigers, soms nog pril. Wie zijn wij eigenlijk? Prof. van Hulst is, jawel, een heer, P. Zonjee heeft zeker de statuur, maar wij? De meesten, opgeschoten knullen: heren?

Hebben wij onuitgesproken de afspraak onszelf voortdurend te bevestigen, onszelf meer te maken dan we zijn? Proberen we zo ons minderwaardigheidscomplex te verbloemen? Laten we eens lekker normaal gaan doen, beste lezers, beste mensen, lieden, het is toch allemaal goed genoeg? We vergeten daarmee niemand en lichten er ook niemand uit. Beter kan het toch niet zijn?

Back to basics: mijn grootste scalp.

De hoge rating van mijn tegenstander vernam ik gelukkig pas achteraf. Het commentaar is summier en niet computerondersteund.

H. Vriens (1552) - D. N. van der Meyden (1920)

Nova-toernooi Haarlem, 7 juli 2006

1.e4 c5 2.f4 d5 3.exd5 ♘f6 4.c4!?

Volgens de theorie, begreep ik later, is dit een slechte zet. Mijn tegenstander verzuimt daarvan gebruik te maken. Hij verkiest extra tempi, aangewezen wase6.

4.... g6!? 5.♘f3 ♘g7 6.♙e2 b5 7.d3 0-0 8.0-0 ♖b6 9.♙h1 ♖e8 10.♘c3 b4 11.♘e4

Het loopt lekker

....♙f5 12.♖c2 e6 13.dxe6 ♖xe6 14.♘fg5 ♖b6 15.♙f3 ♘c6 16.♙e3 ♘d7 17.♖f2 h6 18.g4

Maakt het gecompliceerd. Veel dreigingen. Ik kan volstaan met teruggave van de extra pion, maar doorslaan naar f7+ (zwart slaat door naar e3) en vervolgens een vrije f-lijn voor dame en toren na ♙h5+ doet mijn tegenstander anders besluiten.

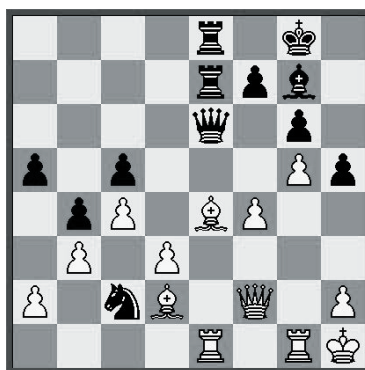
18... ♙xe4 19.♘xe4 ♘d4 20.♙g2 ♖ad8 21.♖ad1 ♘f6 22.♘xf6+ ♙xf6 23.♙e4 ♖e7 24.g5 ♙g7 25.♖g1 h5

Ai, het doorschuiven had ik niet ingecalculeerd. Ik had op de vorige zet met de g-pion moeten slaan. Nu lijkt zwart te kunnen gaan controleren.

26.♙c1 ♖de8 27.♖de1 ♖e6 28.b3 a5 29.♙d2

Met remiseaanbod. Mijn initiatief is wat weggeëbd, maar ook zwart heeft minder dan het lijkt. Mijn tegenstander wijst het aanbod af en speelt direct een verdachte zet.

29... ♘c2!?

30.f5! gxf5 31.♙xf5 ♖c6+ 32.♙e4 ♖b6 33.♖f5

Moest weg i.v.m. ♙d4! en ik moet nu vol door. Een kwaliteit of pion meer of minder telt niet meer.

33.... ♘xe1 34.♖h7+ ♙f8 35.♖xe1 ♖e6 36.♖xh5 ♖e5 37.♖f1

Moest van de e-lijn weg (extra dekking e8) en verhoog de druk op f7. Wat is de witveldige looper beresterk. Mijn tegenstander is in tijdnood geraakt.

37.... ♖d4 38.♙d5 f6 39.♖h7 ♖e6 40.gxf6 ♙xf6

En zwart geeft op. 1-0. Bij de volgende zet is het mat.

Wat een voldoening, deze partij. Zo'n beetje alles klopte (natuurlijk zo op het eerste oog, wellicht denken goede schakers en de computer daar heel anders over). De andere 1900+ speler die ik versloeg was slecht in vorm en eindigde met een tpr van onder de 1600.

De tegenstander van bovenstaande partij echter, kwam met een tpr van 1880 toch goed voor de dag, maar toen hij mij trof was het *mijn* dag. §

Ratings, winstkansen en opstelling spelers in externe teams

Gert van 't Hof

5 Teamopstelling

5.1 Inleiding

De vorige paragraaf, die begon met het beschrijven van scorekansen voor individuele spelers, werd afgesloten met een korte beschouwing van een groep spelers. De kansen voor individuen kunnen worden gecombineerd tot kansen voor een groep van spelers: een team van acht spelers dat in de externe competitie speelt. Op grond van een aanname is het mogelijk om winst-, remise- en verlieskansen te berekenen voor individuele spelers.¹ De nu resulterende kansen voor acht individuen zijn te combineren tot kansen op teamresultaten. De door een computerprogramma gegenereerde uitkomsten van zulke berekeningen zullen worden getoond. Daarna is het niet moeilijk meer om de teamopstelling te variëren en te berekenen in welke mate dat het teamresultaat beïnvloedt. De vraag uit de introductie 'is het mogelijk om statistiek naar je hand te zetten door de spelers slim in te delen' zal daarbij worden beantwoord.

5.2 Uitkomsten

Het computerprogramma was precies op tijd af om te rekenen aan de wedstrijd Caissa 6 - Raadsheer 4 die dinsdag 6 december is gespeeld. De captain heeft een indeling gemaakt van sterk naar zwak maar met variaties die er op gericht zijn om het kleursaldo weer in evenwicht te brengen. De meest recente ratings zijn opgehaald van www.schaakbond.nl en in plaats van onbetrouwbare ratings is een schatting gebruikt.

Voor de indeling van de tegenstanders heeft mijn captain ook een inschatting gemaakt - ze zitten ongeveer op ratingvolgorde maar daar zijn wat uitzonderingen op. Laten we dit de 'intelligente indeling' noemen. Ik kreeg de volgende paren van hem aangeleverd met als eerstgenoemden de Caissa-spelers:

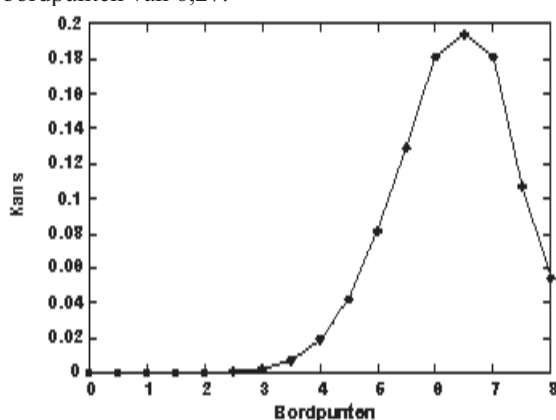
1878 – 1602	1952 – 1571	1804 – 1549	1832 – 1540	1692 – 1529
1754 – 1587	1639 – 1543	1664 - 1439		

Ook zonder het programma te raadplegen is duidelijk dat Caissa favoriet is. Maar er zijn twee vragen te beantwoorden

- op hoeveel bordpunten kan Caissa rekenen
- kan Raadsheer z'n kansen verbeteren door de opstelling van de spelers te variëren.

De resultaten van de berekening van het programma staan weergegeven in figuur 5. De kans dat Caissa minder dan 3 bordpunten haalt is ongeveer 0. Het blijkt dat er een kans is dat Caissa verliest met 3 of met 3,5 bordpunten maar die kans is kleiner dan 0,01. De kans dat de teams gelijk spelen is ongeveer 0,02. De kans is het grootst dat Caissa wint met 6,5 bordpunt - de kans is ongeveer 0,19.

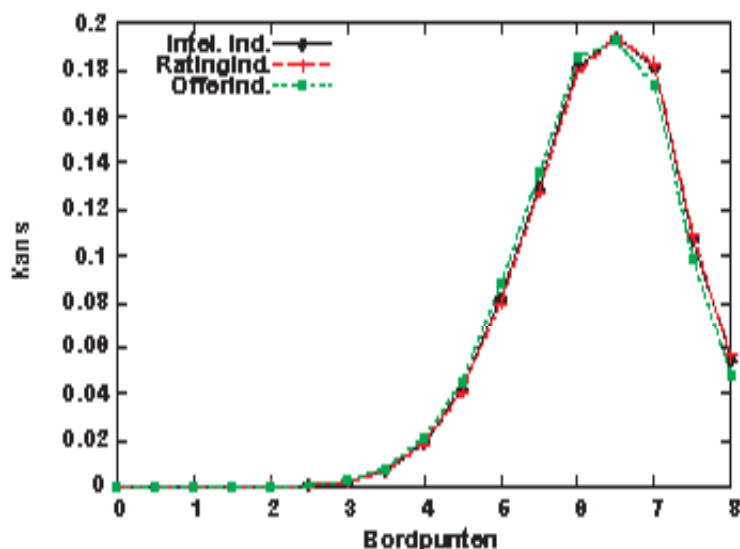
Op hoeveel bordpunten kan Caissa nu rekenen? Het beste antwoord wordt bereikt door alle mogelijkheden voor de bordpunten, vermenigvuldigd met de bijbehorende kans, bij elkaar op te tellen. Dit leidt tot het verwachte aantal bordpunten van 6,27.

Figuur 4: Bordpuntenverdeling met intelligente indeling van de Raadsheerspelers.

Nu rest de vraag of Raadsheer de statistieken naar z'n hand kan zetten door te variëren met de indeling van de spelers. Daartoe wordt met het programma een tweede berekening gedaan waarbij de Raadsheer-spelers zijn ingedeeld van sterk naar zwak. Laten we dit de 'rating-indeling' noemen.

Een derde indeling die ik ook laat doorrekenen is gebaseerd op een gedachte die de captain van Raadsheer zou kunnen hebben. “Mijn laagst-gerate speler is sowieso al kansloos op bord 8 dus laat ik hem maar offeren op bord 1. De overige spelers schuiven een bord naar beneden - daar hebben ze het nog steeds moeilijk maar hun kansen zijn zondermeer gestegen; wie weet peuren we er een halfje extra uit.” Laten we dit de offerindeling noemen. Ook dit scenario is het programma voorgehouden. In figuur 6 staan de alledrie berekeningen uitgezet en in tabel 2 staan de verwachte bord- en matchpunten.

Figuur 5 : Bordpuntenverdeling voor de drie indelingen van het Raadsheerteam.

Tabel 2: Verwachte bord- en matchpunten voor Caissa - berekend voor de drie verschillende indelingen van het Raadsheerteam

	Intell. ind.	Ratingind.	Offerind.
Verw. bordpunten	6,27	6,29	6,21

Ik zal u eerlijk bekennen dat ik enigszins geschokt was door de resultaten. Figuur en tabel laten zien dat het vrijwel niet uitmaakt hoe de spelers worden ingedeeld en dat er van “een halfje extra eruit peuren” geen sprake is. Het meest gunstig voor Raadsheer is inderdaad de offerindeling maar zelfs dat levert minder op dan 0,1 bordpunt.

Geschokt of niet? - de conclusie moet zijn dat statistiek zich niets aantrekt van intelligente gedachten van captains.

De kritische lezer kan twee vragen opwerpen over het waarheidsgehalte van deze conclusie: 1) er zijn maar 3 opstellingen doorgerekend van de duizenden mogelijkheden - is onder die duizenden³ een opstelling te vinden die de kansen wel verbetert? 2) Er is gerekend aan twee teams - geldt de conclusie voor alle teams?

De eerste vraag wordt in de rest van de paragraaf beantwoord. Op de tweede vraag wordt niet ingegaan maar het is mijn overtuiging dat de conclusie in z'n algemeenheid geldt en als u twijfelt zie ik graag een mail met de specificatie van twee teams waarvoor hij volgens u niet geldt.

De computer heeft alle mogelijke indelingen doorgerekend. De uitkomsten daarvan zijn geanalyseerd voor maxima en minima van de verwachte bordpunten. Zie tabel 3. In de tabel zijn ook de paren weergegeven - de Caissa-speler staat telkens links. Voor de overzichtelijkheid zijn de paren geordend op rating van de Caissa-spelers. De minima, en bijbehorende indelingen, zijn interessant voor de Raadsheer-captain en de maxima voor de Caissa captain. Het verschil tussen minimum en maximum bedraagt niet meer dan 0,18 bordpunt. Om dit te bereiken laat zal de Raadsheer-captain zijn zwakste speler laten spelen tegen de sterkste van Caissa, een-na-zwakste tegen een-na-sterkste, etc. De Caissa-captain zal juist een indeling willen maken waarbij zijn sterkste speler speelt tegen de sterkste van Raadsheer, de een-na-sterkste tegen de een-na-sterkste van Raadsheer etc.

Maar de conclusie blijft dat variatie van de indeling niet leidt tot significant andere bordpuntverwachtingen.⁴

Tabel 3: Opstellingen waarbij minimale en maximale hoeveelheid bord- en matchpunten worden gehaald.

	Bord- punten	Paren
Min. bordp.	6,1181	(1952 1439) (1878 1529) (1832 1540) (1804 1543) (1754 1549) (1692 1571) (1664 1587) (1639 1602)

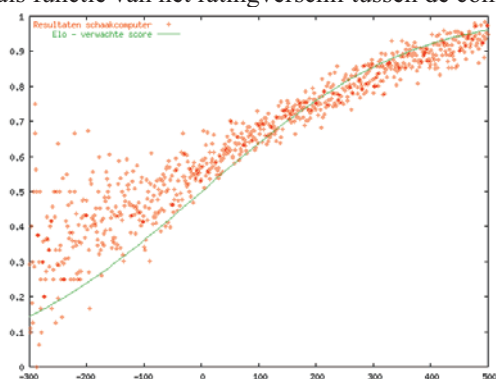
Max bordp. | 6,2989 (1952 1602) (1878 1587) (1832 1571) (1804 1549) (1754 1543)
 (1692 1540) (1664 1529) (1639 1439)

6. Is er een 'schaakpersoonlijkheid'?

Dat gezegd hebbend kunnen er natuurlijk wel degelijk allerlei goede redenen zijn om te variëren met de opstelling van spelers. Tenminste - de verhalen gaan dat dat zo is en er zijn enige veelgehoorde argumenten om slim in te delen:

1. voorkeur voor wit of zwart
2. liever spelen tegen een sterke of zwakke tegenstander
3. een speler die goed remise kan spelen een paar borden hoger indelen met de opdracht om daar remise te halen
4. de tegenstander niet de gelegenheid geven om te anticiperen op de opstelling

Ik ga niet in op het eerste en vierde argument. Het tweede en derde argument spelen in op de gedachte dat een schaker een bepaalde 'persoonlijkheid' heeft en dat die ten gunste kan worden aangewend. Met name het derde argument zou zorgvuldige aandacht verdienen want juist over die remisekans is in de vorige paragraaf een aanname gebruikt. De vraag die in deze paragraaf wordt gesteld is: is er echt zo'n persoonlijkheid die het resultaat beïnvloed of is dit slechts inbeelding? Aangezien het artikel al lang genoeg is wordt niet gepoogd om deze vraag uitputtend te beantwoorden. Ik volsta met het tonen van de prestaties van een schaakcomputer die de afgelopen 2 jaar op ICC heeft gespeeld en waarvan 90.000 partijen zijn bewaard. Voor die partijen is het percentage van de behaalde punten bepaald als functie van het ratingverschil tussen de computer en z'n tegenstander. Zie figuur 7.

Figuur 6: Prestaties van de schaakcomputer vergeleken met de verwachte score van Elo

Ik weersta de verleiding om een groot verhaal te schrijven en houd het bij twee observaties:

- de prestaties van de computer komen ruwweg overeen met de Elo-curve
- nadere observatie laat zien dat er wel degelijk verschillen zijn. Vergeleken met Elo's voorspelling presteert de schaakcomputer beter tegen sterke tegenstanders en doet het slechter tegen zwakke tegenstanders.

Een voorlopige conclusie lijkt derhalve dat 'schaakpersoonlijkheid' bestaat. Het lijkt me voor een captain niet eenvoudig om die persoonlijkheid goed vast te stellen. Misschien is dit het onderscheidend criterium voor de kwaliteit van een captain? Ook voor de speler zelf lijkt het me een hele uitdaging om die persoonlijkheid vast te stellen maar hij kan er zichzelf en zijn team mee dienen. Ergo: 'mens, ken uzelve'.

7. Samenvatting en conclusies

Ik verval tot platitudes. Daarom - in plaats van samen te vatten stop ik en u, beste lezer, mag zelf uw conclusies trekken.

Voor de goede orde zij nog opgemerkt dat ik geen statisticus of Elo-kenner ben en dat ik graag van u hoor waar u me op fouten hebt kunnen betrappen.

Tenslotte bedank ik Paul Brasser, Dennis Breuker en Ed Leuw voor hun bijdragen aan dit artikel middels stimulerende discussies, verwijzing naar literatuur en computerprogramma's, suggesties ter verbetering en bemoedigende woord.

Referenties

[1] A.E. Elo. The rating of chess players past and present. Arco Publishing, New York (1978).

[2] Sandra de Blécourt. The legacy of Arpad Elo. Zie <http://www.schaakbond.nl/rating/elopaper.html>

[3] <http://www.schaakbond.nl/rating/index.html> - zoek in de sectie 'Links en downloads' naar de link 'Bereken uw TPR en ELO-rating'. Momenteel verwijst die link naar <http://home.wanadoo.nl/brasser/download/rating.htm>

[4] <http://www.schaakbond.nl/rating/KNSB-ratingsysteem.html>

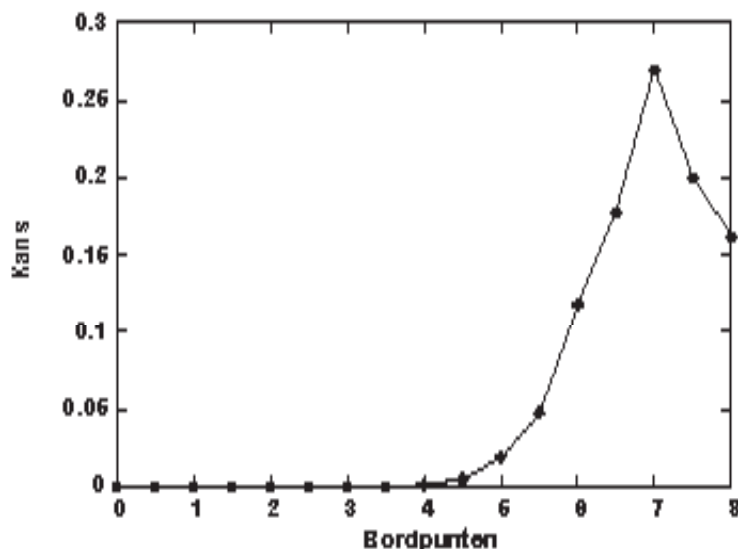
[5] <http://www.schaakbond.nl/service/software.htm>

Naschrift

In de emailwisseling voorafgaand aan de wedstrijd moedigde onze captain ons aan: 'een walkover van 8-0 moet ons doel zijn'. Verschrikt door zoveel vertrouwen en gesterkt door de berekeningen van m'n programma liet ik waarschuwende geluiden horen. Maar de 8-0 gebeurde. De opstelling was als volgt.

Bord	Thuis	Uit	Uitslag			
1	Wim Suyderhoud 1692	NO	1 - 0R			
2	Chris Leenders 1804	NO	1 - 0R			
3	Hamilton McMillan 1878	Ali Kemal Emecen 1571	1 - 0			
4	Geert Veldhuis 1952	NO	1 - 0R			
5	Frans Roes 1754	Jaap Schrickx 1540	1 - 0			
6	Jop Dekker 1832	Theo Breidenbach 1528	1 - 0			
7	Gert van 't Hof 1664	Paul Hanegraaf 1587	1 - 0			
8	Lesly Gebhard 1639	Cilia van der Kamp 1374	1 - 0			

Voor deze opstelling produceert het programma de volgende figuur voor de bordpunten.

Verliezen zit er eigenlijk niet in. De meest waarschijnlijke uitkomst is 7 bordpunten met een kans van 0,27. De gerealiseerde score van 8 bordpunten heeft een waarschijnlijkheid van 0,16.

De moraal van het verhaal? Tsjakka! Geloof de teamcaptain, vertrouw je team en geloof in jezelf en ... Oeps - platitudes.

(Footnotes)

¹ De statistische techniek laten we nu korthedshalve achterwege. Voor de geïnteresseerden heeft de redactie het volledige verhaal beschikbaar.

² Bij nader inzien is het niet zo vreemd dat de verschillen klein zijn. De hypothetische redenering van de Raadsheer-Captain klopt namelijk niet. Het is niet zo dat zijn zwakste speler bij voorbaat al kansloos is op het laagste bord - zie figuur 2. Door die speler te offeren op het eerste bord vergroot hij inderdaad de winstkansen een beetje van zijn 7 overige spelers maar verkleint hij de winstkans voor de geofferde speler drastisch. Blijkbaar vallen de 7 vergrotingen van de winstkans ongeveer weg tegen de ene drastische verkleining. En dat is niet onlogisch: als de Elo-kromme een rechte was geweest (zoals in figuur 3) dan heffen de twee effecten elkaar precies op want zo gaat dat met lineaire verbanden.

³ Om precies te zijn: er zijn 8! (d.w.z. $8 \cdot 7 \cdot 6 \cdot \dots \cdot 1$) mogelijke indelingen.

⁴ Nu is geconcludeerd dat indeling niet relevant is kan het verwachte aantal bordpunten veel sneller worden berekend: de gemiddelde rating van de teams bepalen, aftrekken, aflezen figuur 2 en de verwachte score vermenigvuldigen met 8. Als ik het goed zie is dat de methode die het programma Winstand [5] hanteert.

van de redactie...

En tot slot... nog een keer Micha.... We weten niet welke aanleiding er voor onze opvolgers zal zijn om op hem terug te komen. Hopelijk wordt dat het Micha-Memorial, als onderdeel van het Eijgenbroodtoernooi. Wél weten we dat we ons laatste CaïssaNieuws graag afsluiten met een partij van hem, met een wel heel bijzondere partij.

Het speelt zich af in Griekenland, 1992... Micha is dan 24 jaar. Tot zijn verschrikkelijke pech komt grootmeester Kiril Georgiev tijdens een schaaktoernooi, in het plaatsje Katerini, achter het bord Micha tegen. Maar hij dacht op dat moment: tot zijn geluk! Want die bengel uit Nederland had de dag daarvoor in de eerste ronde zijn vrouw pardoës verslagen! Die vrouw, die heette natuurlijk Emilia Georgieva. Onze vriend Kiril zon uiteraard op wraak. Zomaar zijn vrouw van het bord kegelen! En dat terwijl hij allang blij mocht zijn dat zijn vrouw tegen Micha slechts achter het schaakbord ten onder was gegaan en niet ook nog daarbuiten. Toch was deze Kiril bepaald geen druilloor. In die tijd gold hij als een van de sterkste grootmeesters. Micha presteert hieronder dus eigenlijk het ongelooflijke: hij verslaat een ziedende grootmeester. En hoe!

Analyse slotstelling Gert van 't Hof – Ed Hartog, zie pagina 20.

Wit staat gewonnen: 31... ♖f2+ 32. ♔g1 ♕xd5 33. ♖xf2 ♕xe5 en staat een kwaliteit en pion voor;

Of 31... ♕xg3+ 32. ♖xg3 ♖f2+ 33. ♔g1 is nóg slechter voor zwart. 't Valt niet mee om dat te zien in de hitte van de strijd.

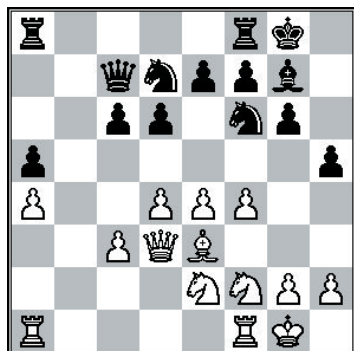
Kiril Georgiev – Micha Leuw Katerini open 1992 commentaar Micha

1.e4 d6 2.d4 ♘f6 3. ♘c3 g6 4.f3 c6
5. ♕e3 b5 6. ♖d2 ♘bd7 7.a4 b4
8. ♘d1 a5 9.c3 bxc3 10.bxc3 h5

Tot nu toe theorie, de bedoeling van de tekstzet is om ♕g7 te kunnen spelen zonder door ♕h6 te worden gestoord.

11. ♕d3 ♕a6 12. ♘e2 ♕g7 13.0-0
♕xd3 14. ♖xd3 0-0 15. ♘f2 ♖c7

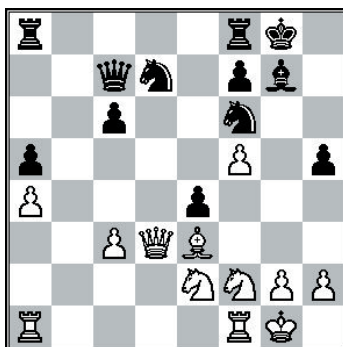
Ik was niet gelukkig met de opening, wit staat uitermate solide en zwart heeft geen goed actief plan.
16.f4 ...

Maar nu weet ik het weer, het zwarte centrum kan en moet aangetast worden.

16...e5 17.dxe5?! dxe5 18.f5?! ..
Zwarts laatste zetten waren overagressief. Ik kan de stelling op een gunstig moment open gooien

18. ... gxf5 19.exf5 19. .. e4!

Geheel volgens Nimzowitsch, de vrijpion (veldveger) ruikt op om het vrijgekomen veld (e5) voor de stukken te gebruiken. Tegelijkertijd wordt onrust in het vijandelijke kamp gezaaid.

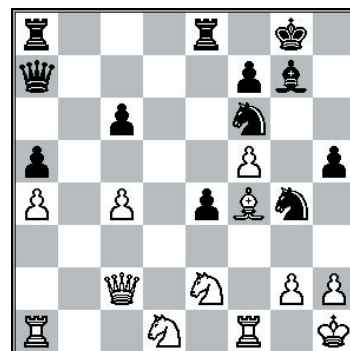
20. ♖c2 ..

20. ♘xe4 ♘xe4 21. ♖xe4 ♖fe8
22. ♖d3 .. (22. ♖f3? ♖e5 met stukwinst) [Foutje van Micha, na 23. ♔f2 wint zwart geen stuk, maar heeft wel het initiatief in handen, red.] 22... ♘e5 met flink initiatief.

20. .. ♖fe8 21.c4 ..

Verhindert 21 ... ♘d5

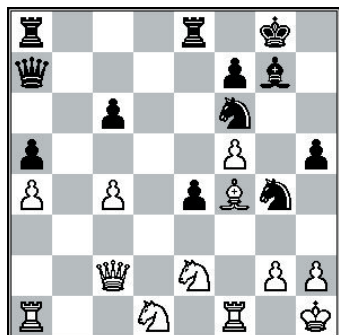
21... ♘e5 22. ♕f4 ♖a7 23. ♔h1
♘eg4

Twee dreigingen, ♘f2 en ♘e3 met verovering van de zwartveldige loper dat hier een sterk stuk is.

24. ♖d1 ..

Wit dreigt nu met h3 en ♖e3 de vrijpion te blokkeren. Er moet opgetreden worden.

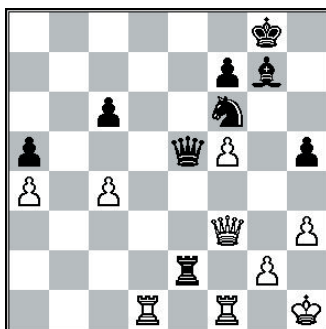

24. .. ♖ad8 25. h3 25. .. e3 26. ♖dc3 26. h3g4 ♖d2 27. ♗b3 ♖xe2 En zwart heeft het stuk terug gewonnen met aanhoudende aanval.
26. .. ♖f2+ 27. ♔h2 ♖d2 28. ♗b3 ♖d3 29. ♖ad1 ♖xf4

30. ♖xf4 ..

Geeft materiaal. 30. ♖f4 met de prettige keuzemogelijkheid tussen ♖b8 (idee ♖bb2) , ♖d7 (idee ♖c5 en ♖d4) of ♗c5 (centraal)

30. ..e2 31. ♖fxe2 ♖exe2 32. ♖xe2 ♖xe2 33. ♗f3 ♗c7+ 34. ♔h1 34. ♗g3 ♖g4+ 35. h3g4 ♖e5 +-
34. .. ♗e5

Het is uit, zwart heeft het zeer sterke plan h4, ♖e4-g3 tot zijn beschikking.
35. ♖d8+ ♔h7 36. ♖d3 .. Verhindert nog even ♖e4
36. .. ♖h6 37. ♖f2 ♖e1+ 38. ♖f1

♖xf1+ 39. ♗xf1 ♖e4 40. ♗f3 h4 41. ♔g1 ♖g3 42. ♔f2 ♗c5+ 0-1

John van der Wiel besteedde aandacht aan deze partij in Schaaknieuws 292: 'Leuw wist nog geen IM-resultaat te behalen, maar dat komt nog wel als je zulke partijen kunt spelen tegen sterke grootmeesters.' Verwachtingsvolle woorden die de volgende jaren Micha wellicht eerder parten speelden dan stimuleerden. Begin dit jaar tijdens het Corus-schaaktoernooi in Wijk aan Zee sprak Niek Narings met John van der Wiel in café Sonnevand over Micha. Hij wist zich bovenstaande partij nog goed te herinneren. Meerdere malen had hij de partij destijds namelijk als trainingsstof laten zien. 'Wie is in deze partij de Grootmeester, en wie de amateur?' vroeg hij voorafgaand aan zijn pupillen. Eensluidend bleek het commentaar terwijl de partij zich ontvouwde: wit heeft aardig geleerd hoe het hoort en doet aardig mee, maar het creatieve, grootmeesterlijke schaak komt toch echt van de zwartspeler. §

foto: Pitt Treumann

Eindstand seizoen 2005-2006

---- R a t i n g s ----

Pl.	Speler	Part	++	==	--	Pnt	Prc	Zw	Ex	KNSB	CLUB	GEMM	Rtng	TPR	KZR	WRD
1	Robert Kikkert	17	12	2	3	13	76	-1		2190	2258	1993	2252	2199	1954	150
2	Arno Bezemer	16	12	2	2	13	81			2317	2301	1977	2291	2230	1948	149
3	Niek Narings	14	10	3	1	11½	82			2247	2146	1991	2213	2254	1804	148
4	Hugo van Hengel	14	7	6	1	10	71	+2		2138	2183	2035	2204	2197	1609	147
5	Cas Zwaneveld	11	5	3	3	6½	59	+1	4	1916	1880	1977	1945	2043	1492	146
6	Paul Schipper	16	7	4	5	9	56			2070	2046	1894	2004	1938	1349	145
7	Martijn Miedema	12	7	2	3	8	66			1967	1929	1830	1951	1952	1344	144
8	Martin Bottema	11	5	4	2	7	63	+1		2083	2117	1978	2119	2077	1332	143
9	Tom Spits	11	7		4	7	63	-1	1	1981	1964	1738	1942	1837	1306	142
10	Huib Vriens	11	7		4	7	63	+1	3	1552	1542	1669	1619	1768	1277	141
11	Michael Wunnink	9	5	2	2	6	66	-1		2215	2209	1935	2186	2058	1256	140
12	Peter v/d Werf	10	4	2	4	5	50	+2	4	1694	1678	1701	1683	1701	1193	139
13	Lance Oldenhuis	15	8	1	6	8½	56	-1		1875	1854	1896	1907	1944	1180	138
14	Cees Visser	13	6	2	5	7	53	-1		1982	1972	1915	1970	1943	1167	137
15	Herre Trujillo	11	3	4	4	5	45	-1	2	1862	1854	1980	1884	1947	1148	136
16	Wilfred Oranje	11	5	1	5	5½	50	+1	3	1582	1565	1672	1602	1672	1137	135
17	Dennis Breuker	8	4	1	3	4½	56		2	2006	1941	1973	1962	2018	1130	134
18	Tony Lith	13	6	1	6	6½	50	+1	2	1709	1675	1742	1700	1742	1127	133
19	Wilbert de Kruiff	10	6		4	6	60			1922	1932	1913	1958	1985	1121	132
20	Sander Tigelaar	10	4		6	4	40		3	1742	1743	1810	1734	1738	1112	131
21	Wim Suyderhoud	8	2	3	3	3½	43		4	1692	1620	1812	1650	1768	1112	130
22	Frans Oranje	12	5	1	6	5½	45		3	1585	1516	1697	1554	1666	1079	129
23	Hans Kuyper	13	5	1	7	5½	42	+1	3	1653	1710	1703	1668	1649	1051	128
24	Jop Dekker	4	3		1	3	75		4	1842	1836	1836	1865	2029	1046	127
25	Gert van 't Hof	12	4	1	7	4½	37	-2	5	1684	1744	1831	1733	1739	1034	126
26	Lesly Gebhard	7	3		4	3	42	-1	4	1439	1710	1681	1683	1631	1027	125
27	Lucie v/d Vecht	5	4		1	4	80	+1	3	1923	1790	1518	1788	1758	996	124
28	Matthijs de Feber	9	2	3	4	3½	38	-1	4	1487	1494	1614	1501	1534	981	123
29	Gerold Huter	12	3	3	6	4½	37		3	1577	1561	1700	1563	1608	960	122
30	Jouke van Veelen	12	4	3	5	5½	45	-2	2	1410	1407	1697	1500	1667	952	121
31	Ed Leuw	12	4	1	7	4½	37		3	1686	1628	1738	1624	1646	941	120
32	Marjolein Theunissen	5	3		2	3	60	-1	3	1783	1802	1774	1812	1846	925	119
33	Theo Bakker	12	5		7	5	41	-2	2	1750	1533	1657	1543	1596	918	118
34	Jan Nunnink	6	3	1	2	3½	58		3	1525	1551	1621	1583	1680	869	117
35	Leo Oomens	13	4	1	8	4½	34	-1	2	1524	1498	1571	1475	1459	835	116
36	Ferdinand Ruhwandl	7	3	3	1	4½	64	-1		1715	1722	1558	1710	1662	833	115
37	Miguel Antonio	6	5		1	5	83	-2		1400	1400	1603	1503	1879	823	114
38	Frans Roes	5	1	2	2	2	40	-1	4	1754	1781	1900	1787	1828	807	113
39	Nils de Rijk	4	2	2		3	75		2	1678	1637	1577	1657	1770	786	112
40	Pitt Treumann	10	3		7	3	30		2	1557	1379	1608	1402	1459	779	111
41	Anne van Omme	10	4		6	4	40	-2		1659	1598	1608	1571	1536	777	110
42	Albert Riemens	7	3	2	2	4	57	-1		2117	2047	1907	2030	1958	763	109
43	Martijn Dahlhaus	2	2			2	100		3	1878	1843	1545	1852	2383	729	108
44	Coen Venema	15	5		10	5	33	+1	2	1674	1643	1719	1594	1597	725	107
45	Jaap van Velzen	12	3	2	7	4	33	+2	1	1541	1384	1572	1398	1449	704	106
46	Pim Zonjee	12	2	3	7	3½	29		1	1665	1644	1656	1569	1499	700	105
47	Bas Spoelstra	6	3	1	2	3½	58			1730	1691	1725	1711	1785	699	104
48	Jaap Tanja	9	3		6	3	33	+1	2	1440	1528	1585	1494	1462	674	103
49	Rinus Balkenende	5	3	1	1	3½	70	+1		1700	1700	1463	1686	1612	656	102
50	Mirjam Klijnkrumer	7	2	1	4	2½	35	-1	2	1318	1404	1578	1418	1473	637	101
51	Jeroen Hoogenboom	7	3	1	3	3½	50	+1		1535	1649	1479	1604	1479	629	100
52	Robert Jan Schaper	1	1			1	100	+1	4	1938	1836	1541	1841	2379	613	99
53	Chris Leenders	1			1			-1	5	1794	1653	2191	1652	1353	588	98
54	Martijn van Maanen	4	3		1	3	75	+2		2150	2191	1815	2181	2008	560	97
55	Avni Sula	4	2	1	1	2½	62			1964	2015	1809	2011	1900	532	96
56	Sybolt de Boer	3	2		1	2	66	-1		2304	2287	1747	2268	1869	525	95
57	Karol Lesman	14	2	3	9	3½	25			1324	1367	1503	1329	1310	512	94
58	Margreet Ligtenberg	8	2	2	4	3	37			1481	1548	1606	1531	1514	507	93
59	Elwin Osterwald	3	3			3	100	+1		2064	1991	1983	2035	2821	495	92
60	Geert Veldhuis								4	1952	1686		1686	1686	485	91

61 Dirk de Graaff	4	2	1	1	2½	62		1480	1500	1597	1530	1688	474	90
62 Aldo v/d Woestijne	2	1		1	1	50	2	1918	2054	1788	2040	1788	460	89
63 Wim Brouwer	3	2		1	2	66 +1		1832	1904	1741	1902	1864	452	88
64 Johan van Hulst	4	2		2	2	50		1692	1686	1605	1674	1605	436	87
65 Michiel Pos	3	1	1	1	1½	50 +1		1836	1873	1755	1860	1755	430	86
66 Steven Kuypers	3	1		2	1	33 +1	2	1539	1541	1587	1530	1464	421	85
67 Jaap Cohen	4	1		3	1	25 +2	2	1690	1646	1600	1609	1407	414	84
68 Charles Hartman	10	2		8	2	20		1297	1348	1575	1334	1335	400	83
69 Pold Gomperts	6	2		4	2	33		1380	1376	1484	1372	1361	390	82
70 Hamilton McMillan							3	1955	1845		1845	1845	378	81
71 Theo Weijers							3	1887	1894		1894	1894	374	80
72 Fred Winia	6	1	1	4	1½	25		1400	1400	1620	1395	1427	356	79
73 Willem Grunbauer	3	1	1	1	1½	50 +1		1500	1482	1504	1485	1504	324	78
74 Joeri Piet	1	1				100 -1		1938	1938	1643	1943	2481	314	77
75 Ben Clissold	3	1		2	1	33 +1		2100	2100	1993	2077	1871	308	76
76 Wim Wijnveen							2	1396	1356		1356	1356	300	75
77 Hans Uiterwijk							2	1794	1784		1784	1784	297	74
78 Stef Nagel							2	1928	1835		1835	1835	291	73
79 Kees Sterrenburg							2	1999	2007		2007	2007	288	72
80 Theo Kroon							2	1950	1950		1950	1950	285	71
81 Peter Koefoed							2	1715	1747		1747	1747	279	70
82 Maarten Leuw	4	1		3	1	25		1500	1500	1469	1465	1276	278	69
83 Piet Ruhe	1		1		½	50 +1		1844	1764	1561	1756	1561	244	68
84 Hans Dirks	1		1		½	50 +1		1785	1747	1551	1740	1551	236	67
85 Bert Schaevers							1	1962	2073		2073	2073	220	66
86 Freek Terlouw	2			2			1	1874	1884	1886	1854	1048	218	65
87 Geertje Timman	2			2			1	1630	1638	1540	1601	702	212	64
88 Peter Manuel	1			1		-1		1920	1920	1854	1902	1016	168	63
89 Chris Griffioen	1			1		-1		1430	1430	1500	1418	662	167	62
90 Mehdi Karimzade	2			2				1450	1450	1445	1420	607	161	61
91 Ginal Williams	1			1		+1		1800	1800	1407	1772	569	160	60
92 Cian O'Mahony	1			1		-1		1652	1584	1516	1566	678	159	59
93 Roel van Duijn	1			1		-1		2000	1990	1643	1963	805	153	58
94 Carel Berenschot	2			2				1500	1439	1543	1417	705	152	57

Caïssa's fietstocht, 14 mei 2006, Mirjam Klijnkrumer, Hugo van Hengel, daarachter Wim Suyderhoud en Dennis Breuker